

دَ لُوقَا پَه مُطَابِق دَ مَالِك

عيسیٰ مسیح زیرے

دَ تیوفیلوس پَه نُوم

۱) اُتے خورَ تیوفیلوسه! پیرو خلقو پَه دے لاس پورے کرے دے چہ دَ هغه واقعاتو ترتیب وار بیان وکری کُوم چہ زمونبر پَه مینخ کبسے تیر شوی دی. ۲) بلکه هغویٰ مُونبر ته خبرے حواله کرے دی اُو چا چہ دا واقعات دَ سر نه پَه خپلو سترگو لیدلی وُو اُو دَ زیری خادمان وُو. ۳) نو زه هم پَه خپل وار، اُتے خورَه تیوفیلوسه! ستا دَ پارَه دَ پوره تحقیق نه پس دا تولے خبرے پَه ترتیب سره نقل کوم. ۴) دا دَ دے دَ پارَه چہ تا ته دَ هغه خبرو پَه حقله صحیح معلومات درکرم دَ کُومو نه چہ ته خبر کرے شوے یئے.

دَ یحییٰ بیتسمه ورکُونکی دَ پیدایشت پیشن گوئی

۵) دَ یهودیه دَ هیروودیس بادشاه پَه زمانه کبسے یو کاهن وو چہ نُوم ئے زکریاه وو. دے دَ ابیاه پَه فرقه کبسے وو. دَ هغه بنخه هم دَ هارون دَ اولاده وه. دَ هغه نوم الیشبع وو. ۶) دوئی دواپه دَ خدائے ربستینی اُو حکم منونکی وُو اُو دَ رب ٲول حکمونه اُو قانونونه ئے بے عیب منل. ۷) خو دَ هغویٰ اولاد نه وو خکه چہ الیشبع شنده وه اُو دوئی دواپه دَ ٲیر عُمر وُو. ۸) یو خله چہ زکریاه دَ فرقه وار وو اُو هغه دَ

ڪاهنيٰ فرض پوره ڪاوو، (۹) نو د ڪاهنيٰ د دستور په موافق
 د هغه هسڪ راوختو چه د خدائے ڪور ته ننوزي او
 خوشبوي ئے وسيزي. (۱۰) او بهر ٽوله جمع په عبادت
 ڪبنے مشغوله وه. (۱۱) دا د خوشبوي د سيزولو وخت وو
 چه د خدائے يوه فرشته په دغه وخت د خوشبوي د قربانگاه
 بني طرف ته ولاړه بنڪاره شوه. (۱۲) د دے په ليدلو زكرياه
 حيران شو او ويرے واخستو. (۱۳) خو فرشته هغه ته
 ووئيل، ”زكرياه! ويربره مه! ستا دُعا قبوله شوه، ستا بنځه
 ايشبع به تا له يو زوي راوري او ته به د هغه نوم يحيى
 ڪيردے. (۱۴) ستا زړه به د خوشحالي نه ډڪ وي او ډير به د
 هغه په پيداينت خوشحاله شي، (۱۵) ځكه چه هغه به د
 خدائے په نزد لويے وي. هغه به مئے ته چرے ګوتے نه
 وروپي او نه به څه نور شراب وڅښي، د مور د ګيدے نه به
 هغه په رُوح القدس معمور وي، (۱۶) او هغه به ډير بني
 اسرائيل د رب لارے ته راواړوي. (۱۷) هغه به د مالڪ
 وړاندے د الياس په رُوح او د طاقت په شان روان وي چه د
 پلارونو او د زامنو تړون راولي او نافرمانه به د رښتينو په لار
 روان ڪړي او چه د رب د پاره يو فرمانبردار امت تيار
 ڪړي.“

(۱۸) زكرياه فرشته ته ووئيل، ”زه څنگه په دے باور ڪولے
 شم؟ زه په خپله بويًا سرے يم او زما بنځه هم عمر خورلے
 ده.“

(۱۹) فرشته جواب ورکړو چه ”زه جبرائيل يم، زه د خدائے
 په حضور ڪبنے ودرېرم او زه ئے ستا سره د خبرو ڪولو او

د دے زیری درکولو د پاره رالیږلے یم. (۲۰) خو اوس واؤره
 چه ته به د خبرو طاقت بائله او د دے کار د کیدو پورے به
 ستا خلّه بنده وی حکه چه تا په ما باور ونه کرو. حکه چه په
 خپل مقرر وخت به زما خبره درسته ثابته شی.

(۲۱) په دے دوران کبسه خلق د زکریاه په انتظار و او

حیران و او چه هغه د خدائے په کور کبسه دومره ولے ایسار

شو. (۲۲) کله چه هغه راووتو نو د هغوی سره ئے خبرے نه

شوی کولے او هغوی پوهه شو چه هغه د خدائے په کور

کبسه خه رویا ولیده. هغه هلته کبسه ودریدو او هغوی ته

ئے اشاره کولے خو ژبه ئے نه چلیده. (۲۳) هر کله چه د

هغه د ذمه واری ورخه ختمه شوے نو زکریاه کور ته

لاړو. (۲۴) د دے نه پس د زکریاه بنخه الیشبع امیدواره شوه

او پینخه میاشتے هغه خپل خان پت وساتلو. (۲۵) دا ئے

ووئیل چه ”دا د خدائے امر دے، آخر هغه په ما نظر وکړو

او زه ئے د بنی آدمو په وړاندے د سپکاوی نه وساتلم!“

د عیسی د پیدایښت پيشن گوئی

(۲۶) بیا په شپږمه میاشت خدائے جبرائیل فرېسته د گلیل په

ناصرت نومے ښار کبسه یوے پیغله ته راواستوله (۲۷) چه

کوژدن ئے د داؤد د خاندان یوسف نومے سړی سره شوے

وه او د دے پیغله نوم مریم وو. (۲۸) فرېسته د ننه لاړه او

هغه ته ئے ووئیل، ”په تا سلام چه دربانده پیر فضل

شوے دے، رب ستا مل دے!“

(۲۹) هغه چه خه ووئیل په هغه پیره فکرمنده شوه او

حیرانہ وہ چہ دَ دے مُبارکئِ خُہ مطلب دے. (۳۰) بیا
 فرہستے ہغے تہ ووئیل چہ ”مریمے! ویرپرہ مہ! خُدائے پہ
 تا مہربانہ شوے دے. (۳۱) تہ بہ اُمیدوارہ شے اُو یو زوئے
 بہ دِ وشئِ اُو تہ بہ دَ ہغہ نُوم عیسیٰ کیردے. (۳۲) ہغہ بہ
 لوئے وی اُو ہغہ بہ دَ الاعلیٰ زوئے وبللے شی. مالک
 خُدائے بہ ہغہ تہ دَ نیکہ داؤد تخت ورکری. (۳۳) ہغہ بہ دَ تل
 دَ پارہ دَ یعقوب پہ خاندان بادشاہی کوی اُو بادشاہی بہ ئے
 ہیٹکلہ نہ ختمیری!“ (۳۴) مریمے ووئیل چہ ”دا خنگہ
 کیدے شی؟ زہ خو لا وادہ شوے ہم نہ یم.“

(۳۵) فرہستے جواب ورکرو، ”رُوحُ القُدس بہ پہ تا نازل شی
 اُو دَ الاعلیٰ قُدرت بہ پہ تا سورے وکری اُو پہ دے وجہ بہ
 ہغہ پاک پیدا کیدونکے ماشوم دَ خُدائے زوئے بللے شی.
 (۳۶) بلہ دا چہ ستا خپلوانہ الیشبع ہم اُمیدوارہ دہ اُو پہ زور
 عُمَر بہ زوئے راؤری اُو خوک چہ پہ شنیدہ مشہورہ وہ، دَ
 ہغے دَ اُمیدواری شپرمہ میاشت دہ. (۳۷) خُکہ چہ دَ خُدائے
 وعدے بہ ہیٹکلہ بے طاقتہ پاتے نہ شی.“

(۳۸) مریم ووئیل چہ ”زہ دَ رب وینخہ یم. تا چہ خُہ وئیلی
 دی، داسے دِ وشئِ.“ بیا فرہستہ دَ ہغے نہ لارہ.

دَ مریمے دَ الیشبع سرہ مُلاقات

(۳۹) پہ دغہ وخت مریم پاخیدہ اُو نیغہ یو کلی تہ لارہ کوم
 چہ دَ یہوداہ پہ غریزہ علاقہ کبنے وو. (۴۰) ہغہ دَ زکریاہ
 کرہ ورغلہ اُو الیشبع تہ ئے سلام وکرو. (۴۱) اُو ہر کلہ چہ
 الیشبع دَ مریمے سلام واؤریدو نو بچی دَ ہغے پہ گیدہ

کبئے توپ ووہلو او بیا الیشبع د رُوْحُ الْقُدُس نہ معموره
 شوہ. (۴۲) او پہ زورہ ئے ووئیل، ”پہ تولو بشخو کبئے تہ د
 خدائے پہ نزد مبارکہ یئے او دا لوئے والے ستا د گپیے د
 میوے پہ وسیلہ دے! (۴۳) زہ خوک یم چہ زما د مالک مور
 د زما لیدو لہ راشی؟ (۴۴) زہ تا تہ دا وایم چہ خوک هر کله
 چہ ستا سلام زما تر غوبرو شو نو زما پہ گیدہ کبئے زما
 بجی توپ ووہلو. (۴۵) خومرہ بختوره ده هغه چہ پہ دے ئے
 ایمان دے چہ د خدائے قول بہ پوره شی!“

د مریمے د حمد گیت

(۴۶) او مریمے ووئیل چہ

”ائے زما زپہ! د رب لوئی بیان کرہ!

(۴۷) ائے زما زپہ! خوشحالی وکرہ، خوشحالی وکرہ!

زما د خلاصونکی خدائے پہ نوم،

(۴۸) چہ هغه د خپلے عاجزے وینخے پہ حال

دومرہ لوئے نظر کرے دے!

د نن ورخے نہ پس بہ راتلونکے تولے پیڑی

ما تہ بختوره وائی.

(۴۹) هغه زما د پارہ دومرہ لوئے کارونه کری دی.

دَ هغهُ نُومُ پاكِ دے۔

۵۰) اُوْ خوكِ چِه دَ هغهُ نِه وِپِرِپِرِی،

پِه هغُوْ دَ هغهُ رَحْمِ پِپِرِی پِه پِپِرِی دے۔

۵۱) اُوْ هغِه كَارُونِه چِه دَ هغُهُ لَاسِ كِرِی دِی،

دَ هغُهُ قُوتِ خِرْگَنْدُوی۔

دَ زِرَهُ اُوْ رُوحِ كِبْرُذْنِ ئِی خَوَارَهُ وَاَرَهُ كِرِی دِی۔

۵۲) هغُهُ بَادِشَاهَانِ دَ تَخْتُونُو نِه رَاغُورْزُولِی دِی

خُو غَرِیْبَانِ ئِی لُویُو مَرْتَبُو تِه رَسُولِی دِی۔

۵۳) وِرِی ئِی پِه بِنَهُ خِیْزُونُو مَارَهُ كِرِی دِی

اُوْ مَالِدَارِ ئِی تَشِ لَاسِ بِیْرْتِه لِپِرِی دِی۔

۵۴) هغُهُ دَ خِپِلِ خَادِمِ اِسْرَائِیلِ مَدَدِ كِرِی دِی،

لَكِه چِه زَمُونِرِ نِیْكُونُو تِه هغُهُ وِئِیلِی وُو،

۵۵) هغُهُ پِه اِبْرَاهِیمِ اُوْ دَ هغُهُ پِه اُوْلَادِ رَحْمِ كُولِ

چِرِی هِیْرِنَهُ كِرِو۔“

۵۶) مَرِیمِ دَ هغِی سِرِه دِرِی مِیَاشْتِی پَاتِی شَوِه اُوْ بِیَا كُورِ

تِه وَاپْسِ رَاغْلِه۔

دَ یحییٰ بپتسمه ورکُونکی پیدایبست

٥٧) بیا دَ الیشبع دَ بچی پیدا کیدو نیټہ پورہ شوہ اَو دَ هغے زوئے پیدا شو. (٥٨) هر کله چه دَ هغے گاوندیانو اَو خپلوانو دا واؤریدل نو پیره زیاته خوشحالی ئے ورسره وکړه چه رب پرے دا رحم وکړو.

٥٩) اَو هغوی په اتمه ورغ بیا راغلل چه ماشوم سنت کړی اَو هغوی دَ هغه دَ پلار نوم پرے زکریاه کیبښودلو. (٦٠) خو دَ هغه مور ورته ووئیل چه ”نه! دا به یحییٰ بللے شی.“

٦١) خو هغوی ووئیل چه ”ستا په خاندان کبښے خو دَ هیچا هم داسے نوم نښته!“ (٦٢) بیا هغوی دَ هغه دَ پلار نه په اشارو تپوس وکړو چه ”دَ ده نوم څه په کار دے؟“

٦٣) هغه دَ لیکلو تختی راوغوښته اَو په دے ټول حیران شول چه هغه دا ولیکل چه ”دَ ده نوم یحییٰ دے.“ (٦٤) سمدستی دَ هغه شونډے اَو ژبه آزاد شول اَو هغه گویا شو اَو دَ خدائے ثنائے ووئیله. (٦٥) ټول گاوندیان په دے هیبت واخستل اَو دا خبرے دَ یهودیه په غریزه علاقه کبښے هر پلو خورے شولے. (٦٦) چا چه دا واؤریدل په هغوی پیر اثر وشو اَو وئے وئیل چه ”دَ دے ماشوم نه به څه جوړپړی؟“ ځکه چه دَ خدائے لاس دَ ده په سر دے.

دَ زکریاه نبوت

٦٧) دَ هغه پلار زکریاه په رُوح القدس معمور شو اَو دا پیشن

گھوئی ئے وکړه،

٦٨ ”ثنا ده د اسرائيل د خدائے!

حکه چه هغه په خپل امت نظر وکړو،

هغه ئے بچ کړو او آزاد ئے کړو.

٦٩ او د خپل خادم داؤد په کور کښے ئے د خلاصون

د پاره طاقتور سرے پیدا کړو.

٧٠ او لکه چه هغه د وړومبو پاکو نبیانو په خله

پیرئ په پیرئ وعده کړے وه

٧١ چه هغه به مونږ د خپلو دُشمنانو نه خلاص کړی

او د هغو ټولو د لاسو نه څوک چه راسره کینه لری.

٧٢ او دا چه هغه به زمونږ په پلارونو نیکونو رحم وکړی

او خپله پاکه وعده به یاده لری.

٧٣ هم دغه سوگند هغه زمونږ د پلار ابراهیم سره کړے وو

٧٤ چه هغه به مونږ د دُشمنانو د لاسه بچ ساتی،

٧٥ او د ویرے نه به امان راکړی

چه مونږ ټول عمر په پاکئ او د زړه په صداقت

د هغه عبادت وکړو.

۷۶) اَو ائے زما وړوکیه! ته به د لوائے الاعلیٰ نبی بللے شے

ځکه چه ته به د مالک په وړاندے تیر شے

چه د هغه لارے تیارے کړے،

۷۷) اَو د هغه په علم به د هغه اُمت ته د گُناهُونو

معافئ موندلو په وسیله هغوی ته د خلاصون لار وښائے.

۷۸) زموږ د خدائے د خالص رحم په وجه

به د سحر نمر په موبږ راوخیژی،

۷۹) اَو په هغو به وځلیری څوک چه په تیاره کښے

اَو د مرگ په سُوری کښے ناست وی

اَو چه زموږ قدمونه د سلامتئ په لاره سم کړی.“

۸۰) ځنگه چه دغه ماشوم لوئیدو نو رُوحانی قوت ئے موندو

اَو تر هغے ورځے پورے په بیابان کښے اوسیدو تر څو چه

هغه بنی اسرائیلو ته ښکاره راڅرگند شو.

د عیسیٰ پیدایښت

متی ۱ : ۱۸ - ۲۵

١) په هغه ورځو کېښې د رومي قيصر او گوستوس د لوري دا فرمان جاري شو چه په رومي بادشاهي کېښې د د ټولو خلقو نومونه وليکلې شي. ٢) دا وړومبي مردم شماری وه چه د شام د حاکم کيرينيوس په وخت کېښې وشوه. ٣) د دې غرض د پاره هر يو کس خپلې خپلې ښارنې ته لاړو. ٤) او دغه شان يوسف هم د گليل د ناصرت نه يهوديه ته لاړو چه د داؤد په ښاريه بيت لحم کېښې خپل نوم وليکي ځکه چه هغه د داؤد د خاندان د اولاده وو. ٥) او د هغه سره مريم هم لاړه څوک چه د هغه چنغله وه او هغه اميدواره وه. ٦) او هر کله چه هغوي لا هلته کېښې نو د هغې د بچي د زيږيدو ورځې پوره شوې، ٧) او د هغې وړومبي زوئې پيدا شو. هغې هغه په اورني کېښې ونغښتو او په يو اخور کېښې ئې کيښود ځکه چه په سرائې کېښې د هغوي د اوسيدو د پاره ځائې نه وو.

شپونکي او فرښتې

٨) هم په دغه وطن کېښې څه شپونکي وو چه په ميره کېښې ئې د شپې د خپلو رمو څوکي کوله، ٩) چه ناڅاپي د رب فرښته د هغوي په وړاندې ودریده او د رب نور د هغوي چارچاپيره خور شو او هغوي ويرې واخستل. ١٠) خو فرښتې ووئيل چه ”ويريرئ مه! ما تاسو ته يو زيرې راوړم دې چه د خلقو د پاره به يوه لويه خوشحالي وي، ١١) چه نن د داؤد په ښار کېښې ستاسو خلاصونکې پيدا شوې دې چه هغه مسيح مالک دې! ١٢) او ستاسو د پاره د هغه دا نخبه ده چه يو ماشوم به په اورني کېښې نغښتې

په اخور کبښے پروت ومومئ. (۱۳) ناڅاپه د هغه فرښتے سره د آسمانی لښکر یوه ډله راڅرگنده شوه او د رب دا ثنا ئے ووئيله چه (۱۴) ”د خدائے حمد د وی پاس په آسمان کبښے، او په مزکه د د هغه خلقو د پاره سلامتی وی په چا چه هغه مهربان دے!“ (۱۵) هر کله چه فرښتے د هغه ځایه آسمان پلو رخصت شوے نو شپونکو یو تر بله ووے، ”ځئ چه اوس سمدستی بیت لحم ته لاړ شو او دا شوے کار ووینو کوم چه رب مونږ ته څرگند کړے دے.“ (۱۶) هغوی په منډه لاړل او د مریمے او یوسف پته ئے ولگوله او ماشوم چه په اخور کبښے پروت وو. (۱۷) کله چه هغوی دئے ولیدو نو هغه خبره ئے رایاده کړه چه د دے ماشوم په حقله هغوی ته وئیلے شوے وه. (۱۸) او د دے شپونکو خبره چه چا واوریده، ټول حق حیران شول. (۱۹) خو مریمے دا ټولے خبرے زړه ته واچولے او سوچ ئے پرے کاوو. (۲۰) په دے دوران کبښے شپونکی بیرته لاړل او څه چه ئے لیدلی او آوریدلی وو په هغه ئے د خدائے ثنا وئيله لکه څنگه چه هغوی ته وئیلی شوی وو.

د عیسی نوم ایښودل

(۲۱) اته ورځے پس هغه سنت شو او د هغه نوم ئے عیسی کبښودو. دا هغه نوم وو چه د هغه په گیده کیدو نه مخکښے فرښتے په هغه ایښے وو.

د عیسی د خدائے په کور کبښے پیش گول

(۲۲) او د موسی د شریعت په مطابق چه د هغوی د پاکیدو

ورځے پوره شوے نو بیت المقدس ته ئے بوتلو چه رب ته
 ئے پیش کری، (۲۳) لکه چه د رب په شریعت کبسه لیکلی
 دی چه ”هر وړومبے نر ماشوم چه پیدا شی هغه به رب ته
 مخصوص شی.“ (۲۴) او دا هم چه د رب د شریعت په
 مطابق قربانی وکړی یعنی یوه د کړکوپرو جوړه یا د کونترو
 دوه بچی. (۲۵) په هغه ورځو کبسه د خدائے په لوائے بنار
 کبسه شمعون نومے یو سرے وو. دا سرے رشتینے او
 ایماندار وو، دا هغه سرے وو چه د اسرائیل په خائے کولو
 په انتظار وو او روح القدس په هغه نازل وو. (۲۶) روح
 القدس هغه ته دا وئیلی وُو چه تر څو چه هغه مسیح لیدلے نه
 وی تر هغه به هغه نه مری. (۲۷) نو هغه د روح القدس په لار
 بشودنه د خدائے کور ته راغے او هر کله چه د عیسی مور
 پلار هغه ماشوم عیسی د ننه راوړو چه د هغه د پاره د
 شریعت په لارے عمل وکړی، (۲۸) هغه هغه په غیره کبسه
 واخستو او د خدائے ثنا ئے ووئیله، او داسے ئے ووئیل چه

(۲۹) ”ائے مالکه! نن ته خپل غلام

د خپل قول په مطابق په سلامتۍ رخصتوے،

(۳۰) ځکه چه ما په خپلو سترگو ستا هغه خلاصون ولیدلو

(۳۱) چه تا د ټولو قومونو په وړاندے تیار کړے دے،

(۳۲) هغه نور چه د نورو قومونو د پاره ریا وی

او ستا د امت اسرائیل لوتی.“

۳۳) دَ مَاشُومُ مور اُو پلار هغه خبرو ته گوته په خُلُّه حق

حیران وُو کُومے خبرے چه دَ هغه په حقله وئیلے کیدے.

۳۴) شَمْعُون دَ هغه دَ پاره برکت و غوښتو اُو دَ هغه مور

مریمے ته ئے ووئیل چه ”دا په بنی اسرائیلو کښے دَ پیرو دَ

هلاکت اُو دَ خلاصون دَ پاره مقرر شوے دی، اُو هغه به دَ

خُدائے له طرفه داسے نخښه وی چه پیر خلق به دَ هغه

مُخالفت وکړی ۳۵) چه دَ هغوی دَ زړونو پټ خیالونه ښکاره

شی. اُو دَ غم په وجه به ستا حال داسے وی لکه چه ستا زړه

په توره سورے شوے وی.“

۳۶) په دغه ورځو کښے دَ اشیر په خیل کښے حناہ نومے

یوه نبیه وه څوک چه دَ فنوایل لور وه. هغه پیره بوږی ښځه

وه اُو دَ پیغلتوب نه پس هغه دَ خپل خاوند سره اووه کاله

تیر کړی وو، ۳۷) اُو بیا دَ څلورو آتیاؤ کالو پوره کونډه اُو

یواځے وه. هغه دَ خدائے دَ کور نه چرے هم بهر نه وه وتے

خو شپه اُو ورځ به ئے عبادت اُو دُعا کوله اُو روژے به ئے

ساتلے. ۳۸) نو په هغه ساعت هلته راغله اُو دَ خدائے شکر

ئے وکړو. هغه ټولو خلقو ته ئے چه دَ بیت المقدس دَ آزادی

په انتظار وُو، دَ هغه ماشوم په حقله خبرے وکړے.

ناصرت ته واپسی

۳۹) هر کله چه هغوی دَ رب دَ شریعت په مطابق هر څه

پوره کړل نو بیرته په گلیل کښے خپلے ښار ئے ناصرت ته

واپس شول. ۴۰) هلک لوئیدو، حکمت اُو طاقت ئے موندو

اُو دَ خدائے فضل ورسره وو.

هلڪ عيسى د خدائے په کور کبښے

- ٤١) د عيسى مور پلار به هر كال بيت المقدس ته د فسح
اختر له تلل. ٤٢) او چه هغه د دولسو كالمو شو نو هغوى لكه
د نور كله د اختر د پاره لاپل. ٤٣) نو چه د ميلے ورځے
پوره شوے او هغوى كورته روان شول نو هلڪ عيسى په
بيت المقدس كبښے ايسار شو خو مور پلار ته ئے پته نه وه.
٤٤) او هغوى ټوله ورځ په دے خيال سفر وكړو چه گنى هغه
به په قافله كبښے چرته وى او بيا ئے په خپلو خپلوانو او
واقفانو كبښے د هغه لټون شروع كړو. ٤٥) چه وئے نه
موندلو نو بيت المقدس ته راستانه شول چه هلته ئے ولټوى.
٤٦) په دريمه ورځ ئے هغه د خدائے په كور كبښے ناست
وموندلو چه استاذان ترے راتاؤ وؤ او د هغوى خبرے ئے
آوريدے او تپوسونه ئے ترے كول. ٤٧) او د ټولو خلقو چه
هغه ته غوږ وو، د هغه په پوهه او په ځوابونو اريان دريان وؤ.
٤٨) مور پلار د هغه په ليدو حيران شول او د هغه مور ورته
ووييل چه ”زويه! تا مونږ سره داسے ولے وكړل؟ ستا پلار
او ما ته پير په فكر مندئ سره لټولے.“
- ٤٩) هغه ورته ووييل چه ”تاسو زه ولے لتولم؟ تاسو ته دا نه
وه معلومه چه ما ته د خپل پلار په كور كبښے پاتے كيدل په
كار وؤ؟“ ٥٠) خو هغوى د هغه د خبرے په مطلب ونه
رسيدل. ٥١) بيا هغه د هغوى سره ناصرت ته لاړو او د
هغوى د حكم لاندے ئے وخت تيرولو. مور ئے دا ټولے
خبرے په زړه كبښے پتے وساتلے. ٥٢) او د عيسى حكمت
او ونه لوئے شول او د خدائے او د بنى آدمو په نظر كبښے
ئے قبوليت وموندو.

دَ یحییٰ بیتسمہ ور کوؤنکی وعظ کول

متی ۳ : ۱ - ۱۲، مرقوس ۱ : ۱ - ۸، یوحنا ۱ : ۱۹ - ۲۸

۳ (۱) دَ قیصر تیبیریوس دَ حُکومت پہ پنخلسم کال کبسے

پنطوس پیلاطوس دَ یھودیہ گورنر وو او ہیرودیس دَ گلیل

شہزادہ، دَ ہغہ ورور فیلیپوس دَ اُتوریہ او تراخونیتیس او

لیساناس دَ ابیلینے والیان وُو. (۲) دَ مشرانو کاہنانو حناہ

او کائفا پہ وخت کبسے دَ زکریاہ پہ زوی یحییٰ باندے پہ

بیابان کبسے دَ خُدائے کلام نازل شو. (۳) او ہغہ دَ اُردن پہ

وادی کبسے گیر چاپیر وگرزیدو او دَ گُناہونو دَ معافی دَ پارہ

ئے دَ تویے دَ بیتسمے وعظ کولو. (۴) لکہ چہ یشعیاہ نبی دَ

پیشن گوویو پہ صحیفو کبسے لیکلی دی چہ :

”پہ بیابان کبسے دَ نعرے وھونکی آواز دے،

دَ مالک لار جوڑہ کړئ، ہغہ تہ سرک نیغ کړئ!

(۵) ہرہ درہ بہ پکہ شی، ہرہ غونپئ او غر بہ ہوار شی.

کارہ بہ نیغ کړے شی، او ناہموار بہ ہوار کړے شی.

(۶) او ټول مخلوق بہ دَ خُدائے خلاصون ووینی!

(۷) گن خلق بھر راوتل چہ دَ یحییٰ نہ بیتسمہ واخلی او

ہغہ ہغوی تہ ووئیل چہ ”ائے دَ مارانو بچو! تاسو چا خبر

کړئ چہ دَ راتلونکی غضب نہ وتبستی؟ (۸) نو دَ تویے لایقہ

میوہ پیدا کړئ او پہ زړونو کبسے دا مہ راویئ چہ گنی

ابراہیم زمونږ پلار دے. زہ تاسو تہ دا وایم چہ خُدائے دلته دَ

دے کانو نہ ہم دَ ابراہیم دَ پارہ اؤلاد پیدا کولے شی! (۹)
تبر خو دَ ونو پہ جرپو ایبنے شوے دے اؤ ہرہ ونہ چہ بنہ
میوہ نہ راؤری، بہ پریکریے شی اؤ اور تہ بہ وغورزولے
شی. (۱۰) خلقو ترے تپوس وکرو، ”نو بیا مونبر خۂ وکرو؟“

(۱۱) ہغۂ جواب ورکرو چہ ”دَ کوم سِری سرہ چہ دوہ
کمیسونہ وی، یو دِ ہغۂ لہ ورکری دَ چا سرہ چہ یو ہم نہ وی
اؤ دَ چا سرہ چہ خوراک وی ہغہ دِ ہم داسے وکری.“

(۱۲) خوک چہ بیتسمے لہ راغلی وُو پہ ہغوی کبنے
محصولچیان ہم وُو چہ ہغۂ تہ ئے ووئیل چہ ”اُستازہ! مونبر
خۂ وکرو؟“

(۱۳) ہغۂ ورتہ ووئیل چہ ”ستاسو دَ پارہ چہ خۂ مقرر شوی
دی دَ ہغے نہ زیات مہ آخلی.“

(۱۴) سپاہیانو ہم ترے دا تپوس وکرو چہ ”مونبر خۂ وکرو؟“
ہغوی تہ ئے ووئیل چہ ”پہ چا ظلم مہ کوئی، دَ چا نہ پہ زورہ
خۂ مہ آخلی اؤ پہ چا دَ دروغو تہمت مہ لگوئی، پہ خیلہ
تنخواہ صبر کوئی.“

(۱۵) ہغہ خلق چہ پہ انتظار وُو اؤ دَ یحییٰ پہ حقلہ ئے پہ
خپلو زرونو کبنے سوچ کولو چہ گنی ہغہ بہ مسیح وی. (۱۶)
خو ہغۂ ہغوی ٲولو تہ ووئیل چہ ”زۂ تاسو تہ پہ اوبو بیتسمہ
درکوم خو داسے کس راتلونکے دے چہ ہغہ زما نہ ٲیر
طاقتور دے اؤ زۂ دَ ہغۂ دَ ٲیزار دَ تسمو دَ ٲرانستلو جوگہ ہم
نہ یم. ہغہ بہ تاسو تہ پہ رُوْحُ الْقُدْسُ اؤ اور بیتسمہ درکوی.

١٧) دَ هغهٔ چچ دَ هغهٔ په لاس کبښے دے چه خپل درمند به په ښهٔ شان صفا کړی او غنم به خپلے خمبے ته واچوی، خو بوس به ئے هغه اور ته واچوی کوم چه هيڅکله نه مری.

١٨) په دے شان او نورو ډيرو طريقو ئے خلقو ته وعظ کاوو او زيرے ئے ورته واوړولو. ١٩) خو هغهٔ هيروديس والی د خپلے ورنډارے هيرودياس سره په ناجائيز تعلق او په نورو بدو کارونو ملامت کړو. ٢٠) خو د دے ټولو کارونو د پاسه ئے يحيی گرفتار کړو او په قيد خانه کبښے ئے واچولو.

د عيسی پیتسمه

متی ٣ : ١٣ - ١٧، مرقوس ١ : ٩ - ١١

٢١) د خلقو د پیتسمے په وخت چه عيسی له هم پیتسمه ورکړے شوے وه او دُعا ئے کوله نو آسمان پرانستے شو، ٢٢) او رُوحُ القُدس د يوے کونترے په شکل په عيسی نازل شو او د آسمان نه يو آواز راغے چه ”ته زما زوئے ئے، زما محبوب يئے. زه ستا نه رضا يم.“

د عيسی نسب نامه

متی ١ : ١ - ١٧

٢٣) خهٔ وخت چه عيسی خپل کار شروع کړو نو د ديرشو کالو وو او د خلقو په خيال دے د يوسف زوئے وو، زوئے د عیلي. ٢٤) زوئے د متات، زوئے د ليوی، زوئے د ملکی،

زوئے دَ یِنای، زوئے دَ یُوسف، ﴿٢٥﴾ زوئے دَ متتیاہ، زوئے دَ
 اموس، زوئے دَ نُحوم، زوئے دَ اِسلِیَاہ، زوئے دَ نِگی، ﴿٢٦﴾
 زوئے دَ ماعت، زوئے دَ متتیاہ، زوئے دَ شمععی، زوئے دَ
 یوسیح، زوئے دَ یوداہ، ﴿٢٧﴾ زوئے دَ یوحنا، زوئے دَ رِیسا،
 زوئے دَ زُروباہل، زوئے دَ شلتئی ایل، زوئے دَ نیری، ﴿٢٨﴾
 زوئے دَ مِلکی، زوئے دَ ادی، زوئے دَ قوسام، زوئے دَ
 اِلمدام، زوئے دَ عیر، ﴿٢٩﴾ زوئے دَ یشوع، زوئے دَ اِلعازار،
 زوئے دَ یوریم، زوئے دَ متات، زوئے دَ لیوی، ﴿٣٠﴾ زوئے دَ
 شمعون، زوئے دَ یهُوداہ، زوئے دَ یُوسف، زوئے دَ یُونان،
 زوئے دَ اِلیاقیم، ﴿٣١﴾ زوئے دَ ملیاہ، زوئے دَ مِناہ، زوئے دَ
 متتہا، زوئے دَ ناتان، زوئے دَ داؤد، ﴿٣٢﴾ زوئے دَ یشی،
 زوئے دَ عوبید، زوئے دَ بوعز، زوئے دَ سلمون، زوئے دَ
 نحشون، ﴿٣٣﴾ زوئے دَ عمیناداب، زوئے دَ ادمین، زوئے دَ
 ارنی، زوئے دَ حصرون، زوئے دَ فرص، زوئے دَ یهُوداہ،
 ﴿٣٤﴾ زوئے دَ یعقوب، زوئے دَ اِسحاق، زوئے دَ اِبراہیم،
 زوئے دَ ترہ، زوئے دَ ناحور، ﴿٣٥﴾ زوئے دَ سروگ، زوئے دَ
 رعو، زوئے دَ فِلیک، زوئے دَ عیبر، زوئے دَ شلہ، ﴿٣٦﴾ زوئے
 دَ قینان، زوئے دَ ارفکشد، زوئے دَ شیم، زوئے دَ نُوح،
 زوئے دَ لمک، ﴿٣٧﴾ زوئے دَ مِتھوشلہ، زوئے دَ حنوک،
 زوئے دَ یارد، زوئے دَ مہلل ایل، زوئے دَ قینان، ﴿٣٨﴾ زوئے
 دَ انوش، زوئے دَ شیت، زوئے دَ آدم چہ دَ خُدائے لہ طرفہ
 وو۔

دَ عِیسیٰ لِمَسُون

متی ۴ : ۱ - ۱۱، مرقوس ۱ : ۱۲ - ۱۳

٤ (١) عيسى چه د رُوحُ القُدسُ نه معمور د اُردن سيند نه واپس شو او رُوحُ القُدسُ هغه بيابان ته بوتلو، (٢) او تر څلويښتو ورځو پورې په بيابان كېنې د اِبلېس په لمسون كېنې وو. په دې دوران كېنې هغه هېڅ نه وو خوړلى او په آخر كېنې هغه وږې شو.

(٣) اِبلېس هغه ته ووئيل چه ”كه ته د خدائې زوئې يئې نو دې كاني ته ووايه چه پوپئ شى.“

(٤) عيسى جواب وركړو چه ”صحيفې وائى چه، ”انسان تش په پوپئ نه پائى.““

(٥) بيا اِبلېس هغه په لوړه وڅيژولو او د دُنيا ټول بادشاهتونه ئې د سترگو په رپ كېنې ورسكاره كړل. (٦) او ورته ئې ووئيل چه ”زه به د دې ټولو اِختيار تا له دركوم او هغه شان او شوكت هم چه د دې سره تړلى وي ځكه چه دا زما په اِختيار كېنې راكړى شوى دى او زه چه چا ته غواړم دا وركولې شم. (٧) كه ته ما ته تشه سجده وكړې نو دا هر څه به ستا شى.“

(٨) عيسى هغه ته جواب وركړو ”صحيفې وائى چه، ”ته تش خدائې ته سجده كوه او يواځې د هغه عبادت كوه!“

(٩) بيا شيطان هغه بيتُ المقدس ته بوتلو او د خدائې د كور په مناره ئې ودرولو او ورته ئې ووئيل چه ”كه ته د خدائې زوئې يئې نو ځان بسكته گزار كړه، (١٠) ځكه چه صحيفې وائى چه، ”هغه به خپلو فرېستو ته حُكم وركړى چه

ستا حفاظت وکړی. “ (۱۱) اَوُ هغوی به د په خپلو لاسونو کبښی د دے ویرے پورته کړی چه هسے نه چه ستا پښه په کانیو غوڅه شی. “

(۱۲) عیسی هغه ته ځواب ورکړو، ”دا وئیلی شوی دی چه، ”ته خپل مالک خدائے مه لمسوه.“

(۱۳) دغه شان چه د ابلیس ټول لمسون ختم شو نو د څه وخت د پاره ترے نه لارو.

په گلیل کبښی خدمت شروع کول

متی ۴ : ۱۲ - ۱۷، مرقوس ۱ : ۱۴ - ۱۵

(۱۴) بیا عیسی د رُوح القدس په قُدرت گلیل ته واپس شو اَوُ په ټول وطن کبښی د هغه آواز ه گیر چاپیره خوره شوه. (۱۵) اَوُ هغه د هغوی په عبادت خانے کبښی وعظ کولو اَوُ ټولو خلقو د هغه لوی بیانوله.

په ناصرت کبښی د عیسی ناقبلیدل

متی ۱۳ : ۵۳ - ۵۸، مرقوس ۶ : ۱ - ۶

(۱۶) بیا هغه ناصرت ته راغے چرته چه هغه لوی شوی وو اَوُ د سبت په ورځ عبادت خانے ته د خپل دستور په مطابق لارو. هغه د سبق لوستو د پاره ودریدلو، (۱۷) اَوُ ورته د یسعیاہ نبی کتاب ورکړے شو. هغه کتاب پرانستو اَوُ هغه پانے ئے راواړولے چه په کبښی لیکلی وُو چه :

(۱۸) ”د رب رُوح په ما نازل دے ځکه چه زه هغه مسح کړے

اُو دے له ئے را استولے یم چه عاجزانو ته زیرے ورکرم،

چه قیدیانو ته د آزادی اُو رندو ته د بینائی اعلان وکرم،

اُو چه ژویل شوی مظلومان آزاد کرم،

۱۹) اُو د رب د قبول شوی کال وعظ وکرم.

۲۰) هغه کتاب بند کرو، خادم ته ئے واپس ورکرو اُو

کبئیناستو اُو په عبادت خانے کبئے د ټولو خلقو سترگے په

هغه باندے وے. ۲۱) هغه بیا خبرے شروع کړے اُو وئے

وئیل، ”نن چه تاسو دا کلام واؤریدو، دا پوره شو.“ ۲۲) هلته

ټولو خلقو په جمع د هغه شاهدی وکړه اُو په دے حیران

شول چه داسے د فضل خبرے د هغه د شونډو نه راووتلے.

هغوی تپوس وکړو، ”آیا دا د یوسف زوئے نه دے؟“

۲۳) بیا عیسی وئیل، ”بے شکه چه تاسو به ما ته دا متل

ضرور واؤروئ چه حکیمه! خپل ځان روغ کړه اُو دا به

ووائی چه تا چه هر څه په کفرنحوم کبئے کړی دی مونږه

هغه اؤریدلی دی، هغه څه دلته په خپله بشاریه کبئے هم

وکړه. ۲۴) زه تاسو ته دا وایم چه یو نبی هم په خپل وطن

کبئے چا قبول کړے نه دے. ۲۵) په حقیقت کبئے د الیاس

په ورځو کبئے په اسرائیلو کبئے پیرے کونډے وے تاسو

ته به معلومه وی چه په هغه زمانه کبئے درے نیم کاله باران

نه وو شوے اُو په ټول وطن باندے سخت قحط راغلے وو.

۲۶) خو الیاس په دوئ کبئے هیچا ته وانه ستولے شو بے د

صیدا دَ مُلک په صارفت بشاریه کبښے دَ یوے کونډے
 بنځے نه. (۲۷) اَو بیا دَ اِلیشع نبی په زمانه کبښے په اِسرائیلو
 کبښے پیر جُزامیان وُو خو دَ نعمان شامی نه بغیر په هغوی
 کبښے یو هم پاک نه کړے شو.

(۲۸) په دے خبرو دَ عبادت خانے ټول خلق قهرژن شول.
 (۲۹) هغوی پورته شول، هغه ئے دَ بشاریئے نه بهر وویستو اَو
 دَ هغه غره سر ته ئے بوتلو چه دغه بشاریه پرے آباده وه،
 مطلب ئے دا وو چه دَ هلته نه ئے ښکته گزار کړی. (۳۰) خو
 هغه دَ هغوی دَ مینځ نه ووتو اَو لاړو.

نا پاک رُوح نیولے سرے

مرقوس ۱ : ۲۱ - ۲۸

(۳۱) دَ گلیل کفرنحوم بشاریئے ته په راگوزیدو عیسی دَ سبت
 په ورځ خلقو ته تعلیم ورکاوو. (۳۲) اَو هغوی دَ دة په تعلیم
 حیران شول ځکه چه هغه په پوره اختیار خبرے کولے. (۳۳)
 دلته په عبادت خانے کبښے یو سرے وو چه پیریانو نیولے
 وو. هغه په زوره چغے کړلے، (۳۴) ”تَه زموږ نه څه غواړے
 آئے عیسی ناصری؟ تَه راغله چه موږ هلاک کړے څه؟ زه
 دِ پیژنم چه تَه څوک یئے تَه دَ خدائے قُدوس یئے.“

(۳۵) عیسی هغه ورتلو اَو وئے وئیل چه ”غله شه اَو دَ دة نه
 راوزه!“ بیا پیری هغه سرے دَ خلقو په مینځ کبښے په مزکه
 راوویستو اَو بغیر دَ څه نقصانه ئے هغه پرېښودو.

(۳۶) ټول حق حیران شول اَو یو بل ته ئے وئیل، ”دَ دے

سپری په ژبه کبښه څه کمال دے؟ هغه پوره په اختیار پیریانو ته حکم ورکوی او هغوی وځی!“ (۳۷) دغه شان دا خبره په ټول وطن کبښه خوره شوه او خلقو پرې بحث کوو.

د پیرو خلقو روغول

متی ۸ : ۱۴ - ۱۷، مرقوس ۱ : ۲۹ - ۳۴

(۳۸) د عبادت خانې نه په وتو هغه د شمعون کره لارو، د شمعون خواښې سختې تبې نیولې وه او هغوی هغه ته سوال وکړو چه مدد ئې وکړه. (۳۹) هغه ورغې او د هغې په خوا کبښه ودریدلو او تبه ئې ورتله، هغه تبې پریښوده، سمدستی پورته شوه او د هغه خدمت ته ودریده.

(۴۰) د نمر پریوتو په وخت ټولو خلقو خپل دوستان خپلوان چه په مختلفو رنځونو آخته وو، هغه ته راوستل او هغه په یو یو باندې خپل لاسونه کیښودل او روغ ئې کړل. (۴۱) د پیرو نه پیریان هم پاڅیدل او دا چغې ئې وهلې چه ”ته د خدائې زوئې یئې!“

خو هغه هغوی ورتل او د خبرو نه ئې منع کړل ځکه چه هغوی ته پته وه چه دے مسیح دے.

تبلیغی دوره

مرقوس ۱ : ۲۵ - ۳۹

(۴۲) چه صبا شو نو عیسیٰ بهر یو خوشی ځائې ته لارو خو

خلق د هغه په لئون پسے ووتل او چه وئے موندلو په تینگه
 ئے ورته ووئیل چه ”مُونر نه مه هه.“ (۴۳) خو هغه ورته
 ووئیل، ”په کار دی چه زه د خدائے د بادشاهئ زیرے نورو
 بنارونو ته هم ورسوم هكه چه زه د دے د پاره رالیولے
 شوے یم.“

(۴۴) دغه شان د يهوديه په عبادت خانو كېسے ئے وعظ
 كاوو.

د اولنو مُريدانو بلل

متی ۴ : ۱۸ - ۲۲، مرقوس ۱ : ۱۶ - ۲۰

۵ (۱) يوه ورغ چه عيسی د گنيسريت سيند په غاړه ولاړ
 وو او خلق پرے راپنډ شوی وُو چه د ده کلام واوری، (۲)
 نو هغه دوه کشتئ د اوبو په غاړه وليدلے چه ماهی گيران
 ترے غاړے ته راكوز شوی وُو او خپل جالونه ئے وينخل.
 (۳) هغه يوے كشتئ ته وروختو كومه چه د شمعون وه او
 هغه ته ئے ووئیل چه ”د غاړے نه لږه ورايسته كړه.“ بيا هغه
 په كشتئ كېسے په ناسته باندے خلقو ته وعظ شروع كړو.

(۴) هر كله چه هغه خبرے بس كړے نو شمعون ته ئے
 ووئیل چه ”ژورو اوبو ته لاړ شه او د بشار د پاره خپل
 جالونه واچوه.“

(۵) شمعون ورته جواب وركړو، ”أستاذه! مونر ټوله شپه
 خواری وكړه خو هيخ مو ونه نيول خو چه ته داسے وائے نو
 زه به جالونه وړ واچوم.“ (۶) هغوی داسے وكړل او پير

ماھيان ئے راونيول اؤ د هغوى جالونه په شليدو شول. (۷)
 نو هغوى د بلے کشتی ملگرو ته چغے کرے چه ”راشی اؤ
 زمونږ مدد وکړئ!“ هغوى داسے وکړل اؤ دواړه کشتی ئے
 داسے پکے کرے چه پوښو له راغلی. (۸) هر کله چه
 شمعون دا نظاره وليده نو د عيسى په پښو پريوتو اؤ وئے
 وئيل چه ”ائے مالک! له ما نه لار شه خکه چه زه گناه گار
 سرے یم!“ (۹) هغه اؤ د هغه ټول ملگری د کبانو په لیدو
 سخت حيران شوی وؤ، (۱۰) اؤ دغه شان د زیدی زامن
 يعقوب اؤ يوحنا چه شمعون ملگری هم وؤ. عيسى شمعون
 ته وئيل چه ”مه ويرېره، د دے نه پس به ته د بنی آدمو لټون
 کوے.“

(۱۱) هر کله چه هغوى کشتی غاړے ته راوسته نو هر خه ئے
 پريښودل اؤ په هغه پسے روان شول.

د يو جذامی پاکول

متی ۸ : ۱ - ۴، مرقوس ۱ : ۴۰ - ۴۵

(۱۲) يو خلی هغه په يوه ښاريه کښے وو چه هلته يو سرے
 وو چه سخت جذام پرے لگيدلے وو. هغه چه عيسى وليدو
 نو هغه په مزکه سر کيښودو اؤ سوال ئے ورته وکړو چه
 ”مالک! که چرے ته تش وغواړے نو ما پاکولے شه!“ (۱۳)
 عيسى خپل لاسونه ور اوردے کړل، هغه ئے مسح کړو اؤ
 وئے وئيل چه ”بے شکه چه زه داسے غواړم، پاک شه!“ اؤ
 د هغه نه جذام په هغه ساعت لاړو. (۱۴) عيسى هغه ته حکم
 ورکړو چه ”هیچا ته دا حال ونه وائے.“ اؤ ورته ئے وئيل
 چه ”لار شه اؤ کاهن ته خپل خان وښايه اؤ د خپلو جوړیدو

دَ پاره دَ مُوسى مُقرر كِرے شکرانه ورکړه چه دا به دَ هغوى
دَ پاره شاهدى شى.

١٥) خو دَ هغه په حقله دا خبرے نورے هم خورے شوے.
پير خلق دَ هغه آوريدو له راغونډيدل او دَ خپلو رنحونو نه
جوړيدل. ١٦) او هغه به دَ دُعا دَ پاره خوشو خاؤونو ته تلو.

دَ يو شل سرى روغول

متى ٩ : ١ - ٨، مرقوس ٢ : ١ - ١٢

١٧) يوه ورخ عيسى تعليم ور کاوو او فريسيان او دَ شرعے
عالمان ورته هم ناست وُو چه دَ گليل، دَ يهوديه او دَ بيت
المقدس دَ هر کلى نه راغلى وُو، او دَ خلقو دَ روغولو دَ رب
قوت دَ هغه سره وو. ١٨) يو څو تنو يو شل سرے په کت
راوړو. هغوى کوشش وکړو چه هغه وردننه کړى او دَ عيسى
په مخکښے ئے کيردى. ١٩) خو گڼه دومره زياته وه چه
هيڅ لاره ئے ونه موند. نو هغوى پاس وختل او دَ چت دَ
پاسه نه ئے په برگه کښے سورے وکړو او په بانگى کښے
رابنکته کړو او دَ خلقو په مينخ کښے ئے دَ عيسى په مخ
کښے کيښودو. ٢٠) هر کله چه عيسى دَ هغوى ايمان وليدو
نو وئے وئيل، ”سړيه! تا ته ستا گُناهُونه معاف شول.“

٢١) نو دَ شرعے عالمانو او فريسيانو يو بل ته ووئيل چه ”دا
څوک دے چه کُفر غروى؟ دَ خدائے نه بغير لا بل څوک هم
گُناهُونه معاف کولے شى؟“

٢٢) خو عيسى په دے پوهه وو چه دوى څه خيال کوى نو

جواب ئے ورکرو چه ”تاسو په خپلو زړونو کبښے داسے
 خیالونه ولے کوئ؟ (۲۳) آیا دا آسانه ده چه څوک ووائی چه
 ستا گناهونه معاف شو او که دا چه پاڅه او وگرزه؟ (۲۴) خو
 دا د دے د پاره چه تاسو ته معلومه شی چه ابن آدم په مزکه
 د گناهونو معاف کولو اختیار لری.“ هغه شل سپری ته مخ ور
 واورو او وئے وئیل چه ”زه تا ته دا وایم چه ودریره، خپل
 کټ واخله او کورته ځه.“

(۲۵) او هغه د هغوی په وړاندے سمدستی پاڅیدو او هغه کټ
 چه دئے پرے پروت وو، ئے واخستو او کور پلو روان شو
 او د خدائے ثنا ئے ووئیله. (۲۶) هغوی ټول سخت حیران
 شول او د خدای ثنا ئے ووئیله او ویرے واخستل او وئے
 وئیل چه ”نن مونږ څه عجیبه کارونه ولیدل!“

د لیوی بلنه

متی ۹ : ۹ - ۱۳ ، مرقوس ۲ : ۱۳ - ۱۷

(۲۷) وروستو چه بیا عیسیٰ بهر لارو نو هغه لیوی نومے یو
 محصُولچی ولیدو چه د محصُول په څوکئ کبښے په خپل
 ځائے ناست وو او هغه ته ئے ووئیل چه ”ما پسے راځه.“
 (۲۸) او هغه د خپله ځایه پاڅیدو، هر څه ئے پرېښودل او په
 هغه پسے روان شو.

(۲۹) وروستو لیوی بیا د عیسیٰ لویه میلمستیا وکړه. په دے
 میلمنو کبښے گڼ محصُولچیان او نور خلق شریک شوی
 وو. (۳۰) فریسیانو او د هغوی د فرقے د شرعے عالمانو د
 عیسیٰ مُریدانو ته دا گلہ وکړله چه ”تاسو د محصُولچیانو او

گُناه گارو سره ولے خورئ اؤ خبئی؟“ (۳۱) عیسیٰ هغوی ته جواب ورکړو چه ”روغو خلقو ته د پاکتر حاجت نه وی خو رنخورانو ته ئے وی. (۳۲) زه د ربستینو خلقو د پاره نه یم راغله بلکه د گناه گارو د پاره چه توپه وکړی.“

د روژے په حقله تپوس

متی ۹ : ۱۴ - ۱۷، مرقوس ۲ : ۱۸ - ۲۲

(۳۳) بیا هغوی عیسیٰ ته ووئیل چه ”د یحییٰ مُریدان خو روژے نیسی اؤ پیرے دُعاگانے کوی اؤ دغه شان د فریسیانو مُریدان هم، خوستا مُریدان خوری خبئی.“

(۳۴) عیسیٰ جواب ورکړو، ”آیا تاسو په جنجیانو هغه وخت روژه نیولے شی کوم وخت چه چنغول د هغو سره وی؟ (۳۵) خو یو وخت به راشی چه چنغول به د دوی نه بوتلے شی اؤ دغه وخت به دوی روژے نیسی.“

(۳۶) عیسیٰ هغوی ته دا مثال هم ووی چه ”هیڅوک هم د نوے چوغے نه د دے د پاره پوتپه نه شلوی چه زپے پیرے وگنډی. که چرے هغه داسے وکړی نو هغه به په نوی چوغے کبسه سورے وکړی اؤ دا نوے ټکړه به د زپے سره هیڅ سمون ونه خوری. (۳۷) اؤ نه څوک نوی شراب په زپو مشکونو کبسه اچوی. اؤ که څوک داسے وکړی نو نوی شراب به دغه مشک وشلوی اؤ شراب به ضائع شی اؤ مشکونه به بے کاره شی. (۳۸) نوی شراب په نوو مشکونو کبسه اچول غواړی. (۳۹) اؤ هر چا چه زاړه شراب خبلی وی د نوو شرابو خواهش به نه کوی ځکه چه هغه وائی چه

د سبت په ورخ وږی شو کول

متی ۱۲ : ۱ - ۸، مرقوس ۲ : ۲۳ - ۲۸

۶ (۱) یو ځل د سبت په ورخ عیسیٰ د خپلو مُریدانو سره په پتو تیریدو او د هغه مُریدانو وږی شو کول، هغه ئے په لاسونو کبښے مږل او خوړل ئے. (۲) ځنو فریسیانو دا ووئیل چه ”تاسو هغه کار ولے کوی کوم چه د سبت په ورخ روا نهٔ دے؟“ (۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”تاسو دا نهٔ دی لوستی چه هر کله چه داؤد او د هغه ملگری وږی وؤ نو هغوی څه وکړل؟“ (۴) هغه د خدائے کور ته لاپرو او د شکرانے پوږی ئے راواخسته، په خپله ئے هم وخوړه او ملگرو ته ئے هم ورکړه باوجود د دے چه بغیر د کاهنانو نه په بل چا دا روا نهٔ وه.

(۵) هغه دا ووئیل چه ”ابن آدم هم د سبت مالک دے.“

د یو وچ لاسه سپری روغول

متی ۱۲ : ۹ - ۱۴، مرقوس ۳ : ۱ - ۶

(۶) د یو بل سبت په ورخ عیسیٰ عبادت خانے ته لاپرو او تعلیم ئے ور کاوو. هلته په گڼه کبښے یو سپرے وو چه بښئ لاس ئے وچ شوے وو. (۷) او د شرعے عالمان او فریسیان په دے انتظار وؤ چه آیا عیسیٰ به د سبت په ورخ دئے روغ کړی او که نه؟ د دے د پاره چه په هغه باندے د هغه خلاف څه الزام ولگوی. (۸) خو هغه پوهیدو چه د دوی

په زړونو کبښې څه دی. نو هغه هغه سپری ته چه لاس ئې وچ وو، ووئیل چه ”پاخه او دلته ودریره.“ نو هغه پاخیدو او هلته ودریدلو. (۹) عیسی بیا هغوی ته ووئیل ”زه له تاسو نه یو سوال کوم چه آیا د سبت په ورځ ښه کول روا دی که بد، ژوند بچ کول که هلاکول؟“ (۱۰) هغه ټولو ته گیر چاپیره وکتل او بیا ئې هغه سپری ته ووئیل چه ”خپل لاس وغزوه.“ نو هغه داسې وکړل او د هغه لاس جوړ شو.

(۱۱) خو هغوی د غصې نه سره شول او یو بل ته ئې ووئیل چه ”مونږ د عیسی سره څه وکړو؟“

د دولسو رسولانو غوره کول

متی ۱۰ : ۱ - ۴، مرقوس ۳ : ۱۳ - ۱۹

(۱۲) هم په دغه ورځو کبښې عیسی غرونو ته لاړو چه دعا وکړی او ټوله شپه ئې له خدائې نه دعا وغوښتله. (۱۳) چه سحر شو نو هغه خپل مريدان راوبلل او د هغوی نه ئې دولس کسه غوره کړل او هغوی ئې رسولان وبلل. (۱۴) د شمعون نوم ئې پطروس کيښودلو او د هغه ورور اندریاس او یعقوب او یوحنا او فیلیپوس او برتلمای، (۱۵) او متی او توما او د حلفی زوئې یعقوب او شمعون چه ورته ننگیالې هم وئیلی شی، (۱۶) او د یعقوب زوئې یهوداه او یهوداه اسکرپوتی چا چه وروستو د هغه مخبری وکړله.

د یوې لوتې گڼې خدمت کول

متی ۲۳ : ۲۵ - ۲۵

١٧ عيسى د هغوى سره د غره نه راكوز شو او په هوار
ميدان كېنې ودرېدو. په دغه خائې كېنې د هغه گڼ مريدان
او پير خلق چه ټول د يهوديه او بيت المقدس د صور او د
صيدا د سمندري غاړې نه راټول شوى و او د هغه اورېدو
ته راغلى و او چه دوى د خپلو رنخونو نه شفا ومومى. ١٨
او هغه خوك چه پيريانو نيولى و، روغ شول. ١٩ ټولو
خلقو كوشش كاوو چه لاس وروپى خكه چه د هغه نه يو
طاقت راووتلو او ټول ئې روغ كړل.

بركتونه او غمونه

متى ٥ : ١ - ١٢

٢٠ بيا عيسى خپلو مريدانو ته مخ راواړوو او وئې وئيل چه
”تاسو بختور يئ چه غريبان يئ، د خدائې بادشاهى ستاسو
ده!

٢١ تاسو بختور يئ چه وږى يئ، ستاسو لوږه به په مړېدو
بدله شى!

تاسو بختور يئ چه اوس ژاړئ، ستاسو ژړا به په خدا بدله
شى!

٢٢ تاسو بختور يئ چه كله چه خلق تاسو ته په نفرت گورى
او د خپل مينغ نه مو شړى او تاسو سپكوى او ستاسو نوم په
بده آخلى او د ابن آدم په وجه ستاسو نوم د خپل مينغ نه
لرې كوى. ٢٣ نو په هغه ورغ تاسو خوشحالى كوى او په
بنادئ ټوپونه وهئ خكه چه ستاسو د پاره په آسمان كېنې

ڊير لوئے آجر دے. هم په دغه شان دَ دوي پلارُونو هم دَ
نيبانو سره دغه سلُوك ڪرے وو

﴿٢٤﴾ خو آئے مالدارو! په تاسو افسوس دے

حُڪه چه تاسو خپل دَ خوشحالي دور تير ڪړو!

﴿٢٥﴾ په تاسو افسوس چه نن مارءَ يئ

حُڪه چه تاسو به اوږي شئ!

په تاسو افسوس چه نن خاندئ،

تاسو به په غم آخته شئ او ژاږئ به!

﴿٢٦﴾ افسوس دے په تاسو چه ڪوم وخت به ٽول خلق ستاسو

په باب ڪبڻے بڻے خبرے ڪوي او هم دغسے دَ هغوي

پلارُونو دَ دروغو نيبانو په باب ڪبڻے وئيل.

دَ دُښمنانو سره مينه

متي ٥ : ٣٨ - ٤٨

﴿٢٧﴾ خو تاسو چه اوږي، زءَ تاسو ته دا وايم چه دَ خپل

دُښمن سره مينه ڪوي او هغه خوك چه تاسو سره ڪينه لري

دَ هغوي سره بڻءَ ڪوي. ﴿٢٨﴾ دَ هغوي دَ پاره برکت غواږي

خوك چه په تاسو لعنت ڪوي او دَ هغوي دَ پاره دُعا ڪوي

خوك چه په تاسو تهمتونه لگوي. ﴿٢٩﴾ ڪه يو سږے تاسو په

يو مخ ووهي نو هغه ته بل مخ هم سيلمه ڪري. ڪه يو سږے

ستاسو چوڦه واخلي نو هغه ته خپل ڪميس هم ورڪري. ﴿٣٠﴾

ڇوڪ ڇهه ستاسو نه ڇڏو ۽ وڃاڻي هڃوئ لاهه هڃه ڇڏو ۽ ورتو. ڪلهه ڇهه يو سڀه هڃه ڇڏو ڊ تاسو نه واخلي ڪوم ڇهه ستاسو ڊي نو ڊ هڃه نه ئي بيهه مهه آخلي. (٣١) ڊ خلقو سره ڊاسه سلوڪ ڪوئ لڪه ڇهه تاسو وڃاڻي ڇهه هڃوئ ڊ تاسو سره ورتو. (٣٢) ”ڪه تاسو تش ڊ هڃه ڇا سره مينه ڪوئ ڇوڪ ڇهه تاسو سره مينه لري نو ستاسو ڇڏو مهرباني ده؟ ڇڪه ڇهه ڪناهه ڪار هم ڊ هڃه ڇا سره مينه ڪوئ ڇوڪ ڇهه ڊ هڃوئ سره مينه لري. (٣٣) بيا ڊا ڇهه ڪه ڇرئ تاسو ڊ هڃه ڇا سره نيڪي ڪوئ ڇوڪ ڇهه تاسو سره بنيگهه ڪوئ نو ستاسو ڇڏو مهرباني ده؟ ڇڪه ڇهه ڪناهه ڪار خو هم دغسه ڪوئ. (٣٤) او ڪه ڇرئ تاسو تش هڃه ڇڏو قرض ورتو ڇرته ڇهه ستاسو باور وي ڇهه تاسو ته به پستهه ڪرئ شي نو ستاسو ڇڏو مهرباني ده؟ ڇڪه ڇهه ڪناهه ڪار هم يو بل ته قرض ورتو او يو بل ته ئي پورهه واپس ڪوئ. (٣٥) خو تاسو ڊ خيلو ڊبمنانو سره مينه او نيڪي ڪوئ او قرض بغير ڊ ڇڏو طمعهه ورتو! نو تاسو به پير لوئيهه اجر ومومئ. تاسو به بيا ڊ الاعليٰ زامن شي ڇڪه ڇهه هڃه ڇهه خيله هم په ناشڪرو او په شريرانو مهرباني ڪوئ. (٣٦) ترس ناک شي ڇڪه ڇهه ستاسو پلار هم ترس ڪوونڪهه ڊئ.

نور خلق مجرم ڪيل

متي ٧: ١ - ٥

(٣٧) غيبهه مهه ڪوئ نو ستاسو غيبهه به هم ونهه ڪرئ شي. بل ڇوڪ مهه مجرموئ نو تاسو به هم مجرم ونهه ڪيلئ شي. معاف ڪوئ نو تاسو به هم معاف ڪرئئ شي. (٣٨) ورتو نو

تاسو ته به هم درکړې شى. ښه پیمانې منډلې دربلې ښه پکه
 کړئ او تر مورگو مورگو به ستاسو په جولئ کښې واچولې
 شى او په کومه پیمانې چې تاسو میچ کوئ هم په هغې به
 تاسو ته میچ وکړې شى.

۳۹) او عیسی هغوی ته یو مثال ووی چې ”آیا یو پوند بل
 پوند ته لار ښودې شى څه؟ دواړه به په کنده کښې ونه
 غورزیږي څه؟ ۴۰) شاگرد د اُستاز نه لوتې نه دے خو هر
 هغه څوک چې پوره تربیت ئې وشى هغه به د خپل اُستاز په
 شان شى.

۴۱) ته د خپل ورور په سترگه کښې د بُورې خسنې ته ولې
 گورې او په خپله سترگه کښې لوتې غورگې نه وینې؟
 ۴۲) ته خپل ورور ته دا څنگه وئیلې شې چې زما خوږه
 وروره! راشه چې ستا د سترگې نه دا خسنې ویاسم چې
 خپله سترگه د په غورگی ږنده ده؟ ائې مُناقفه! اول د خپلې
 سترگې نه غورگې ویاسه نو بیا به ته په آسانه د ورور د
 سترگې نه خسنې ویستې شې.

ونه د میوې نه پیژندل

متی ۷ : ۱۶ - ۲۰ ، ۱۲ : ۳۳ - ۳۵

۴۳) ښه ونه بده میوه هیڅکله نه راوړی او هیڅکله په بده ونه
 کښې ښه میوه نه پیدا کیږي، ۴۴) ځکه چې هر ه ونه په
 خپلې میوې پیژندلې کیږي. ته د ازغو نه انځیر نه شې
 راټولولې او نه د جاورو نه انګور راشوکولې شې. ۴۵) ښه
 سرې به د خپل زړه د خزانې نه ښه څیزونه راویاسی او بد

سڀرے به دَ خپل زږه دَ بدے خزائے نه بدے خبرے وباسی،
 ځکه چه کومه خبرے چه په زږه کبښے وی هم هغه په ځله
 راځی.

دوه بُنيادونه

متی ۷ : ۲۴ - ۲۷

٤٦ تاسو ما ته ولے مالک مالک وایئ او هغه کار کله هم نه
 کوئ چه زه ئے درته وایم؟ ٤٧ هر هغه څوک چه ما له
 راځی او زما خبرے آوری او عمل پرے کوی نو زه به تاسو
 ته وښایم چه هغه دَ چا په شان دے. ٤٨ هغه دَ یو داسے
 سږی په شان دے چا چه دَ کور جوړولو دَ پاره ښه ژور
 بُنيادونه وکنستل او بُنياد ئے په پوخ گټ کښودلو. او هر کله
 چه سیلاب راغے نو سیند په کور وروختو خو هغه ئے ونه
 خوزولے شو ځکه چه هغه پوخ ودان کړے شوی وو. ٤٩
 خو څوک چه زما خبرے آوری او عمل پرے نه کوی نو هغه
 دَ داسے سږی په شان دے چا چه خپل کور په کچه مزکه
 باندے بے بُنياده جوړ کړو. هر کله چه سیلاب راغے او
 سیند وختو نو کور ونږیدو او په درز راولویدو.

دَ صوبه دار دَ نوکر روغول

متی ۸ : ۵ - ۱۳

٧ هر کله چه ئے ټولے خبرے خلقو ته خلاصے
 کړلے نو عیسیٰ کفرنحوم ته لاړو. ٢ هلته دَ یو صوبه دار
 یو معتبر نوکر وو او هغه په مالک پیر گران وو. نوکر مرگی

حال ناجورہ وو. (۳) هر کله چه هغه د عيسى په حقله
 واؤريدل نو هغه يو څو يهوديان مشران ورواستول او سوال
 ئې ورته وکړو چه هغه راشي او د هغه د نوکر ژوند بچ کړي.
 (۴) هغوى عيسى ته راغلل او پير په بنه طريقه ئې ورته
 عرض وړاندې کړو او ورته ئې ووييل چه ”هغه ستا د
 مهربانئ حقدار دى، (۵) ځکه چه هغه زمونږ د خلقو
 خوږمن دى او هغه زمونږ د پاره عبادت خانه ودانه کړې
 ده.“ (۶) عيسى د هغوى سره لاړو. نو چه هغه کور ته نږدې
 شو نو صوبه دار يو څو دوستان په دې غرض ورواستول
 چه ”مالکه! نور تکليف مه کوه ځکه چه زما د کور چت د
 دې جوگه نه دى چه ته وړاندې راشې. (۷) ځکه خو زه
 په خپله تاسو ته حاضر نه شوم. خو ته د خپلې نه يو پکې
 ووايه نو زما نوکر به جوړ شي. (۸) ځکه چه زه پوهيږم چه
 زه په خپله د بل د حکم د لاندې يم. کله چه زما سپاهيان زما
 د حکم د لاندې دى او چه زه يو ته ووايم چه لاړ شه، نو هغه
 ځى او بل ته چه ووايم چه دى خوا راشه، نو هغه راځى او
 خپل نوکر ته چه ووايم چه داسې وکړه، نو هغه ئې کوي.“

(۹) کله چه عيسى دا واؤريدل نو هغه حيران شو، د هغه

سړى ئې پير تعريف وکړو او کوم خلق چه ورپسې روان
 ؤو هغوى ته ئې مخ راواړوو او ورته ئې ووييل چه ”زه تاسو
 ته وايم چه ما عن په اسرائيلو کښې هم داسې ايمان نه وو
 ليدلې!“

(۱۰) او قاصدان چه کور ته واپس راغلل نو هغوى هغه نوکر
 روغ رمټ وليدو.

د نائن د کونډے بنځے زوئے ژوندے کول

١١١) پس له هغه عيسى نائن نومے بناريئے ته لارو. د هغه سره خپل مريدان او نور گڼ خلق ملگري وو. ١١٢) کله چه هغه د بناريئے دروازه ته ورسيدو نو يوه جنازه ئے وليده. دغه مړے د يومے گونډے يو زوئے وو او د دے سره د بناريئے گڼ خلق وو. ١١٣) هر کله چه مالک هغه وليده نو زړه ئے پرے وسوزيدلو او وئے وئيل، ”بس نوره ژړا مه کوه.“ ١١٤) د دے سره هغه وروړاندے شو او په جنازه ئے لاس کيښودلو او جنازه وړونکي ودريدل. بيا هغه ووئيل چه ”پورته شه زلميه!“ ١١٥) هغه مړے کښيناستو او خبرے ئے وکړلے او عيسى هغه خپلے مور ته بيا حواله کړو.

١١٦) په هغه ټولو حاضرينو باندے يوه زبردسته ويره خوره شوه او هغوي ټولو د خدائے ثنا ووئيله او وئے وئيل چه ”په مونږ کښے يو لوئے نبی راپورته شومے دے او خدائے پاک په خپلو خلقو د مهربانئ نظر کړمے دے.“ ١١٧) عيسى چه څه کړی وو هغه قيصه د يهوديه په ټوله علاقه او خوا او شا کښے خوره شوه.

د يحيى استازی

متی ١١ : ٢ - ١٩

١١٨) د يحيى مريدانو هغه په دے هر څه خبر کړو. ١١٩) هغه خپل دوه مريدان راوغوښتل او مالک ته ئے واستول چه تپوس وکړی چه ”آيا ته هغه راتلونکے يئے يا دا چه مونږ د بل چا انتظار ورکړو؟“

٢٠ هغه آستازی عیسیٰ له لاپل او ورتہ ئے ووئیل، ”بیتسمہ ورکوونکی یحییٰ مونبر تا ته رالیبرلی یو چه تپوس وکړو چه ته هغه راتلونکے یئے که مونبر د بل چا انتظار وکړو؟“

٢١ بیا هم په هغه ساعت عیسیٰ پیر خلق د رنحونو نه روغ کړل، طاعون او بد رُحونه ئے لرے کړل او پیرو پاندو له ئے بینائی ورکړه. ٢٢ بیا هغه هغه آستازو ته جواب ورکړو چه ”لاړ شی او هر خه چه تاسو ولیدل او واوړیدل په هغه یحییٰ خبر کړئ او دا چه څنگه پانده بینا کپړی، شل گرزى، جذامیان پاکپړی، کانه آوری، مری بیا ژوندی کپړی او غریبان بنه زیرے آوری. ٢٣ او بختور دے هغه څوک چه په ما شک نه کوی!“

٢٤ هر کله چه د یحییٰ آستازی رخصت شول نو عیسیٰ د هغه په حقله خلقو ته ووئیل چه ”تاسو د خه لیدلو د پاره بیابان ته تلی وئ؟ یوه لوخه چه باد خوزوله خه؟ ٢٥ نو بیا تاسو د خه په لیدو پسے بهر وتی وئ؟ یو سرے چه ریشمینے جامے ئے آغوستے وے؟ یقیناً چه بنکلی جامے او د عیش څیزونه تاسو په محلونو کبسے موندلے شی! ٢٦ نو بیا تاسو د خه په لیدو پسے وتی وئ؟ یو نبی لیدو له؟ هو، د نبی نه هم خه پیر لوتے. ٢٧ دا هغه سرے دے چه د چا په حقله چه صحیفے وائی چه ”گورئ زه خپل پیغمبر ستا د وړاندے لیرم چه ستا د پاره ستا نه وړاندے لاره جوړه کړی.“ ٢٨ زه تاسو ته وایم چه د یحییٰ نه بل مور راوړے لوتے نسته خو بیا هم د خدائے په بادشاهئ کبسے د ټولو نه وړوکے د هغه نه لوتے دے.“

۲۹) اُو هم چه هغو ٿولو خلقو چه د هغه خبرے واؤریدے نو سره د محصُولچیانو ئے خُدائے رشتینے وگڻلو ځکه چه یحییٰ په بیتسمے ئے بیتسمه آخستے وه. ۳۰) خوبے د فریسیانو اُو د شرعے د عالمانو نه چا چه د هغه د بیتسمے نه انکار کړے وو اُو د ځان د پاره ئے د خُدائے د حکم نه مخ اړولے وو.

۳۱) ”د دے پیرئ د خلقو مثال په څه درکړم؟ ۳۲) هغوی د چا په شان دی؟ هغوی په بازار کښے د ناستو هلکانو په شان دی څوک چه یو بل ته چغے وهی اُو وائی چه مونږ تاسو ته شپیلئ وغږولے اُو تاسو گډا ونه کړه! مونږ ژړا انگولا وکړه اُو تاسو ویر ونه کړو! ۳۳) ځکه چه هر کله چه بیتسمه ور کوونکے یحییٰ راغے چه نه ئے پوږئ خوره اُو نه ئے شراب څښل نو تاسو وایئ چه په هغه پیریان ناست دی! ۳۴) اُو هر کله چه ابن آدم راغے چه خوری څښی نو تاسو وایئ چه ده ته وگورئ! دا گډپور شرابی د محصُولچیانو اُو گناه گارو آشنا دے! ۳۵) خوبیا هم د خُدائے پاک حکمت د خپلو ټولو زامنو په حقله رشتینے ثابت شو.“

یوه گناه گاره بنځه معاف کول

۳۶) یو فریسی د عیسیٰ میلستیا وکړله. هغه د فریسی کور ته لاړو اُو خوراک ته کښیناستو. ۳۷) نو په هغه ښار کښے یوه گناه گاره بنځه چه د عیسیٰ د راتلو نه خبر شوه چه د یو فریسی په کور کښے میلمه دے نو په عطر دان کښے ئے خوشبویه عطر راؤړل. ۳۸) هغه د عیسیٰ د پښو سره وروستو

ودریده اُو په ژړا شوه اُو د هغه پښے د هغے په اوبښکو
 لمدے شوے اُو هغه هغے په خپلو ويښتو وچے کړے اُو
 کښل ئے کړے اُو عطر ئے پرے واچول. (۳۹) کله چه د هغه
 کوربه فريسي دا وليدل نو د خان سره ئے ووئيل، ”که دا
 سرے چرے رښتینے نبی وئے نو هغه به په دے خبر وئے
 چه دا لاس وروړونکے ښخه څوک ده اُو دا د کوم قبيل ښخه
 ده يعنے يوه گناه گاره.“

(۴۰) عيسى د هغه په زړه پوهه شو اُو ورته ئے ووئيل چه
 ”شمعون! زه تا ته څه وئيل غواړم.“ هغه ووئيل چه ”وفرمايه
 مالکه!“

(۴۱) عيسى ورته ووئيل چه ”د يو بنيا دوه قرضداري ؤو. يو
 ته ئے پينځه سوه ديناره قرض ؤو اُو بل ئے پنځوس. (۴۲)
 هر کله چه د دواړو سره د قرض پرے کولو هيڅ ډرک نه ؤو
 نو دواړو ته ئے ويخښل. نو اوس ووايه چه په دے دواړو
 کښے به د هغه سره زياته مينه کوم يو کوی؟“

(۴۳) شمعون جواب ورکړو، ”زما په خيال چه کوم سړی ته
 ئے زياته ويخښلے.“

عيسى ووئيل چه ”بے شکه ته درست وائے.“ (۴۴) بيا ئے
 ښخے ته مخ واړوو اُو شمعون ته ئے ووئيل چه ”ته دا ښخه
 وينے څه؟ زه ستا کور ته راغلم اُو تا زما د پښو د پارې اوبه
 قدرے هم رانه کړلے خو دے ښخے زما پښے په خپلو
 اوبښکو لمدے کړے اُو هغه ئے په خپلو ويښتو وچے کړے.
 (۴۵) تا زه کښل قدرے نه کړم خو د کوم وخت نه چه زه

راغلي يم هغه لگيا ده زما پښي کښلوی. (۴۶) تا زما سر په تیلو غوړ نه کرو او هغه زما په پښو عطر واچول. (۴۷) ځکه زه تا ته دا وایم چه هغه ځکه دومره مینه وکړله چه د هغه پیر گناهونه بڅښلي شوی دی. د چا چه لږ بڅښلي شوی وی هغه لږه مینه کوی.

(۴۸) بیا عیسی هغه ته ووئیل چه ”ستا گناهونه وبڅښلې شول.“

(۴۹) نو میلمنو په خپلو کښي ووئیل چه ”دې لا څوک دې چه گناهونه بڅښي؟“

(۵۰) خو عیسی هغه بڅښي ته ووئیل چه ”ته خپل ایمان بچ کړلې، په خیر لاره شه.“

د یو څو بښو د عیسی سره ملگرتیا

۸ (۱) د دې نه پس عیسی ښار په ښار او کلی په کلی گرزیدو، وعظ ئې کاوو او د خدای د بادشاهي زیرې ئې اورولو. او د هغه سره هغه دولس تنه وو، (۲) او یو څو بښي وې څوک چه د پیریانو نه خلاصې کړې او د رنځونو نه جوړې کړې شوې وې : مریم چه د مگدالیني په نوم بللې کیږي د چا نه چه اووه پیریان پاڅولې شوی وو، (۳) او یوانه د هیروودیس د خوزه نومې ناظر بښه او سوسناه او نورې پیرې بښي چه په خپل مال ئې د هغوی خدمت کاوو.

دَ کروندے مِثال

متی ۱۳ : ۱ - ۹، مرقوس ۴ : ۱ - ۹

ⓐ اُو پیر خلق دَ یو بل بشار نہ عیسیٰ تہ راجمع کیدل اُو
هغهٔ پہ دے مِثال کبسے خبرے وکړلے ⓑ ”چہ یو زمیندار
دَ تُم کرلو دَ پارہ ووتو اُو دَ کروندے تُم خُہ دَ لارے پہ
غارہ پریوتو چہ هغه خور وور شو اُو مرغو وخورو. Ⓒ خُہ
تُم پہ گتہ پریوتو اُو خُہ وخت پس زرغون شو اُو وُچ شو
حُکہ چہ دَ نم کمے وو. Ⓓ اُو خُہ تُم پہ اغزو کبسے
پریوتو اُو اغزی لوی شول اُو هغه ئے لاندے کړو. Ⓔ اُو
خُہ تُم پہ بنہ مزکہ پریوتو اُو راوٹوکیدو اُو یو پہ سل بار ئے
وکړو.“

هر کله چہ عیسیٰ دا ووئیل نو آواز ئے وکړو، ”کہ چرے
تاسو دَ آوریڈو غورؤنه لرئ نو واؤرئ!“

دَ مِثالونو مطلب

ⓑ دَ هغهٔ مُریدانو تپوس ترے وکړو چہ دَ دے مِثال مطلب
خُہ وو؟ ⓐ نو هغهٔ ووئیل چہ ”دا مِثال حُکہ درکړے شو چہ
دَ خُدائے دَ بادشاهئ پہ رازونو پوهہ شیٰ خو دَ نورو دَ پارہ دا
تش مِثال دے چہ ”هغوی وگوری خو هیخ ونهٔ وینی، واؤرئ
خو هیخ پرے پوهہ نهٔ شی.“

دَ کروندے دَ مِثال تشریح

متی ۱۳ : ۱۸ - ۲۳، مرقوس ۴ : ۱۳ - ۲۰

۱۱) دَ دے مِثالِ مطلبِ دا دے چہ تُخمِ دَ خُدائے کلامِ دے۔

۱۲) اَوُ دَ لارے پہ غارہ ہغہ خوکِ دی چہ خوکِ دا اَوُری

خو وروستو اِلیسِ راشی اَوُ ہغہ کلامِ دَ ہغوی دَ زپہ نہ

یوسی، ہسے نہ چہ ایمانِ راوُری اَوُ خلاصونِ بیا مومی۔ ۱۳)

پہ گتہ دَ کرلی شوی تُخمِ مِثالِ دَ ہغہ چا دے چہ ہر کلہ چہ

کلامِ واوُری پہ خوشحالی ئے قبولِ کپی خو جرے ئے نہ

وی اَوُ دَ لبرِ وختِ دَ پارہ پرے ایمانِ راوُری نو دَ آزمیست پہ

وختِ کبے وتبستی۔ ۱۴) اَوُ پہ اغزو کبے دَ پریوتلی تُخم

مِثالِ دَ ہغہ چا دے چہ وائے وری خو نورہ ودہ ئے دَ دولت

اَوُ سودا اَوُ دَ ژوندِ دَ خوشحالو پہ وجہ و نیولے شی اَوُ میوہ

ئے نہ پخیری۔ ۱۵) خو دَ بے مزکے مِثالِ دَ ہغہ چا دے

خوکِ چہ پہ بے اَوُ پاکِ زپہ سرہ کلامِ واوُری اَوُ پرے

مضبوط شی اَوُ پہ دے دَ صبرِ میوہ راوُری۔

دَ لوبنی دَ لاندے دیوہ

مرقوس ۴ : ۲۱ - ۲۵

۱۶) داسے ہیخوکِ نِشتہ چہ دیوہ بلہ کپی اَوُ بیا ئے دَ

لوبنی دَ لاندے پتہ کپی اَوُ یا ئے دَ کتِ لاندے کپیدی بلکہ

ہغہ ئے پہ پیوتِ ردی چہ دَ ننہ راتلونکی ئے ریا و وینی۔ ۱۷)

داسے ہیخِ خیزِ پتِ نِشتہ چہ بنکارہ بہ نہ شی اَوُ داسے ہیخِ

خیزِ پہ پردہ کبے نِشتہ چہ خرگند بہ نہ شی۔

۱۸) خو خبردار شی چہ تاسو خنگہ اوُری خکہ چہ دَ چا

سپی سرہ چہ خہ وی ہغہ لہ بہ زیات ورکھے شی اَوُ دَ چا

سپی سرہ چہ خہ نہ وی نو دَ ہغہ نہ بہ چہ خہ ورسرہ وی

ہغہ بہ ہم ترے واخستے شی۔“

دَ عيسیٰ مور اُو وروڻه

متی ۱۲ : ۴۶ - ۵۰، مرقوس ۳ : ۳۱ - ۳۵

﴿۱۹﴾ دَ عيسیٰ مور اُو وروڻه راغلل خو دَ گڻے له کبله هغه ته ورونه رسيدل. ﴿۲۰﴾ ڇا هغه ته ووييل ڇه ”ستا مور اُو وروڻه بهر ولاړ دی اُو تا ليدل غواړی.“

﴿۲۱﴾ هغه جواب ورکړو، ”زما مور اُو زما وروڻه هغه څوک دی ڇه دَ خدائے کلام آوری اُو عمل پرے کوی.“

دَ طوفان قلارول

متی ۸ : ۲۳ - ۲۷، مرقوس ۴ : ۳۵ - ۴۱

﴿۲۲﴾ يوه ورځ عيسیٰ دَ خپلو مُريدانو سره کښتۍ ته وختلو اُو ورته ئے ووييل، ”راځۍ ڇه دَ درياب بلے غاړے ته پورے وڙو.“ نو هغویٰ روان شول. ﴿۲۳﴾ اُو کله ڇه هغویٰ په کښتۍ کبښے روان ؤو، نو دَ هغه سترگے ورغلے. په درياب کبښے يو زبردست طوفان راغے، کښتۍ چپو واخسته اُو هغویٰ په سخته خطرہ کبښے گير ؤو. ﴿۲۴﴾ هغویٰ هغه له ورغلل اُو په دے چغو ئے رابيدار کړو، ”مالکه! مالکه! مونږ غرقيرؤ!“

عيسیٰ بيدار شو اُو سيلۍ اُو دَ اوبو طوفان ئے ورتلو. طوفان ودريدلو اُو قلاره قلاری شوه. ﴿۲۵﴾ هغه تپوس وکړو، ”ستاسو ايمان چرته دے؟“ هغویٰ په ويره اُو حيرانتيا يو بل ته ووييل، ”دا څوک دے ڇه بادونو اُو چپو ته حُکم ورکوی اُو هغویٰ ئے منی؟“

په گراسینیانو کبښه د پیرو پیریانو نیولی سړی

روغول

متی ۸ : ۲۸ - ۳۴، مرقوس ۵ : ۱ - ۲۰

۲۶) دغه شان عیسی د خپلو مُریدانو سره د گراسینیانو وطن ته ورسیدلو کوم چه د گلیل په بله غاړه وو. ۲۷) چه عیسی وچې ته کوز شو نو هلته ئې یو سړې ولیدو چه پیریانو نیولې وو او د پیر وخت نه ئې نه خو جامې آغوستې وې او نه ئې کور لیدلې وو خو په مقبره کبښه پیره وو. ۲۸) کله چه هغه عیسی ولیدلو نو چغې ئې کړې او د هغه په پښو پریوتو او دا نعرې ئې وهلې، ”اټې د الاعلی زویه عیسی! ته زما نه خه غواړې؟ زه درته زاری کوم چه ما مه په عذابوه!“ ۲۹) خکه چه عیسی پیریانو ته حکم کړې وو چه دغه سړی نه راوزی. پیر خله ئې هغه نیولې وو او د حفاظت د کبله به په زنځیرونو کبښه وتړلې شو او زولنی به ورواچولې شوې خو هر وار به هغه خان خلاص کړو او پیریانو به هغه بیابان ته بوتلو. ۳۰) عیسی د هغه نه پتوس وکړو، ”نوم د خه دې؟“

هغه ووئیل چه ”لښکر.“ دا خکه چه هغه پیرو پیریانو نیولې وو. ۳۱) هغوی پیره زاری ورته وکړه چه دا حکم مه راکوه چه تاترین ته ولویږی.

۳۲) هلته نزدې د خنزیرانو یوه لویه رمه وه چه په غره کبښه خریدې او پیریانو خواست ورته وکړو چه ”مُونږ پریږده چه په دوی کبښه ورننوزو.“ هغه هغوی ته اجازت

ورکړو. (۳۳) پیریان د سړی نه ووتل او په خزیرانو کبښه ورننوتل او ټوله رمه د کمر نه کښته په دؤ شوه او په دریاب کبښه غرقه شوه.

(۳۴) شپونکو چه دا ولیدل نو وتښتیدل. هغوی ښاریو او بانډو ته دا خبر ورسولو. (۳۵) او خلق د دے تماشے د پاره بهر راووتل. کله چه هغوی عیسی له راغلل او هغه پیریانو نیولے سرے ئے جک جوړ ولیدو چه جامے ئے آغوستے سم دم د عیسی په پښو کبښه ناست وه نو هغوی ویریدل. (۳۶) کومو خلقو چه دا کار لیدلے وو هغوی نورو ته حال ووه چه دا پیریانو نیولے سرے څنگه جوړ شو. (۳۷) نو د ګراسینیانو د وطن ټولو خلقو عیسی ته خواست وکړو چه د دے ځائے نه لار شه ځکه چه هغوی پیر ویرے آخستی وو. نو هغه کښتے ته وختلو او واپس لاړو. (۳۸) د کوم سړی نه چه پیریان پاڅیدلی وو هغه دا اجازت وغوښتو چه د هغه ملگرے شی. خو عیسی هغه رخصت کړو او ورته ئے ووئیل چه (۳۹) ”ځه، کورته واپس لار شه او هغوی ته هغه هر څه بیان کړه چه ځدائے ستا د پاره کړی دی.“ هغه سرے په ښار کبښه هر پلو وګرزیدلو او عیسی چه د هغه د پاره څه کړی وو هغه ئے خلقو ته بیان کړل.

د یائیر لور او هغه ښځه روغول چه د عیسی

چوغے له ئے لاس وروپے وو

متی ۹ : ۱۸ - ۲۶، مرقوس ۵ : ۲۱ - ۴۳

(۴۰) هر کله چه عیسی بیرته راستون شو نو خلقو ورته هر

کلی ووی حُکھ چہ هغوی تُول ورتہ پہ اِنْتَظار وُو. (۴۱) بیا
 گورہ یائیر نومے یو سرے راغے اُو هغه دَ یوے عبادت
 خانے مشر وو. هغه دَ عیسیٰ پہ پینو پریوتو اُو زاری ئے
 ورتہ وکړہ چہ ”ما سرہ لار شه. (۴۲) حُکھ چہ زما دَ دولسو
 کالو یکی یوہ لُور دہ چہ مرگی حالہ پرتہ دہ.“

کلہ چہ عیسیٰ تلو نو دَ خلقو دَ گنیے لہ کبلہ ورتہ تلل گران
 وُو. (۴۳) پہ هغوی کبنے یوہ بنخہ وه چہ دَ دولسو کالو
 راسے ئے وینہ بهیدلہ اُو هیچا ئے علاج نہ شو کولے. (۴۴)
 هغه دَ شا نہ راغلہ اُو دَ هغه دَ چوغے لمنے لہ ئے لاس
 وروپو اُو سمدستی ئے وینہ ودریدہ.

(۴۵) عیسیٰ ووئیل، ”دا خوک دہ چہ ما تہ ئے لاس راؤپو؟“

تُول مُنکر شول اُو پطروس اُو دَ هغه ملگرو ووئیل، ”مالکہ!
 گنہ دربانديے راپولہ دہ اُو خلق درتہ راجختیری.“

(۴۶) خو عیسیٰ ووئیل چہ ”چا خو ما تہ لاس راوپے دے
 حُکھ چہ زہ پوہہ شوم چہ لہ ما نہ یو قوت بھر وتلے دے.“
 (۴۷) بیا بنخہ پوہہ شوہ چہ هغه پیژندلے شوے دہ، نو پہ
 لپزیدو راغلہ اُو دَ هغه پہ پینو کبنے پریوتہ اُو دَ تُولو خلقو پہ
 وپاندے ئے دے اقرار وکړو چہ هغے ولے هغه لہ لاس
 وروپو اُو خنگہ هغه سمدستی جوړہ شوہ. (۴۸) هغه هغے تہ
 ووئیل چہ ”زما لُورے! تہ خپل یقین جوړہ کړے، پہ خیر لارہ
 شه.“

(۴۹) عیسیٰ لا دا خبرے کولے چہ دَ عبادت خانے دَ مشر دَ

ڪوره يو سڀڙي راغڙي اُو دا خبر ئي راوڀو ڇه ”ستا لور مڙه ده اُو اُستاز له نور تڪليف مه وركوه.“

⑤١ ڇو عيسيٰ ڇه دا واؤريدل نو هغه ته ئي ووئيل ڇه ”ويرپره مه! تش ايمان لره اُو هغه به بچ شي.“

⑤١ ڪور ته په رسيدو هغه د پطروس، يوحنا، يعقوب اُو د جيني د مور پلار نه علاوه نور ٽول خلق ڪور ته د ننوتلو نه منع ڪرل. ⑤٢ هغو ٽولو د هغه جيني د پاره ٿرا انگولا ڪوله. هغه ووئيل ڇه ”نور مه ٿاري، هغه مڙه نه ده، هغه خو اوده ده!“

⑤٣ اُو هغوي وڙپور ڇه خندا جوڙه ڪڙه ڪه ڇه بنه خبر وُو ڇه هغه مڙه ده. ⑤٤ ڇو عيسيٰ هغه د لاسه ونيوه اُو ورته ئي ووئيل ڇه ”پاخه زما بچي!“ ⑤٥ د هغه روح بيرته راغڙي، هغه سمدستي پاڻيڏه اُو هغه هغوي ته ووئيل ڇه هغه ته خوڙلو له خه وركري. ⑤٦ د هغه مور پلار حق حيران شول خو هغه هغوي ته حڪم وركڙو ڇه ”هر خه ڇه شوي دي د دے حال چاته مه وايي.“

د دولسو رسولانو ليرل

متي ١٠ : ٥ - ١٥، مرقوس ٦ : ٧ - ١٣

٩

① عيسيٰ بيا هغه دولس تنه راويلل اُو هغوي له ئي اختيار وركڙو ڇه پيريان وباسي اُو رنحونه روغوي. ② اُو هغوي ئي د خدائي د بادشاهي د وعظ ڪولو اُو د رنحورانو د روغولو د پاره واستول. ③ اُو هغوي ته ئي ووئيل ڇه ”د

خان سره هيڄ مه آخلى، نه لبسته، نه بتويے، نه پوڊي اؤ نه
 پيسے اؤ نه به د خان سره بل کميس وڙي. (۴) اؤ هر کله
 چه تاسو يو کور ته ورشي نو په هغه کبسي پاتے شي اؤ هم د
 هغه خائي نه رخصت شي. (۵) اؤ کوم خلق چه تاسو قبول
 نه ڪري نو هر کله چه تاسو د هغوي بنار پريڙي نو د خپلو
 پبنو نه ڊورے وځندي چه په هغوي گواهي شي. (۶) نو
 هغوي روان شول، کلي په کلي گرزيدل اؤ په هر خائي کبسي
 ئے دغه زيرے خور ڪړو اؤ رنحوران ئے روغ ڪړل.

د هيروديس پريشاني

متي ۱۴ : ۱ - ۱۲، مرقوس ۶ : ۱۴ - ۲۹

(۷) والي هيرديس هم د دے ٽول هر خه نه خبر شو اؤ په
 هيڄ ٻوڊ بے ٻوڊ ئے نه رسيدو ځکه چه ځنو به وئيل چه
 يحيى له مږو نه بيا ٽوندے شوے دے. (۸) اؤ نورو به وئيل
 چه الياس راپيدا شوے دے اؤ نورو به وئيل چه د زارو
 پيغمبرانو نه يو بيا راٽوندے شوے دے. (۹) هيروديس
 وئيل چه ”د يحيى سر ما په خپله پريڪرے دے خو دا لا
 څوڪ دے چه دا دومره خبرے ئے ڪيري؟“ اؤ هغه د عيسى
 ليدو ته ليوا له وو.

پنځو زرو خلقو ته خوراڪ ورکول

متي ۱۴ : ۱۳ - ۲۱، مرقوس ۶ : ۳۰ - ۴۴، يوحنا ۶ : ۱ - ۱۴

(۱۰) هر کله چه رسولان بيرته راغلل نو عيسى ته ئے خپله
 ڪار گزاري تيره ڪڙه اؤ هغه هغوي د خان سره روان ڪړل اؤ
 بيت صيدا نومے بناريئے ته خان له لاپل. (۱۱) خو خلق

خبر شول اُو وِرسے لاپل. هغه خَلقو ته هر کله وِوے اُو هغوی ته ئے دَ خُدائے دَ بادشاهی په حقله خبرے وکړے اُو خوک چه دَ علاج حاجتمند وُو، هغوی ئے روغ کړل.

١٢ ڪله چه ماښام شو نو هغه دولس تنه هغه له راغلل اُو ورته ئے ووئيل، ”دا خلق رُخصت كړه چه خوا اُو شا كلو اُو بانډو ته لاپر شي اُو ځان ته دَ شپے تيرولو اُو خوراك غور وكړي ځكه چه مونږ دلته په خوشي بيابان كښے يو.“ ١٣ عيسی جواب وركړو چه ”دوی ته له ځانه څه وركړی چه وخورى.“ نو هغوی ووئيل چه ”مونږ سره خو صرف پنځه ډوډی اُو دوه كبان دى، نور هيڅ نښته، تر څو چه مونږ په خپله لاپر نه شو اُو دَ دوی دَ پاره دَ خوراك څښاك څيزونه وانه ځلو.“ ١٤ دا خوا اُو شا پينځه زره سپرى وُو. هغه خپلو مُريدانو ته ووئيل چه ”دوی دَ پنځوسو پنځوسو په قطارونو كښے كښينوى.“ ١٥ هغوی داسے وكړل اُو ټول ئے كښينول. ١٦ بيا عيسی هغه پنځه ډوډی اُو دوه كبان واخستل اُو آسمان ته ئے پورته وكتل، په هغے ئے شكر وويستو، ماته ئے كړے اُو مُريدانو له ئے وركړے چه په خلقو ئے وويشى. ١٧ هغوی ټولو ښه په مړه كيدو ډوډی وخوره اُو ڪله چه پاته شوے ټكړے راجمع كړے شوے نو دولس شكری ترے پكے شوے.

دَ عيسی په باره كښے دَ پطروس اقرار

متی ١٦ : ١٣ - ١٩، مرقوس ٨ : ٢٧ - ٢٩

١٨ يوه ورځ چه عيسی يواځے دُعا كوله اُو دَ هغه مُريدان هم حاضر وُو نو هغه دَ هغوی نه تپوس وكړو چه ”خلق څه

وائی چه زه څوک یم؟“

۱۹ هغوی جواب ورکړو، ”څوک خو وائی چه بیتسمه

ورکونکے یحییٰ دے، نور دِ ایاس گنی او ځنې دا وائی چه
د پخوانو نبیانو نه څوک بیا ژوندې شوې دے.“ ۲۰ نو هغه
ورته وویل چه ”تاسو څه وایئ چه زه څوک یم؟“ پطروس
جواب ورکړو، ”د ځدائے مسیح.“

د عیسیٰ د خپل مرگ او بیا ژوندې کیدلو په باره
کښې پېشن گوئی

متی ۱۶ : ۲۰ - ۲۸، مرقوس ۸ : ۳۰ - ۹ : ۱

۲۱ بیا عیسیٰ هغوی په کلکه منع کړل چه ”دا حال به گورے

چا ته نه وایئ.“ ۲۲ او هغه وویل چه ”ابن آدم به خامخا
پیرے سختی زغمی چه مشران، کاهنان او د شرعے عالمان
به ئے رد کوی، چه قتل کړے شی او بیا به په دریمه ورغ
ژوندې پاڅولے شی.“ ۲۳ او هغه ټولو ته وویل، ”که څوک
زما مړیدی خوښوی نو هغه د خپل خواهشات شاته

وغورزوی او هره ورغ د هغه خپله سولئ پورته کوی او په ما
پسے د راځی. ۲۴ څوک چه خپل ژوندون بچ کول غواړی

هغه به ورک شی، خو چه کوم سرے زما د خاطره ځان

ورکول غواړی هغه به بچ شی. ۲۵ که بنی آدم دا ټوله دنیا د
خپل ځان په بدل حاصله کړی نو څه به ومومی؟ ۲۶ ځکه

چه هر هغه څوک چه په ما یا زما په کلام وشرمپړی نو ابن

آدم به د هغه نه وشرمپړی، هر کله چه هغه په خپله او د خپل

پلار او د پاکو فرښتو د شان و شوکت سره راشی. ۲۷ او زه

تاسو ته دا وایم چه دلته ځنۍ داسے کسان ولاړ دی چه
 هغوی به مرگ تر هغه ونه وینی تر څو ئے چه د ځدائے
 بادشاهی لیدلے نه وی.“

د عیسیٰ شکل بدلیدل

متی ۱۷ : ۱ - ۸، مرقوس ۹ : ۲ - ۸

۲۸ د دے خبرو نه اته ورځے پس هغه پطروس، یوحنا او
 یعقوب د ځان سره کړل او د دُعا د پاره غره ته لاړل. ۲۹
 هر کله چه هغه دُعا کوله نو د هغه شکل بدل شو او جامے
 ئے سپینے وځلیدلے. ۳۰ او وگورئ دوه سپری ورسره په
 خبرو وُو چه دا ایلیاس او موسیٰ وُو ۳۱ چه هغوی په جلال
 کبښے ښکاره شول او د هغه د مرگ په حقله ئے خبرے
 وکړے چه هغه په بیت المقدس کبښے پوره کیدونکے وے.
 ۳۲ په دے وخت کبښے پطروس او د هغه ملگری په ښه
 خوب ورغلی وُو، خو هر کله چه هغوی بیدار شو نو هغوی د
 ده شان ولیدو او ورسره ئے هغه دوه سپری هم په څنگ
 کبښے ولاړ ولیدل. ۳۳ او کله چه هغوی د عیسیٰ نه جدا
 کیدل نو پطروس هغه ته ووئیل، ”مالکه! زمونږ د پاره دلته
 پاتے کیدل ښه دی! نو مونږ به درے کوټگي، یوه ستا د پاره،
 یوه د موسیٰ او یوه د ایلیاس د پاره جوړے کړو.“ خو هغه
 چه څه وئیل په هغه نه پوهیدو.

۳۴ دا خبرے لا د هغه په شونډو وے چه په دے کبښے یوه
 وریخ راغله او په دوئ سورے شو. هغوی چه په وریخ کبښے
 راگیر شول نو ویرے واخستل. ۳۵ او د دے وریخے نه یو
 آواز راغے، ”دا زما زوئے دے، زما غوره کړے. ده ته غوږ

ونیسئ! (۳۶) هر کله چه آواز وشو نو عیسی ئے یواځے ولیدو. نو مُریدان غلی پاتے شول او هر څه چه ئے لیدلی ؤو، په هغه وخت کبښے ئے هیچا ته هم حال ونه وے.

یو د پیریانو نیولے هلک روغول

متی ۱۷ : ۱۴ - ۱۸ ، مرقوس ۹ : ۱۴ - ۲۷

(۳۷) بله ورځ چه هغوی د غره نه راكوز شول نو پیره لویه گڼه ورته راتوله شوه. (۳۸) په گڼه کبښے ناڅاپی یو سپری چغه کړه، ”أستاذه! زاری درته کوم چه زما په یکی یو زوی نظر وکړه! (۳۹) وخت په وخت ئے رُوح نیسی، چغه ترے ویاسی، تاؤ راتاؤ ئے کړی او وئے غورزوی او په ځلے ئے ځگونه رامات کړی او چه بد بد ئے ژوبل کړی نو ایله ترے لار شی! (۴۰) ما ستا مُریدانو ته خواست وکړو چه ترے ئے ویاسی خو هغوی پاتے راغلل. (۴۱) عیسی جواب ورکړو، ”آئے بد راه او بے ایمانه پیړئ! زه به تر څو تاسو سره یم او ستاسو ناکړدے به زغمم؟ خپل زوئے دلته راوله.“ (۴۲) خود راوستو نه مخکبښے ناپاک رُوح هغه ماشوم راوپرزوو او تاؤ راتاؤ ئے کړو. عیسی ناپاک رُوح ورتلو، هلک ئے روغ کړو او پلار ته ئے بیرته حواله کړو. (۴۳) او هغوی د خدائے په لوی او شان ویرے واخستل.

د عیسی په دویم ځل د خپل مرگ په حقله پیشن

گوئی

متی ۱۷ : ۲۲ - ۲۳ ، مرقوس ۹ : ۳۰ - ۳۲

ټول خلق د ده په دے ټولو کارونو حیران شول او عیسی په

دے حال کبسے خپلو مُریدانو ته ووئیل، ﴿۴۴﴾ ”زہ چہ اوس
 خہ وئیل غوارم پہ ہغہ خبرو غور وکری خکہ چہ دا ستاسو
 د پارہ دی! ابن آدم بہ د بنی آدمو پہ واک کبسے ورکری
 شی۔“ ﴿۴۵﴾ خو ہغوی د ہغہ پہ دے وینا پوہہ نہ شول خکہ
 چہ د دے مطلب د ہغوی نہ پت و د دے د پارہ چہ ہغوی
 پہ دے ونہ رسی او ہغوی پہ دے حقلہ د ہغہ نہ د تپوس
 کولو نہ ہم ویریدل۔

د تولو نہ لوئے خوک دے؟

متی ۱۸ : ۱ - ۵، مرقوس ۹ : ۳۳ - ۳۸

﴿۴۶﴾ د ہغوی پہ مینخ کبسے تکرار وشو چہ پہ دوی کبسے
 خوک لوئے دے۔ ﴿۴۷﴾ عیسیٰ پہ دے پوہہ وو چہ د دوی پہ
 زونو کبسے خہ تیریری نو ہغہ یو ماشوم د لاسہ و نیولو او
 پہ خپلہ خوا کبسے ئے ودرولو ﴿۴۸﴾ او وے وئیل، ”ہغہ
 خوک چہ زما پہ نوم دا ماشوم قبول کری ہغہ ما قبلوی، او
 ہغہ خوک چہ ما قبلوی ہغہ ہغہ خوک قبلوی چہ زہ ئے را
 آستولے یم۔ خکہ چہ پہ تاسو تولو کبسے ورکوئے پہ تاسو
 تولو کبسے لوئے دے۔“

ہغہ خوک چہ ستا مخالف نہ دے، ستا طرفدار

دے

مرقوس ۹ : ۳۸ - ۴۰

﴿۴۹﴾ یوحنا ووئیل، ”مالکہ! مونر یو سرے ولیدو چہ ستا پہ
 نوم ئے پیریان ایستل خو چہ ہغہ زمونر نہ نہ وو نو لہ دے
 کبلہ مونر د ہغہ د منع کولو کوشش وکرو۔“ ﴿۵۰﴾ عیسیٰ ہغہ

تہ ووئیل، ”هغه مه منع کوئی ځکه چه کوم سرے چه ستاسو
مُخالف نه دے، هغه ستاسو طرفدار دے.“

د سامريه د يو کلي د عيسى د قبلولو نه انکار

٥١ هر کله چه هغه وخت رانزدے شو چه عيسى پاس
آسمان ته بوتلونکے وو نو هغه بيت المقدس ته په پخه اراده
مخه وکړه. ٥٢ او د ځان نه ئے وړاندے استازی واستول.
هغوی لارل او د سامريه يو کلي ته ورغلل چه د هغه د پاره
تياری وکړی. ٥٣ خو د کلي خلقو هغه قبول نه کړو چه د
هغه مخه د بيت المقدس په لور وه. ٥٤ هر کله چه د هغه
مريدانو يعقوب او يوحنا دا وليدل نو وئے وئیل، ”مالکه!
مونږ د آسمان نه د دے کلي د سوزولو د پاره اور وغواړو
څه؟“

٥٥ خو هغه ورته مخ ور واپوو او وئے رتل. ٥٦ نو بيا
هغوی بل کلي ته لارل.

د عيسى د مريدان کيدلو امکان

متی ٨ : ١٩ - ٢٢

٥٧ کله چه هغوی په لاره روان وو نو يو سړی هغه ته
ووئیل، ”ته چه هر چرته ځے، زه به دريسے يم.“

٥٨ عيسى جواب ورکړو، ”د لومبرو غارونه شته او د
مارغانو جالے، خو د ابن آدم دومره قدر ځائے هم نسته چه
خپل سر پرے ولگوی.“

٥٩) بل چا ته هغه ووئيل، ”په ما پسے راءه.“

خو سړی جواب ورکړو، ”ما ته اجازت راکړه چه اول خپل پلار بنخ کړم.“

٦٠) خو عيسی ورته ووئيل، ”مړی پرېردئ چه مړی بنخوی خوتۀ خامخا لار شه او د خدائے د بادشاهئ زیرے خور کړه.“

٦١) او بيا يو بل ووئيل، ”مالکه! زۀ به دريسے يم خو دومره اجازت راکړه چه د خپل کور د خلقو نه رخصت واخلم.“

٦٢) عيسی هغه ته ووئيل، ”کوم سړے چه د يوی په موتئ لاس کېردی او بيا شاته گوری هغه د خدائے د بادشاهئ لائق نه دے.“

دوه اويا مريدان ليرل

١٠) پس له هغے بيا مالک نور دوه اويا مقرر کړل او هغوی ئے دوه دوه مختلفو کلو او بانډو ته د خان نه وړاندے واستول، کومو ته چه د هغه د ورتلو اراده وه. (٢) هغه هغوی ته ووئيل، ”فصل پير دے خو مزدوران کم دی. د دے د پاره تاسو د فصل خاوند ته سوال وکړئ چه د خپل فصل د پاره مزدوران راوليری. (٣) په خپله لاره خئ او گوری، زۀ تاسو لکه گډے د شرمخانو په مينخ کېنې ليرم. (٤) مه د خان سره پيسے وړئ، نه بتوے او نه پيزار. په لاره په هيچا په سلام او دعا باندے وخت مه ضائع کوئ. (٥) او هر کله

چه يو کور ته ننوزئ نو تاسو اول داسے ووايئ، په دے کور
 کبښے د خیر وی! (۶) که چرے هلته يو کس خیر خواه وی
 نو ستاسو سلامتی به د هغه د پاره وی او که نه، نو هغه به
 تاسو ته بیرته راشی. (۷) هم په هغه يو کور کبښے پاتے شی
 او د هغوی په خوراک خښاک کبښے شریک شی ځکه چه
 مزدور د مزدورئ حقدار وی. د يو کور نه بل کور ته مه ځی.
 (۸) هر کله چه تاسو یوے ښارئ ته ورشی او هغوی تاسو
 ته هر کله ووائی نو کوم خوراک چه تاسو ته کبښودے شی،
 هغه وخورئ. (۹) هلته رنحوران روغ کړئ او ووايئ چه د
 خدائے بادشاهی ستاسو په سر راغله ده. (۱۰) هر کله چه
 تاسو یوے ښارئ ته د ننه شی او هغوی درته هر کله ونه
 وائی نو د دے کلی بهر کوڅو ته ووزئ او ووايئ، (۱۱)

ستاسو د ښارئ دا دوره چه زمونږ په پښو پورے نښتی ده،
 مونږ ئے ستاسو خلاف څنډو. خو دا خبره یاده لری چه د
 خدائے بادشاهی رانزدے ده! (۱۲) زه تاسو ته دا وایم چه په
 لویه ورځ به د صدوم حال د دغه ښار نه زیات د زغملو وی!

په ناتوبه گار ښار باندے افسوس

متی ۱۱ : ۲۰ - ۲۴

(۱۳) ائے خورازینه! په تا د افسوس وی! ائے بیت صیدا! په
 تا د افسوس وی! که چرے دا معجزے کومے چه په تاسو
 کبښے څرگندے کړے شوے په صور او صیدا کبښے
 څرگندے کړے شوے وئے نو هغوی به د دے نه پیر پخوا
 چه د تباہی او بربادئ سره مخامخ شوی وؤ، تاپ لنگ کړے
 او په ایرو کبښے ناست توبه گار شوی وؤ! (۱۴) خو د قیامت

په ورځ به د صُور اؤ صيدا حالت ستاسو نه پير غوره وي.
 (۱۵) اؤ ائے کفرنحومه! آيا ته دا گنې چه ته به تر آسمانه
 پورته کړې شے څه؟ نه، ته به تاترين ته وغورزولې شے!

(۱۶) هر څوک چه تاسو ته غورږ نيسي، هغه ما ته غورږ نيسي
 اؤ هر څوک چه تاسو رد کوي، هغه ما رد کوي اؤ څوک چه
 ما رد کوي، هغه هم هغه رد کوي چه زه ائے را استولې يم.“

د دوؤ اؤياؤ مريدانو واپس راتلل

(۱۷) بيا هغه دوه اويا کسان خوشحاله واپس راغلل اؤ وئے
 وئيل چه ”ائے مالکه! ستا په نوم پيريان هم زمونږ تابعداري
 کوي.“

(۱۸) هغه ځواب ورکړو، ”ما دا وليدل چه څنگه شيطان د
 بريښنا په شان د آسمان نه راگوز شو. (۱۹) اوس تاسو گورئ
 چه اختيار مے تاسو ته درکړو چه په لړمانو اؤ مارانو پښې
 ردئ اؤ د دښمن طاقت هم د پښو لاندې کوي اؤ هيڅ شئ
 هم چرې تاسو ته نقصان نه شي درکولې. (۲۰) خو په دے
 يواځے مه خوشحاليرئ چه روهونه ستاسو تابعداري کوي
 بلکه په دے چه ستاسو نومونه په آسمان کېښې وليکلے
 شول.“

د عيسی خوشحاليدل

متی ۱۱ : ۲۵ - ۲۷، ۱۳ : ۱۶ - ۱۷

(۲۱) هم په دغه وخت عيسی په رُوح القدس لويه خوشحالی
 وکړه اؤ عيسی ووئيل، ”ائے پلاره! د آسمان اؤ مزکے مالکه!

زہ ستا شکر کوم چہ دا خبرے دِ دِ ہونسیارانو اُو پوهانو نہ
پتے کپلے اُو ماشومانو تہ دِ بنکارہ کپلے. ائے پلارہ! دا
ستا رضا وہ.

۲۲ ﴿﴾ زما پلار ما تہ ہر خۂ راسپارلی دی اُو ہیخوک پہ دے نہ
دے پوہہ چہ زوئے ئے خوک دے بے لہ پلارہ، اُو پلار
خوک دے بے لہ زویہ اُو دِ ہغہ سپی نہ چہ زوئے ئے پرے
ظاہرول غواری.

۲۳ ﴿﴾ بیا ہغہ خپلو مُریدانو تہ راوگرزیدلو اُو جُدا ئے ورتہ
ووئیل، ”ہغہ سترگے بختورے دی چہ ہغہ خۂ لیدے شی
چہ تاسو ئے وینی! ﴿۲۴﴾ زہ تاسو تہ وایم چہ پیرو نبیانو اُو
بادشاہانو دا غوبستل چہ ہغہ خۂ وینی چہ تاسو ئے وینی
خو چرے ئے ونۂ لیدل اُو ہغہ خۂ واوری چہ تاسو ئے
اُورئِ خو چرے ئے وانۂ وریدل.“

نیک سامری

۲۵ ﴿﴾ پہ یوہ موقعہ یو دِ شرعے عالم راغے اُو پہ عیسیٰ ئے دِ
آزمیست دِ پارہ دا سوال وکرو، ”مالکہ! زہ داسے خۂ کار
وکرم چہ دِ تل ژوندون وارث شم؟“

۲۶ ﴿﴾ عیسیٰ ورتہ ووئیل، ”پہ شریعت کبے ئے خۂ لیکلی
دی؟ تہ ئے خنگہ لولے؟“

۲۷ ﴿﴾ ہغۂ ورتہ جواب و رکرو، ”دِ خپل خدائے سرہ دِ زرۂ پہ
راستی اُو پورہ پہ رُوح اُو پورہ پہ طاقت اُو پورہ پہ عقل مینہ

لره“ اؤ ”د خپل گاونډی سره د خپل ځان په شان مینه کوه.“

۲۸ عیسی ورتہ ووئیل چه ”هم دغه صحیح جواب دے. دغه شان کوه نو ژوندے به اوسے.“

۲۹ خو هغه خپل ځان رښتونے کولو، نو عیسی ته ئے ووئیل، ”زما گاونډی څوک دے؟“

۳۰ عیسی ورتہ جواب ورکړو چه ”یو سرے د بیت المقدس نه یریحو ته روان وو چه په لارے پاکوانو گیر کړو، جامے ئے ترے وویستے، وئے وهلو اؤ مرگی حال ئے پرېښودلو اؤ ترے لارل. ۳۱ اتفاقی یو کاهن په دغه لار تیریدو چه هغه ئے ولیدو نو پډه ئے ترے وکړه اؤ داسے پرے تیر شو. ۳۲ دغه شان یو لیوی هغه ځائے ته راغے اؤ چه ئے ولیدو نو پډه ئے ترے وکړه اؤ لارو. ۳۳ خو یو سامری مسافر چه هغه ته راغے اؤ چه هغه ئے ولیدو نو زړه ئے پرے وسوزیدو. ۳۴ هغه ورغے، په هغه ئے پتی و لگوله اؤ په زخمونو ئے ورتہ تیل اؤ شراب پورے کړل اؤ بیا ئے په خپل څاروی سور کړو اؤ یو سرائے ته ئے راوستو اؤ هلته ئے د هغه خدمت وکړو. ۳۵ بله ورځ هغه دوه دیناره راوویستل، د سرائے مالک ته ئے ورکړل اؤ ورتہ ئے ووئیل چه د دة خدمت کوه اؤ که نور خرڅ پرے راغے نو په واپسے به ئے درکړم.

۳۶ ستا څه خیال دے چه په دے درے واپرو کښے د هغه سرے کوم چه د غلو په لاس کښے کښیوتے وو، گاونډی څوک دے؟“

۳۷) هغه جواب ورکړو، ”هغه څوک چا چه په هغه رحم وکړو.“

عيسى ورته وويل، ”لار شه او دغسه کوه لکه چه هغه وکړل.“

د عيسى مرتا او مريم سره ملاقات

۳۸) هر کله چه هغوى په لاره تلل نو عيسى يو کلی ته راغی

چرته چه مرتا نومى يوى بشخى په خپل کور کبى ميلمه

کړو. ۳۹) د هغه يوه خور وه چه نوم ئى مريم وو. هغه د

عيسى په پښو کبى کښيناستله او د هغه کلام ئى اوريدلو.

۴۰) خو چه مرتا د پير کار له کبله زياته سترى شوه نو

ورغله او ورته ئى وويل، ”مالکه! ته دا خيال نه کوى چه

زما خور زه خدمت ته يواځى پريښودلى يم؟ هغه ته ووايه

چه راشى او زما مدد وکړى.“

۴۱) مالک په جواب کبى ورته وويل، ”مرتتا! مرتتا! د ته

پيرو څيزونو فکر آخسته يئى او هله گله جوړوى. ۴۲) خو

يو څيز ضرورى دى او مريمى چه کومه حصه خوښه

کړى ده، هغه غوره ده او دا به د هغه نه هيڅکله وانه

خسته شى.“

د دُعا په حق کبى تعليم

متى ۶ : ۹ - ۱۳، ۷ : ۷ - ۱۱

۱۱) داسى وشول چه عيسى په يو ځائى کبى دُعا

کوله. هغه څه دُعا خلاصه کړه نو د هغه په مُريدانو کبښه يو تن ورته ووييل، ”مالِکِه! مُونږ ته د دُعا چل وښايه لکه څنگه څه يحيى خپلو مُريدانو ته ښودلى ؤو.“

٢ عيسى جواب ورکړو څه ”هر کله څه تاسو دُعا کوئ نو داسه وايئ:

آئې پلاره!

ستا نوم د پاک شى او ستا بادشاهى د راشى.

٣ زمونږ د هرې ورځې رزق مونږ له راکړې.

٤ او مونږ ته زمونږ گناهونه وبخښې،

ځکه څه مونږ هم خپل قصور وار بخښو،

او مونږ په آزمېښت کبښه مه اچوه.“

٥ بيا عيسى هغوى ته ووييل، ”فرض کړئ څه په تاسو

کبښه د يو سپرى يو ملگرې وى څوک څه په نيمه شپه

کبښه ورله راشى او ورته ووائى زما ملگرېه! ما له درې

پوډئ پور راکړه. ٦ ځکه څه زما يو ملگرې د سفر نه

راغلى دى او ما کره هغه ته د ورکولو د پاره هيڅ نښته. ٧

او هغه ورته د ننه نه په جواب کبښه ووائى څه ما مه تنگوه!

د شپې له کبله ورونه بند دى او زما بچى او مونږ ملاست يو

او زه تا ته د څه درکولو د پاره نه شم پاڅيدلې. ٨ زه

تاسو ته وایم، که چرې د دوستي له مخه ورله څه ورنه کړي

خو د هغه د سوالونو د شرمه به هغه پاڅى او هغه له به هر

خه ورکړی. (۹) او دغه شان زه تاسو ته وایم چه وغواړئ
 نو تاسو ته به درکړې شی، ولټویئ نو تاسو به ئې ومومی،
 وپبویئ او دروازه به درته لرې کړې شی. (۱۰) خکه چه هر
 خوک چه وغواړی، هغه ئې آخلی او خوک ئې چه لټوی،
 هغه ئې مومی او خوک چه ور ټکوی، هغه ته دروازه بیرته
 کپړی. (۱۱) په تاسو کبښې داسې یو پلار هم شته چه زوئې
 ترې نه ماهی وغواړی او دې ورله مار ورکړی؟ (۱۲) او یا
 چه هغه اگئ وغواړی نو دئې ورله لرم ورکړی؟ (۱۳) خکه
 چه که تاسو هر خومره بد یی خو په دې پوهیږئ چه خپلو
 بچو له ښه څیزونه ورکړئ نو ستاسو آسمانی پلار به خومره
 زیات هغوی ته رُوْحُ الْقُدْسُ ورکړی چه خوک ئې غوښتنه
 کوی!

عیسیٰ او بعلزبول

متی ۱۲ : ۲۲ - ۳۰، مرقوس ۳ : ۲۰ - ۲۷

(۱۴) عیسیٰ د یو داسې سړی نه پیرې لرې کړو چه هغه
 چارا وو او هر کله چه دغه پیرې ووتو نو هغه چارا سړې په
 خبرو شو. خلق په دې حیران شول، (۱۵) خو ځنو پکښې
 ووئیل چه ”دئې خو د پیریانو د سردار بعلزبول په مدد
 پیریان ویاسی.“

(۱۶) او نورو د آزمیښت په طور ترې نه خه آسمانی نخبه
 وغوښتله. (۱۷) خو هغه د هغوی په نیتونو پوهیدو او ورته ئې
 ووئیل چه ”په هره بادشاهۍ کبښې چه د ننه مخالفت را
 اوجت شی نو هغه بربادیږی او په بې اتفاقی کور رنګیږی.
 (۱۸) هم دغه شان که چرې شیطان د خپل ځان نه خلاف

شى نو بادشاہى به ئے خنگه پاتے شى؟ اُو لکه چه تاسو
 وایئ چه زه دَ بعلزبول په مدد پیریان ویاسم، (۱۹) نو که
 چرے زه دَ بعلزبول په مدد پیریان ویاسم نو ستاسو زامن
 ئے دَ چا په مدد ویاسی؟ خکه هم هغوی به ستاسو مُنصفان
 شى (۲۰) خو که چرے زه دَ خدائے په قُدرت پیریان ویاسم
 نو بیا پوهه شى چه دَ خدائے بادشاہى تاسو ته نزدے ده.

(۲۱) هر کله چه یو زورور وسله کرے سرے دَ خپل کور
 ساتنه کوی نو دَ هغه کور به په حفاظت وی. (۲۲) خو هر کله
 چه دَ هغه نه زیات زورور سرے په هغه راشی اُو دئے دَ قابو
 لاندے کری نو هغه دَ هغه وسله واخلی چه دَ ده پرے توکل
 وی اُو هر خه ئے تالا کری اُو دَ لُوت مال ئے ویشی.

(۲۳) هغه خوک چه ماسره نه دے، زما مخالف دے اُو خوک
 چه ئے زما سره نه جمع کوی نو هغه ئے تالاترغه کوی.

دَ یو پیری واپس راتلل

متی ۱۲ : ۴۳ - ۴۵

(۲۴) هر کله چه دَ بنی آدم نه یو پیرے راوزی نو هغه په
 صحراگانو کبسه ناقلاره گرخی اُو دَ آرام خائے لتوی اُو هر
 کله چه هغه داسے خائے ونه مومی نو وائی چه خه یره هغه
 کورته به لار شم چه دَ کوم نه راوتے یم. (۲۵) دغه شان هغه
 بیرته لار شى اُو هغه کور صفا اُو جارو کرے بیا مومی. (۲۶)
 بیا دئے لار شى اُو دَ خان سره نور اووه پیریان دَ خانه زیات
 خراب راولی اُو هغه ټول راشی، ورننوزی اُو هلته ډیره شى اُو
 په آخر کبسه دَ هغه سرې حال دَ اول نه هم زیات خراب

د ربتونی برکت

﴿۲۷﴾ ہر کلہ چہ عیسیٰ دا خبرہ کولہ پہ گنہ کبے یوے
 بنئے چغے کرے، ”بختورہ دہ ہغہ گیدہ چہ تہ پہ کبے
 پاتے شوے ئے او ہغہ سینہ بختورہ دہ چہ تا ورودلہ!“

﴿۲۸﴾ نو ہغہ جواب ورکرو، ”نہ، بختور ہغہ دے ٹوک چہ د
 خدائے کلام آوری او پرے عمل کوی!“

نخبہ غوبتل

متی ۱۲ : ۲۸ - ۴۲

﴿۲۹﴾ ہر کلہ چہ خلق عیسیٰ تہ راتولیدل نو ہغہ داسے ووئیل،
 ”دا یوہ بدہ پیریئ دہ! دوئ نخبہ غواری خو یکی یوہ نخبہ
 چہ دوئ تہ ورکیدے شی، ہغہ د یونس نخبہ دہ. ﴿۳۰﴾ لکہ
 خنگہ چہ یونس د نینیوا د خلقو د پارہ نخبہ شو، دغہ شان
 بہ ابن آدم د دے پیریئ د پارہ نخبہ شی. ﴿۳۱﴾ او ہر کلہ چہ
 بہ د قیامت پہ ورغ د سہیل ملکہ د دے پیریئ د خلقو پہ
 خلاف گواہی کوی او دوئ بہ مجرمان ثابت کری، حکہ چہ
 ہغہ خو د سلیمان د حکمت د آوریو د پارہ د دنیا د بل سر
 نہ راغلے وہ، او چہ دلته دے، ہغہ د سلیمان نہ ہم پیر
 لوئے دے. ﴿۳۲﴾ د نینیوا خلق بہ ہم د دے زمانے د خلقو
 سرہ د قیامت پہ ورغ ودریری او دا پیریئ بہ مجرمہ ثابتہ
 کری حکہ چہ ہغوی د یونس پہ وعظ توبہ گار شول، او
 ٹوک چہ دلته دے، ہغہ د یونس نہ ہم پیر لوئے دے۔

دَ وِجُودِ رِنَا

متی ۵ : ۱۵ ، ۶ : ۲۲ - ۲۳

③۳ هیخوک ہم پیوہ پہ دے غرض نہ بلوی چہ دَ اوپری دَ لاندے ئے کپری خو دَ دے دَ پارہ چہ پہ پیوٹ ئے کپردی چہ هر راتلونکے سرے رنا لیدے شی. ③۴ ستا دَ وجود پیوہ ستا سترگہ دہ. هر کله چہ ستا سترگہ جوپہ وی نو ستا ٲول وجود بہ ہم رنا وی. هر کله چہ سترگہ خرابہ وی نو ستا پہ وجود کبے بہ تورتم وی. ③۵ نو بیا پام کوہ چہ کومه رنا پہ تا کبے دہ چہ هغه تورتم نہ وی ③۶ کہ چرے ستا پہ ٲول وجود کبے رنا وی او یو اندام ہم پہ تورتم کبے نہ وی نو درتہ بہ داسے رنا وی لکہ چہ یوہ پیوہ ستا پہ وړاندے بلیری.

دَ فریسی او دَ شرعے عالم ملامتول

متی ۲۳ : ۱ - ۲۶ ، مرقوس ۱۲ : ۲۸ - ۴۰

③۷ هر کله چہ عیسیٰ خبرے ختمے کپے نو یو فریسی هغه پوپیئ ته وبللو. هغه دَ ننه ورغے او کبیناستو. ③۸ فریسی پہ دے لیدو حیران شو کله چہ هغه دَ ناوینخلو لاسونو سره خوراک ته کبیناستو. ③۹ خو مالک هغه ته ووئیل، ”تاسو فریسیان دَ کنډول او رکابئ تش بهر مخ وینئ خو دَ ننه تاسو دَ حرص او بد کاری نه پک یئ. ④۰ آئے کم عقلو! چا چہ بهرنئ حصہ جوپہ کپے دہ، آیا هغه دَ ننه حصہ نہ دہ جوپہ کپے خه؟ ④۱ خو خئ، هر خه چہ پہ کبے دی هغه دَ خیراتی ورکپے شی. گوری، هر خه ستاسو

۴۲) ائے فریسیانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو د باغ د ویلنی او سپیلنی او د هر قسم سبزی عشر خو ورکوی خو نه د انصاف خیال ساتی او نه درسره د خدائے مینه شته. په اصل کبښے په کار دا وُو چه تاسو په دے هم عمل کولے او هغه مو هم نه پریښولے.

۴۳) ائے فریسیانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو په عبادت خانو کبښے د مشرئ کُرسئ خوبښوئ او په بازارونو کبښے په سلامونو خوشحالیرئ. ۴۴) افسوس! چه تاسو د هغه قبرونو په شان یئ چه نخبښه ئے نه معلومیرئ او خلق پرے په بے خیالی کبښے د پاسه گرخی.

۴۵) د دے په جواب کبښے یو د شرعے عالم ووئیل، "استاذه! ته چه داسے خبرے کوے نو دا زمونږه سپکاوے کوے." ۴۶) عیسی ورته ووئیل، "بے شکه د شرعے عالمانو! ستاسو هم دغه حال دے! حُکه چه تاسو په خلقو بے اندازے بوج وراچوئ ولے په خپله د دے د اوچتولو د پاره یوه گوته قدر هم نه وروپئ. ۴۷) افسوس چه تاسو د هغه نبیانو گنبدونه جوړوئ چه ستاسو پلارونو نیگونو وژلی وُو. ۴۸) او تاسو په خپله د خپلو پلارونو نیگونو په کارونو گواهی کوئ، هغوی قتلونه وکړل او تاسو پرے گنبدونه جوړ کړل.

۴۹) حُکه خو د خدائے حکمت وئیلی دی چه زه به نبیان او رسولان درلیرم او په دوی کبښے به ځنی رپرولے شی او

خنی به ووژلے شی. (۵۰) دغه شان به د دنیا د پیدایشت نه د
 ټولو نبیانو د توئے شوو وینو جواب د دے پیرئ نه
 وغوښتلے شی، (۵۱) د هابیل د وینے نه د زکریاه تر وینے
 پورے څوک چه د قریانگه او د خدائے د کور د کوټے په
 مینځ کښے ووژلے شو. زه تاسو ته وایم چه دا پیرئ به د
 دے ټولو جواب ورکوی.

(۵۲) ائے د شرعے عالمانو! په تاسو د افسوس وی! تاسو د
 علم کُنجانے قبضه کړی دی، تاسو په خپله هم داخل نه
 شوئ او څوک چه داخلیدل، هغه مو هم نه پریښول!

(۵۳) کله چه عیسی د کوره بهر شو نو فریسیانو او د شرعے
 عالمانو دا کوشش وکړو چه سخت تیل جوړ کړی او د ده نه
 بے واره بے واره تپوسونه وکړی. (۵۴) او په دے انتظار وو
 چه هغه په خپلو خبرو کښے راگیر کړی.

د منافقت خلاف خبردارے

متی ۱۰ : ۲۶ - ۲۷

۱۲ (۱) په دے دوران کښے د زرگونو خلقو گڼه جوړه
 شوے وه او داسے جقه شوی وه چه خلق په یو بل ورختل.
 نو عیسی اول خپلو مُریدانو ته خبرے شروع کړے چه ”د
 فریسیانو د خمیرے نه ځان ساتئ! زما مطلب د هغوی د
 منافقت نه دے. (۲) داسے هیڅ پټ شئے نشته چه هغه به
 خرگند نه کړے شی او داسے هیڅ څیز نامعلومه نشته چه
 هغه به ونه پیژندلے شی. (۳) نو هر هغه څه چه تاسو په

تورتم کبڻے وایئ، هغه به په رڼا ورځ واوریدلے شی او هغه
 څه تاسو په بندو دروازو یو بل ته په غوږ کبڻے وئیلی
 دی، هغه به د کوتے د چته په چغه واورولی شی.

د چا نه ویریدل

متی ۱۰ : ۲۸ - ۳۱

۴) ائے زما دوستانو! زه تاسو ته دا وایم، د هغه چا نه مه
 ویریرئ څوک چه وجود وژنی خو د هغه نه پس نور هیڅ نه
 شی کولے. ۵) زه به تاسو خبردار کړم چه د چا نه ویره په
 کار ده. د هغه نه ویریرئ څوک چه د وژلو نه پس دوزخ ته د
 اچولو طاقت هم لری. زه تاسو ته وایم چه له هغه نه ویره
 کوئ!

۶) ولے پینځه چنچنې په دوو پیسو نه خرڅیرئ څه؟ او بیا
 هم خدائے په دوی کبڻے یوه هم نه هیروی. ۷) لا د دے نه
 سیوا ستاسو د سر ټول ویبښته هم شمارلی شوی دی. هیڅ
 ویره مه کوئ، تاسو د بے شماره چنچنیو نه زیات قیمتی یئ!

د بنی آدمو په مخ کبڻے د عیسیٰ اقرار

متی ۱۰ : ۳۲ - ۳۳، ۱۲ : ۳۲، ۱۰ : ۱۹ - ۲۰

۸) زه تاسو ته دا وایم چه هر هغه څوک چه د خلقو په
 مخکبڻے زما اقرار کوی نو ابن آدم به هم د خدائے د فرښتو
 په مخکبڻے د هغه اقرار کوی. ۹) خو څوک چه د بنی آدمو
 په وړاندے زما نه منکریرئ نو د خدائے د فرښتو په
 مخکبڻے به د هغه نه انکار وشي.

١٠) هر هغه څوک چه د ابن آدم بر خلاف څه خبره وکړي نو هغه به معاف کړي شي، خو څوک چه د رُوحِ الْقُدْس بر خلاف کُفر ووائي نو د هغه د پاره به هيڅ معافي نه وي.

١١) هر کله چه تاسو د عبادت خانو او د حاکمانو او د اختيار د خاوندانو په وړاندې راوستې شي نو په دې اندېښنه مه کوئ چه تاسو به د دوي په وړاندې په خپله صفائي کبښې څه وايئ. (١٢) کله چه وخت راشي نو رُوحِ الْقُدْس به په خپله تاسو ته په هغه ساعت وښائي چه څه وئيل په کار دي.

د نادان مالدار مثال

١٣) په گڼه کبښې يو سړي عيسی ته ووييل، ”اُستازه! زما ورور ته ووايه چه زما سره د ميراث ويش وکړي.“ (١٤) هغه جواب ورکړو چه ”سړيه! زه چا ستاسو مُنصف او ثالث مُقرر کړي يم؟“ (١٥) بيا هغه خلقو ته ووييل، ”خبردار شي! د هر قسم حرص نه ځان ساتئ ځکه چه که د يو سړي سره پير زيات مال هم وي خو دولت د هغه ژوند نه شي زياتولې.“

١٦) او بيا ورته عيسی دا مثال پيش کړو چه ”يو مالدار سړي وو چه په مزکه کبښې ئې بڼه فصل وشو. (١٧) هغه د ځان سره ووييل، ما ته څه کول پکار دي؟ ما سره خو دومره ځائې هم نشته چه دا غله په کبښې انبار کړم. (١٨) هغه ووييل چه زه به داسې وکړم چه خپلې خمبې به ونړوم او لويې به ئې جوړې کړم او په هغې کبښې به خپله ټوله غله او نور څيزونه سمبال کړم. (١٩) او بيا به ځان ته ووايم،

سڙيه! پير ٻنڌ ٻنڌ ڇيزونه دومره ڇه ڏکڻونو پورے ڊ پرے
 گذاره کيڙي ڊ جمع کڙل، اوس ڏ آرام ژوند تيروه، خوره
 ڄڻه او مزے کوه! (۲۰) خو ڄڻائے هغه ته ووئيل، آئے کم
 عقله! هم په ڊے شپه به ڊ ساھ وڃيڙي. تا ڇه خپل دولت
 جمع کڙو، دا به اوس ڏ ڇا شي؟

(۲۱) دا ڏ هغه سڙي مثال ڊے ڇه ڏ ڄان ڏ پاره ڏنيا راتوله
 کڙي خو ڏ ڄڻائے په نزد غني نه ڊے.

انديښنه او پريشاني

متي ۶ : ۲۵ - ۳۴، ۶ : ۱۹ - ۲۱

(۲۲) هغه خپلو مريدانو ته ووئيل، ”ڄڪه زه تاسو ته دا وايم
 ڇه ڏ ڄان ڏ پاره دا انديښنه مه کوئ ڇه ڄه به خورو يا ڄه
 به آغوندو. (۲۳) ڄڪه ڇه ژوندون ڏ ڊوڊي او وجود ڏ جامے
 نه غوره ڊے. (۲۴) مارغانو ته لږ پام وکڙي ڇه نه خو کڙي
 او نه ريبي، نه ئے کوٽي شته، نه خمبے، خوبيا ئے هم
 ڄڻائے ساتي! تاسو ڏ مارغانو نه پير زيات غوره يئ! (۲۵) په
 تاسو کڻبے داسے يو هم ڄوڪ شته ڇه تش په انديښنو خپل
 عمر لږ ساعت زياتولے شي؟ (۲۶) که ڇرے تاسو په ٽولو
 کڻبے يو معمولي کار هم نه شئے کولے نو بيا ڏ نورو سودا
 ولے آخستي يئ؟ (۲۷) سوسنو ته پام وکڙي، هغوي نه خو
 خواري کوي او نه وريشي، خوبيا هم زه تاسو ته وايم ڇه
 سليمان سره ڏ خپلے ٽولے دبدي ڏ هغوي په شان بنايسته
 جامه نه وه آغوستے. (۲۸) خو که ڄڻائے ڏ ميدان وابتو ته
 دا قسم جامه ورکوي کوم ڇه نن په پٽو کڻبے راتو کيڙي او
 صبا په تئور کڻبے اچولے شي، نو آئے کم ايمانو، هغه به

تاسو په څومره بنايسته لباس پټوی.

۲۹) ائې کم ایمانو! نو ځکه تاسو د خوراک څښاک د پاره لټون مه کوئ، تاسو دا فکر مه کوئ. ۳۰) ځکه چه د دنیا نور قومونه د دې څیزونو لټون کوی خو ستاسو داسې پلار دې چه هغه ستاسو د حاجتونو نه بښه خبر دې. ۳۱) تاسو د هغه د بادشاهت لټون کوئ نو دا څیزونه به هم ومومئ.

۳۲) ائې ورکوټې رمې! مه ویرپړئ! ځکه چه ستاسو د پلار دا خوبښه ده چه تاسو له بادشاهی درکړی. ۳۳) خپل هر څه خرڅ کړئ او خیرات ورکړئ او د ځان د پاره داسې بتوې تیارې کړئ چه هیڅکله نه زړپړی او په آسمان کېښې داسې خزانې چه نه تمامپړی، چرته چه غل ورنزدې کیدې نه شی او نه ئې چینجی خوری. ۳۴) ځکه چه چرته چه ستاسو خزانه وی هلته به ستاسو زړه هم وی.

بیدار نوکران

۳۵) ملاگانې ترلې او ډیوې بلې، ۳۶) د هغو سپرو په شان شی څوک چه د خپل مالک د واده د پوږی نه بیرته د راتلو په انتظار وی د دې د پاره چه هغه څه وخت راشی، ور وټکوی نو چه ئې سمدستی ورته بیرته کړی. ۳۷) هغه خادمان بختور دی چه مالک ئې د راتلو په وخت بیدار څوکیدار وویښی! زه تاسو ته دا وایم، هغه به خپله ملا وتړی، دوی به خوراک ته کېښیوی او هغه به راشی د دوی خدمت به کوی. ۳۸) خو که هغه نیمه شپه وی او که د سحر صبا کیدو وخت، هر کله چه هغه راشی او دغسې بیدار ئې وویښی نو

دوی بختور دی! (۳۹) اُو یاد لری که چرے دَ کور مالک دَ دے نہ خبر وئے چه غل به خُء وخت راخی نو هغه به هیثکله هم دئے په خپل کور کبښے کنډر کولو ته پریښے نء وو. (۴۰) بیا نو خان تیار ساتی خُکه چه ابن آدم به په داسے وخت کبښے راخی چه ستاسو په گمان کبښے به هم نء وی.

(۴۱) پطروس ووئیل چه ”مالکه! ته دا مثال یواخے مونږ ته وائے اُو که دا ټولو ته؟“ (۴۲) مالک ورته ووئیل چه ”بښه، بیا هغه ایماندار اُو هوښیار سرے کوم یو دے، چه مالک ئے خپل ناظر مقرر کړی چه دَ خدمت گارانو انتظام په لاس کبښے واخلي اُو په مقرر وخت هغوی ته دَ غلے برخه ورکوی؟ (۴۳) بختور دے هغه نوکر چه دَ مالک دَ راتلو په وخت په خپل کار آخته وی! (۴۴) زه تاسو ته دا وایم چه مالک به هغه دَ خپل ټول جائیداد مختار کړی. (۴۵) خو که هغه نوکر دَ خان سره دا ووائی چه بویه چه مالک راخی اُو دَ نوکرانو اُو وینځو په وهلو ټکولو لاس پورے کړی اُو خوری خبښی اُو په نشه کبښے وی، (۴۶) نو بیا به ئے مالک په داسے ورغ راشی چه دَ هغه په خیال کبښے به هم نء وی اُو په داسے وخت کبښے چه هغه ته به نء وی معلوم اُو هغه ته به سخته سزا ورکړی اُو دغه شان به هغه په بے ایمانانو کبښے شمار لے شی.

(۴۷) خو هغه نوکر چه دَ خپل مالک په طبیعت پوهیږی خو بیا هم دَ هغه په مرضی عمل ونه کړی، هغه به بدے بدے کروږے وخورۍ. (۴۸) خو هغه په دے نء وو خبر اُو دَ وهلو لایق کارونه ئے وکړل هغه به هم ووهلے شی خو دومره

زیات نہ. کُوم سِری تہ چہ زیات خُہ ورکِری شوی وی دَ ہغہ نہ بہ زیات غوبستلی کیری اُو خومرہ زیات چہ چاتہ خُہ سپارلی شوی وی، ہومرہ زیات بہ دَ ہغہ نہ غوبستلی شی.

دَ عیسیٰ پہ وجہ بیلٹون

متی ۱۰ : ۳۴ - ۳۶

﴿۴۹﴾ زہ دے لہ راغلے یم چہ پہ مزکہ اور پورے کرم اُو زہ دا غوارم چہ دا دَ مخکبے نہ بل وی! ﴿۵۰﴾ زہ بہ دَ یوے بیتسمے نہ تیریرم اُو پہ ما تر ہغے وختہ خومرہ لوائے بوج دے تر خو چہ زہ دَ دے نہ تیر شوے نہ یم! ﴿۵۱﴾ ولے تاسو دا فرض کری دی چہ زہ پہ دے دُنیا امن خورولو لہ راغلے یم؟ نہ، بے شکہ زہ دلته بیلٹون راوستو لہ راغلے یم. ﴿۵۲﴾ حُکہ چہ دَ دے نہ پس بہ پہ یو کور کبے پینخہ تنہ بیل بیل شی، درے دَ دوؤ خلاف اُو دوہ دَ دريو خلاف، ﴿۵۳﴾ پلار دَ زوئے خلاف اُو زوئے دَ پلار، مور دَ لور خلاف اُو لور دَ مور، خوابسے دَ انرور خلاف اُو انرور بہ دَ خوابسے خلاف وی.“

وخت پیژندل

متی ۱۶ : ۲ - ۲

﴿۵۴﴾ عیسیٰ خلقو تہ دا ہم ووئیل، ”ہر کلہ چہ تاسو نمر پریواتہ طرف تہ وریخے پہ راپورتہ کیدو وویئے نو تاسو سمدستی وایئ چہ باران راتلونکے دے اُو باران کیری. ﴿۵۵﴾ اُو ہر کلہ چہ باد دَ سہیل دَ طرفہ وی نو تاسو وایئ چہ دَ گرمی چہ راتلونکے دہ اُو ہم دغسے وشی. ﴿۵۶﴾ تاسو

خومره مُناقان یئ! تاسو دَ مزکے اَو دَ آسمان دا بشاره
 نخبسے پیژنی نو بیا تاسو خرنگه دَ هغے مُقرر کرے وخت نہ
 پیژنی؟

دَ خپل مُدعی سره صلح

متی ۵ : ۲۵ - ۲۶

⑤۷ اَو بیا تاسو په خپله دَ خان دَ پاره سمے فیصلے ولے
 نه شئ کولے چه تاسو له خه کول پکار دی؟ ⑤۸ هر کله چه
 تاسو دَ خپل مُدعی سره عدالت ته روان یئ نو دا کوشش
 کوئ چه په لاره لاره دَ هغه سره صلح وکړئ. گنی هغه به
 تاسو مُنصف ته پیش کړی اَو مُنصف به تاسو سپاهی ته
 حواله کړی اَو سپاهی به مو قید ته واچوی. ⑤۹ زه تاسو ته
 دا وایم چه تاسو به تر هغه خلاص نه شئ تر څو چه مو
 پیسه پیسه پور پرے کړے نه وی.

توبه گار کیدل یا هلاک کیدل

۱۳ ① هم په دغه وخت کبسے خنے داسے کسان
 موجود وُو چه هغه ئے دَ گلیلیانو په باب کبسے خبر کړو دَ
 چا وینه چه پیلطوس په قُربانو کبسے گپه کړے وه. ②
 عیسی هغوی ته جواب ورکړو، ”ولے ستاسو دا خیال دے
 چه په کومو گلیلیانو چه دا زیاتے وشو، هغوی دَ نورو
 گلیلیانو نه زیات گناه گار وُو خه؟ ③ زه تاسو ته وایم چه
 هغوی نه وُو خو که تاسو هم توبه گار نه شئ نو ستاسو ټولو
 به دغه انجام وی! ④ یا هغه اتلس کسان چه په شیلوخ

کبڻے پرے برج راونڀڊو اُو دوي ترے لاندے مڙء شول،
 ستاسو دا خيال دے چه هغوي په بيت المقدس کبڻے د
 اوسيدونکو ٽولو خلقو نه زيات گناه گار وُو؟ (۵) زء تاسو ته
 دا وایم چه دوي نه وُو خو که تاسو توبه گار نه شوي نو
 ستاسو د ٽولو به هم دغه انجام وي!

د بے ميوے اينخر د ونے مثال

(۶) عيسي دا مثال ووئيلو چه ”د يو سڙي د انگورو په باغ
 کبڻے د اينخر يوه ونه ولاږه وه. هغه په دے کبڻے ميوے
 لٽولو له راغے خو هيڅ ئے په کبڻے ونه موندل. (۷) نو هغه
 باغوان ته ووئيل، گوره، د تيرو دريو کالو راسے زء په دے
 اينخر کبڻے د ميوے په طمع راځم خو هيڅ په کبڻے نه وي.
 پرے ئے کڙه! دے هسے مزکه ولے نيولے ده؟ (۸) خو
 هغه جواب ورکږو، صاحبه! سڙ کال ئے پرپرده چه زء ورته
 ځائے جوږ کږم او سره ورله ورکږم. (۹) که په راتلونکي
 موسم کبڻے ئے ميوه ونيوله نو بنه په بنه، گني بيا ئے
 وباسه.“

د سبت په ورځ د يوے ٽيٽے بنځے روغول

(۱۰) د سبت په يوه ورځ عيسي په عبادت خانے کبڻے تعليم
 ورکولو. (۱۱) نو يوه بنځه وه چه د اتلسو کالو راسے پيريانو
 نيولي وه اُو بے حاله کڙے ئے وه اُو ملا ئے ورله داسے
 کڙه کڙے وه چه نيغيدے نه شوه. (۱۲) هر کله چه عيسي
 هغه وليده نو را وئے بلله اُو ورته ئے ووئيل، ”ته د خپل
 تکليف نه خلاصه شوي!“ (۱۳) اُو بيا ئے خپل لاسونه په

هغے کینبول، نو سمدستی هغه نیغه شوہ او د خُدائے ثنا ئے ووئیلہ.

۱۴) خو د عبادت خانے مشر د سبت پہ ورغ د عیسیٰ د روغولو پہ عمل خفه شو او موجودو خلقو ته ئے ووئیل چہ ”د کار د پارہ شپږ ورخے مقررے وی. راختی او پہ هغے کبښے صحت مومی خو د سبت پہ ورغ نه!“

۱۵) مالک هغه ته په جواب کبښے ووئیل، ”تاسو خه منافقان یئ! په تاسو کبښے یو بندی کس هم داسے شته څوک چہ د سبت پہ ورغ خپل غوائی یا خر د اخور نه نه پارانزی او ابو له ئے نه بیائی. ۱۶) او دلته دا بنځه د ابراهیم لور ده چہ د اتلسو کالو راسے شیطان ترلے وه نو د هغے د پارہ دا بده خبره وه چہ د سبت پہ ورغ د هغه قید نه خلاصه کړے شی؟“ ۱۷) د هغه په دے خبرو د هغه ټول مخالفین لولپه شول او د خلقو هغه گڼه د ده په دے عجیبه کارونو پیره خوشحاله شوه.

د شړشمو د تخم او د خمیرے مثالونه

متی ۱۳ : ۳۱ - ۳۲، مرقوس ۴ : ۳۰ - ۳۲، متی ۱۳ : ۳۳

۱۸) عیسیٰ ووئیل چہ ”د خُدائے بادشاهی په خه شان ده؟ زه د دے تشبیه د خه سره ورکړم؟ ۱۹) دا د شړشمو د تخم په مثال ده چہ یو سړی واخستو او په خپل باغ کبښے ئے وکرلو او چہ بوټے ئے راوټوکیدو نو لکه د ونے په رنگ لوائے شو او مرغی به راتلے او په خانگو کبښے به ئے کبښیناستے.“

﴿٢٠﴾ هغه بيا دا ووئيل، ”د خدائے د بادشاهي مثال زه د خه سره وركړم؟ ﴿٢١﴾ دا په مثال د خمبیره ده چه يوه بنخه واخسته او په دريو اوږو اوږو كښه ئه واچوله او ټول ئه پرې خمبیره كړل.“

تنګه دروازه

متی ٧ : ١٣ - ١٤ ، ٢١ - ٢٣

﴿٢٢﴾ عيسى په كلو او بناړيو تيريدو او بيت المقدس ته په لاره ئه خلقو ته خائے په خائے تعليم وركوو. ﴿٢٣﴾ يو كس ترې ټپوس وكړو، ”مالكه! ولې صرف يو خو تنه به به كوله شى؟“

نو هغه ورته په جواب كښه ووئيل، ﴿٢٤﴾ ”زور ولگوى چه له تنګه دروازه نه ور د ننه شى خكه چه زه درته دا وايم چه پير به د ننوتو كوشش كوى خو د دې جوگه به نه وى. ﴿٢٥﴾ خو هر كله چه د كورمالك يو خل پورته شو او دروازه ئه بند كړه نو كه تاسو بهر ولاړئ او دروازه ټكوى او دا وايئ چه مالكه! مونږ د ننه پرېږده! خو هغه به تش دغه جواب دركړى چه زه خبر نه يم چه تاسو د كوم خائے يئ! ﴿٢٦﴾ نو بيا به تاسو دا وايئ چه مونږ تا سره خوړلى خښلى دى او زمونږ په كوڅو كښه د تعليم وركړه دې! ﴿٢٧﴾ خو هغه به دا سر دوباره وائى چه زه تاسو ته دا وايم چه زه خبر نه يم چه تاسو د كوم خائے يئ. تاسو ټول زما نه لرئ شى! تاسو ټول بد كاران يئ! ﴿٢٨﴾ هلته به بيا ژاړئ او غابښونه به چيچئ خكه چه تاسو به وينئ چه ابراهيم، اسحاق او يعقوب او نور ټول پيغمبران د خدائے په بادشاهي كښه دى خو تاسو بهر

غورزولی شوی یئ! ﴿٢٩﴾ خلق به د نمر خاتئ، نمر پریواتئ اؤ
 قُطب اؤ سهیل نه راخی چه د خُدائئ د بادشاهئ په دعوت
 کبئئ شریک شی. ﴿٣٠﴾ اؤ حنی هغه چه اوس خو وروستی
 دی، هغوی به د ټولو نه وړومی وی اؤ هغه چه اوس
 مخکبئ دی هغوی به د ټولو د وروستو وی.

د بیت المقدس په باب کبئ ویر

متی ٢٣ : ٢٧ - ٣٩

﴿٣١﴾ په هم دغه وخت یو څو فریسیان راغلل اؤ عیسی ته ئئ
 ووئیل چه ”ته د دئ ځایه ووزه اؤ لار شه ځکه چه هیرودیس
 ستا د وژلو نیت کړئ دئ.“

﴿٣٢﴾ خو هغه جواب ورکړو، ”لار شی اؤ هغه لومبرئ ته
 ووايئ چه واؤره! نن اؤ صبا به زه پیریان وباسم اؤ د روغولو
 کار به کوم اؤ په دریمه ورغ به خپل کمال ته ورسم. ﴿٣٣﴾ بیا
 هم پکار دی چه زه نن اؤ صبا په خپله لاره یون وکړم اؤ په
 بله ورغ هم، ځکه چه د نبی د پاره دا ناممکنه ده چه هغه د
 بیت المقدس نه بغیر په بل ځائئ کبئ مړ شی.

﴿٣٤﴾ ائئ بیت المقدسه، بیت المقدسه! هغه بنارئ چه نبیان
 وژئئ اؤ رسولان سنگساروئ چه تا ته رالیږلئ کیری!
 څومره ځله ما دا وغوښتل چه ستا بچی داسه راغونډ کړم
 څنگه چه یوه چرگه خپل چرگوری د خپلو وزرو لاندئ
 کوی، خو تا زه دئ ته پرئ نه بنودلم! ﴿٣٥﴾ وگوره! وگوره!
 ستا کور تا ته خوشه پاتئ کیری اؤ زه تا ته دا وایم چه ته
 به ما تر هغه ونه وینئ تر څو چه ته دا ونه وایئ چه

”مُبارک دِ وِی هغه چه دَ خُدائے پہ نُومِ راعی.“

دَ جهوله مرضِ سرےِ روغول

۱۴

① دَ سبتِ پہِ ورغِ عیسیٰ دَ یوِ مشرِ فریسیٰ پہِ کورِ کبِنےِ پوِیئِ خوِرلوِ لهِ ورغےِ اُوِ هغویئِ هغهٔ تهِ پهِ غورِ کتلِ.

② هلتهِ دَ هغهٔ پهِ وِړاندےِ یوِ سرےِ ووِ چهِ ورتهِ جهوله

مرضِ ووِ. ③ عیسیٰ دَ شرعےِ دَ عالمانوِ اُوِ فریسیانوِ نهِ

پوِستنهِ وکِړهِ چهِ ”دَ سبتِ پهِ ورغِ روغولِ رواِ دیِ اُوِ کهِ نه؟“

④ هغویئِ هیخِ ونهٔ وئیلِ نوِ عیسیٰ هغهِ سرےِ بوتلوِ، روغِ ئےِ

کِړوِ اُوِ رُخصتِ ئےِ کِړوِ. ⑤ بیاِ عیسیٰ هغویئِ تهِ مخِ

راواِړولوِ اُوِ وئےِ وئیلِ، ”کهِ چرےِ پهِ تاسوِ کبِنےِ دَ یوِ سِریِ

خرِ ویِ یاِ ئےِ یوِ غواییِ ویِ اُوِ هغهِ پهِ کُوھیِ کبِنےِ پریوزیِ،

ولےِ هغهِ بهِ ئےِ دَ سبتِ پهِ ورغِ سمدستیِ نهٔ راوِباسی؟“

⑥ نوِ دَ هغویئِ سرهِ دَ دےِ هیخِ جوابِ نهٔ ووِ.

دَ کوربهِ اُوِ میلمنوِ دَ پارهِ نصحیتِ

⑦ کلهِ چهِ عیسیٰ داِ وکتلِ چهِ میلمنوِ څنگهِ دَ عزتِ ځایونهِ

لټولِ نوِ هغهٔ هغویئِ تهِ داِ مِثالِ تیرِ کِړوِ، ⑧ ”کهِ چرےِ تاسوِ

څوکِ دَ وادهٔ پوِیئِ تهِ وغواریِ نوِ دَ عزتِ پهِ ځائےِ مهِ

کبِنیئِ. کیدےِ شیِ چهِ ستاسوِ نهِ څوکِ زیاتِ عزتمندِ

رابللےِ شوےِ ویِ. ⑨ نوِ کوربهِ بهِ راشیِ اُوِ تاسوِ تهِ بهِ

وواییِ چهِ دےِ سِریِ تهِ خپلِ ځائےِ پریږدهِ اُوِ بیاِ بهِ تهٔ پهِ هغهِ

وختِ پیرِ کچهِ شےِ کلهِ چهِ تهٔ دَ ټولوِ نهِ وروستوِ کبِنیئِ.

١٠) هر كله چه تا ته بلنه دركړې شى نو لاړ شه او د ټولو نه وروستو كښينه ځكه چه كله چه كوربه راشي نو هغه به درته ووائى، زما آشنا! وړاندې راشه. نو ستا ټول ملگرى ميلمانه به ستا د هغه عزت تماشا وكړى، كوم چه تا ته در كړې شو.

١١) ځكه چه هر هغه څوك چه ځان اوچتوى، هغه به غريب كړې شى او هر هغه څوك چه ځان غريب كړى، هغه به اوچت كړې شى.

١٢) بيا عيسى خپل كوربه ته ووئيل، ”هر كله چه ته د غرمې يا ماښام د ټوپى د پاره څوك راغواړې نو خپلو دوستانو، وروڼو، عزيزانو او ماړو گاونډيانو ته بلنه مه وركوه ځكه چه هغوى به هم بيا تا ته بلنه دركړى او بدل به د خلاص كړى.

١٣) خو هر كله چه ته دعوت كوي نو غريبان، شل گوډ او رانده راوبله، ١٤) او دغه شان خوشحالى مومه، ځكه چه د هغوى سره د بدل د راگرزولو هيڅ ذريعه نشته، خو د صادقانو په قيامت كښې به ته خپل اجر مومي.

د لوائى ميلمستيا مثال

متى ٢٢ : ١ - ١٠

١٥) په موجودو خلقو كښې يو كس د دې په اوريدو عيسى ته ووئيل، ”بختور دى هغه څوك چه د خدائې په بادشاهي كښې به په ميلمستيا كښې گډون وكړى!“

١٦) عيسى جواب وركړو، ”يو سړى د يومې لوائى ميلمستيا بندوبست كړې وو او گڼ خلق ئې رابلى وو. ١٧) د ټوپى په وخت هغه خپل نوكر په ميلمنو پسې واستولو او ورته ئې

ووئیل، مهربانی وکړئ، هر څیز تیار دے، راشی! (۱۸) خو
 هغوی هر یو څه نه څه بهانه وکړه. وړومی ووئیل، ما څه لږه
 غوندے مزکه آخستے ده، زه څم چه هغه وگورم. نو
 مهربانی وکړه، ما به معاف کړے. (۱۹) دویم ووئیل، ما پینځه
 قلبے غوایان آخستی دی، زه څم چه هغوی جوت کړم. نو
 مهربانی وکړه، ما معاف کړه. (۲۰) بل ووئیل، ما اوس اوس
 واده کړے دے، په دے وجه درتلے نه شم.

(۲۱) کله چه نوکر بیرته راغے نو دا هر څه ئے مالک ته
 ووئیل. د کور مالک په غصه شو او هغه ته ئے ووئیل چه زر
 د بنار کوڅو او بازارونو ته ووزه او خواران، مسکینان، شل
 گود او پانده راټول کړه او رائے وله. (۲۲) نوکر ووئیل،
 صاحبه! ستا حکم په ځائے کړے شو خو بیا هم ځائے شته.
 (۲۳) مالک ورته جواب ورکړو چه لار شه او لویو لارو کوڅو
 ته ووزه او خلق په منت سره راوله ځکه چه زه خپل کور
 پک لیدل غواړم. (۲۴) خو دا درته وایم چه هغه چه رابلی
 شوی و او په هغو کبښے به یو تن هم دا پوپئی ونه څکی.

د عیسی د مریدئ قیمت

متی ۱۰ : ۲۷ - ۳۸

(۲۵) یو ځل چه یوه لویه گڼه د عیسی سره وه، هغه هغوی ته
 مخ راواړولو او ورته ئے ووئیل، (۲۶) ”هغه څوک چه ما له
 راځی او که هغه د خپل مور، پلار، بښے، بچو، وروڼو،
 خویندو او د خپل ځان سره کینه نه لری نو هغه زما مرید
 کیدے نه شی. (۲۷) او کوم سرے چه خپله سولے په خپله نه
 پورته کوی او په ما پسے نه راځی، هغه زما مرید کیدے نه

٢٨) آيا په تاسو كېښې داسې څوك شته چه هغه به يو بُرچ ودانول غواړي او د خرڅ دا اندازه به د آگاهو نه نه لگوي چه هغه ئې سر ته رسولې شي او كه نه؟ (٢٩) گني كه چرې هغه د دې بنيادونه ايښي وي او بيا ئې سر ته نه شي رسولې نو ټول ليدونكي به ورپورې خدا گانې كوي. (٣٠) هغوى به وائي چه ده ته گورئ چه كار ئې شروع كړو او سر ته ئې ونه رسولو!

٣١) يا كوم بادشاه به داسې وي چه هغه به د بل بادشاه سره د جنگيدو نه وړاندې دا اندازه نه لگوي چه د لسو زرو كسانو سره زه د هغه بادشاه مقابلې كولې شم څوك چه د شلو زرو كسانو سره په ما حمله كوي؟ (٣٢) او كه هغه نه شي كولې نو د حملې نه پير مخكېښې به هغه خپل قاصد واستوي او د صلح په شرطونو به فيصله وكړي. (٣٣) هم دغه شان په تاسو كېښې يو كس هم تر هغې زما مُريد كيدې نه شي تر څو چه هغه خپل هر څه پريښې نه وي.

بې خونده مالگه

متى ٣ : ١٥ ، مرقوس ٩ : ٥٠

٣٤) مالگه ښه څيز دې ، خو كه مالگه په خپله بې خونده شي نو بيا به د هغې خوند په څه راولي؟ (٣٥) بيا دا نه په مزكه او نه په پيران په كارپړي، دا بس د عبث غورزولو ده. كه د چا غوږونه د آوريدو وي نو هغه د واړي!

دَ وِرکے شوے گہے مِثال

متی ۱۸ : ۱۲ - ۱۴

۱۵ ﴿۱﴾ تُول محصُولچیان اَوُ نور بدکاره خلق راغونڊ وُو
چہ دَ عیسیٰ خبرے واؤری. ﴿۲﴾ خو فریسیانو اَوُ دَ شرعے
عالمانو پہ خپلو کبڻے گُوریدل شروع کړل اَوُ وئے وئیل، ”دا
سرے خو گُناه گارانو ته هر کلے وائی اَوُ ورسره خوراک هم
کوی!“ ﴿۳﴾ نو عیسیٰ ورته دا مِثال تیر کړو،

﴿۴﴾ ”که چرے په تاسو کبڻے دَ یو تن سره سل گہے وی
اَوُ یوه ترے وِرکه شی نو ولے هغه به دغه نورے یو کم سل
صرف تر هغه په ورشو کبڻے خوشے پرے نه ږدی تر څو
چہ ئے هغه یوه موندلے نه وی؟ ﴿۵﴾ اَوُ په هغه وخت به هغه
څومره خوشحاله وی اَوُ هغه به دا خپلو اوږو ته پورته کړی،
﴿۶﴾ اَوُ کور ته به لاړ شی چه خپل دوستان اَوُ گاوندیان
راغونډ کړی اَوُ ورته په چغه ووائی، ماسره په خوشحالی
کبڻے شریک شی! ما خپله وِرکه گپه بیا مُونده! ﴿۷﴾ دغه
شان زه تاسو ته وایم چه په آسمان کبڻے هم دا رنگ دَ یو
گُناه گار په توبه گار کیدو بے حسابه خوشحالی کپړی، په
نسبت دَ هغه یو کم سلو صادقانو چه دَ توبے حاجت نه
لری.

دَ وِرکے شوے سکے مِثال

﴿۸﴾ یا دا چه که دَ یوے بنځے سره لس دَ سپینو زرو سکے
وی اَوُ یوه ترے وِرکه شی. آیا هغه پیوه نه بلوی، کور نه
جارو کوی اَوُ دَ کور گُوت گُوت تر هغه نه لټوی تر څو چه

ئے مُوندلے نئے وی؟ ﴿٩﴾ ہر کلہ چہ ئے ومومی نو خپلے
 سہیلیئ اؤ گاوندیانے راتولے کپری اؤ ورتہ وائی چہ زما سرہ
 خوشحالی وکپریئ حُکھ چہ ما خپلہ ورکہ سکہ بیا مُوندہ! ﴿١٠﴾
 ہم پہ دغہ جوړ زہ تاسو تہ وایم چہ د یو گُناہ گار پہ توبہ گار
 کیدو د خُدائے پہ فربتو کبسے ہم دغہ شان خوشحالی
 کپری۔“

د ورک شوی زوی مثال

﴿١١﴾ عیسیٰ بیا ووئیل چہ ”د یو سږی دوه زامن وُو. ﴿١٢﴾ اؤ
 کشر ئے خپل پلار تہ ووئیل، پلارہ! زما برخہ جائیداد ما تہ
 راوسپارہ. نو پلار خپل جائیداد پہ هغو وویشلو. ﴿١٣﴾ لږہ
 مودہ پس هغه کشر زوی ئے خپل ټول جائیداد خرڅ کړو،
 پیسے ئے پرے نغدے کړے اؤ چرتہ لرے وطن تہ لارو اؤ
 هلته ئے خپل مال پہ بد چلنیئ دُورہ کړو، ﴿١٤﴾ اؤ هر څه ئے
 ضائع کړل. کلہ چہ پہ هغه وطن سخت قحط راغے اؤ هغه
 تہ ئے ہم تاؤ ور ورسیدو، ﴿١٥﴾ نو هغه لارو اؤ د هغه ملک د
 یو زمیندار سرہ نوکر شو اؤ هغه هغه خپل پتی تہ واستولو
 چہ خنزیران وخروی. ﴿١٦﴾ د هغه پیر زړه کیدو چہ د هغه پلو
 نہ گیدہ پکہ کپری کوم چہ به دے خنزیرانو خوړل خو هیچا
 ہم هغه تہ دا نہ ورکول. ﴿١٧﴾ بیا هغه پہ هوش کبسے شو اؤ
 وئے وئیل، زما د پلار څومره نوکران د خپل ضرورت نہ
 زیاتہ پوږی لری اؤ زه یم چہ دلته د لوږمے مرم! ﴿١٨﴾ زه به
 لار شم خپل پلار تہ به ووايم چہ پلارہ! زه هم د خُدائے اؤ
 ستا پہ مخکبسے گُناہ گار یم. ﴿١٩﴾ نور زه د دے قابل نہ یم
 چہ تہ ما تہ خپل زوئے ووائے، ما تہ د خپلو نوکرانو پہ شان

شماره. (۲۰) اُو پہ دے نیت ہغہ د خپل پلار کور تہ روان شو.

خو لا ہغہ پیر لرے وو چہ د پلار نظر پرے پریوتو اُو زپہ ئے پرے وسوزیدلو. ہغہ وردو کرو اُو ور تر غارہ وتو اُو کبئل ئے کرو. (۲۱) خو زوی ووئیل، پلارہ! زہ د خدائے اُو ستا پہ مخکبے گناہ گار یم. پس د دے زہ ستا د زوی بللو لایق نہ یم. (۲۲) خو پلار ئے خپلو نوکرانو تہ ووئیل، زر شی! زما غورہ چوغہ راوپی اُو دہ تہ ئے ورواغوندی اُو گوتہ ور پہ لاس کری اُو خپلی ور پہ پنبو کری. (۲۳) یو خورب سخے راوی اُو حلال ئے کری اُو راخی چہ خوشحالی وکرو! (۲۴) حکہ چہ زما دا مپ زوئے بیا راژوندے شو، دئے خو ورک شوے وو اُو بیا موندے شو. اُو دغہ شان خوشحالی شروع شوہ.

(۲۵) مشر زوے ئے پہ دغہ وخت کبے پہ پتی کبے وو اُو چہ واپس راتلو اُو کور تہ رانزدے شو نو ہغہ د ساز اُو گدا آواز واؤریدلو. (۲۶) ہغہ یو نوکر راوبللو اُو تپوس ئے ترے وکرو چہ دا خہ چل دے؟ (۲۷) نوکر ورتہ ووئیل، ستا ورور کورتہ راغلے دے اُو ستا پلار خورب سخے حلال کری دے حکہ چہ ہغہ ئے روغ رمپ بیا موندلے دے.

(۲۸) خو مشر زوے غصہ شو اُو کور تہ د ننوتو نہ ئے انکار وکرو. د ہغہ پلار بھر راغے اُو ہغہ ئے پہ خبرہ پوہہ کرو. (۲۹) خو ہغہ ورتہ پہ جواب کبے ووئیل، دا دومرہ کالونہ ما ستا خومرہ تابعداری کری دہ اُو کلہ مے ہم ستا د حکم نہ مخ نہ دے اړولے اُو تا ما تہ کلہ ہم یو ورغومے قدر نہ

دے راکرے چہ ما پرے خپلو دوستانو ته میلستیا کرے
 وئے! (۳۰) خو چہ اوس ستا دا زوئے راغے چہ ستا مال
 ئے پہ پمو والوزوو نو تا هغه ته خورب سخے حلال کرو!
 (۳۱) پلار ئے ووئیل، زما زویه! ته خو مُدام ما سره یئے او
 خه چہ زما دی هغه ټول ستا دی. (۳۲) نو په دے بنه ورغ به
 مونږ خوشحالی ولے نه کوو؟ ستا دا ورور مږ وو او بیا
 راژوندے شو، دئے ورک وو او بیا وموندے شو.

د بد دیانته ناظر مثال

۱۶ (۱) عیسیٰ خپلو مُریدانو ته ووئیل چہ ”یو دولت مند
 سږی ته د هغه د ناظر په سر چا شکایت وکړو چہ هغه ستا
 مال بربادوی. (۲) نو هغه هغه راوبللو او ورته ئے ووئیل، دا
 ستا په حقله زه خه خبرے آورم؟ خپل حساب کتاب راوړه
 خکه چہ د دے نه پس به ته زما ناظر نه یئے. (۳) ناظر د
 خان سره ووئیل، زما دا نائیک چہ مے د نوکری نه وباسی
 نو اوس به زه خه کوم؟ زه خو دومره تکره نه یم چہ خاورے
 وکنم او نه خیر غوښتے شم خکه چہ شرمیرم. (۴) اوس
 پوهه شوم چہ ما ته خه کول په کار دی! کله چہ مے دئے د
 نوکری نه لرے کړی نو داسے خوک به وی چہ ما په کور
 کښے وساتی. (۵) هغه د خپل مالک قرضداری خان خان
 له راوبلل او وړومی ته ئے ووئیل چہ زما د مالک په تا
 خومره قرض دے؟ (۶) هغه جواب ورکړو، د بنونه سل
 اوږی تیل. هغه ورته ووئیل چہ دا ستا کهاته ده، کښینه او زر
 ئے پنځوس ولیکه. (۷) بیا ئے بل ته ووئیل، او په تا خومره
 پور پاتے دے؟ هغه ورته ووئیل، سل بوجی غنم. هغه ورته

ووئیل، خپله کھاته واخله اويا بوجئ وليکه.

۸) او مالک د خپل بد ديانتته ناظر د دے هوبسيارتيا ستائنه وکړه ځکه چه د دے دنيا خلق د رڼا له زامنو نه د خپلے پيرئ د پاره زيات هوبسيار دی.

۹) نو ځکه زه تاسو ته وایم چه د دنيا ناجائز دولت د دوستانو جوړولو د پاره ولگوئ ځکه چه هر کله چه دولت ستاسو سره نه وی نو تاسو به د تل په کوټو کبښے قبول کړے شی. ۱۰) کوم سرے چه په وړو وړو څیزونو کبښے ديانتدار وی، هغه به په لویو لویو څیزونو کبښے هم ديانتدار وی او کوم سرے چه په وړو وړو څیزونو کبښے بد ديانتته وی، هغه به په لویو څیزونو کبښے هم بد ديانتته وی. ۱۱) نو که چرے تاسو ځان د دے دنيا په دولت کبښے ديانتداره ثابت نه کړو نو په حقیقی دولت کبښے به په تاسو باندے څوک ایتبار وکړی؟ ۱۲) او که چرے تاسو په پردی څیز کبښے ځان بد ديانتته ثابت کړے وی نو بیا به داسے څوک وی چه تاسو له به ستاسو څیز درکړی؟

۱۳) یو نوکر هم د دوؤ مالکانو خدمت نه شی کولے ځکه چه یا به هغه د وړومبی نه کرکه کوی او دویم سره به مینه لری او یا به د وړومبی وفادار وی او دویم به په څه کبښے نه شماری. ته په یو ځائے د ځدائے او دولت سره مینه نه شی کولے.

شریعت او د ځدائے بادشاهت

۱۴) اُو فریسیان ڇوک چه په مال مین وُو هغوی چه دا خبرے واؤریدے نو په عیسیٰ پورے ئے خدا وکړه. ۱۵) عیسیٰ ورته ووئیل، ”هم تاسو خلق خپل اولس په دے غلوی چه گنی تاسو صادقان یی خو خدائے ستاسو زړونه بنه پیژنی. ځکه چه کوم څیزونه چه د خلقو په نظر کبښے د ستائینے وی، هغه د خدائے په نظر کبښے لعنت وی.

۱۶) د یحییٰ تر وخته شریعت اُو نبیان راتلل. د هغوی نه پس د خدائے د بادشاهۍ د زیری وعض آؤرولے شو اُو هر سرے په هغه کبښے په زوره داخلیدل غواړی. ۱۷) د مزکے اُو آسمان ختمیدل آسان دی خو دا خبره آسانه نه ده چه د شریعت یوه نقطه هم وړانه شی.

۱۸) کوم سرے چه خپله بنځه طلاقه کړی اُو د بلے سره واده وکړی نو هغه زنا کوی اُو هغه سرے چه څوک د طلاقے شوے بنځے سره واده وکړی نو هغه هم زنا کار دے.

مالدار سرے اُو لعزر

۱۹) یو مالدار سرے وو چه ریښمینے جامے ئے آغوستے وے اُو هره ورځ به ئے پیر په شان شوکت دعوتونه کول. ۲۰) اُو یو عاجز سرے چه لعزر نوم ئے وو اُو په وجود ئے پیرے دانے راختلے وے، د هغه په دروازه کبښے پروت وو. ۲۱) اُو پیر په خوشحالی به ئے هغه ټکړے خوړے کومے چه به د دے مالدار سرے نه پاتے شوے وے، بلکه سپی به

هم راتلل او د هغه زخمونه به ئے خټل. (۲۲) آخر يوه ورغ
 هغه عاجز سرے مړ شو او فرېستو يوپرو او د ابراهيم په جولئ
 کبښے ئے کيښودو. هغه مالدار سرے هم مړ شو او ښخ
 کړے شو، (۲۳) او په عالم ارواح کبښے په عذاب کبښے گير
 شو. هغه چه پورته وکتل نو لرے ئے لعزر د ابراهيم سره
 وليدلو. (۲۴) هغه چغے کړے، ائے ابراهيمه! زما پلاره! په ما
 رحم وکړه! دا لعزر راواستوه چه خپل د گوتے سر په اوبو
 کبښے لوند کړی چه زما ژبه يخه شی ځکه چه زه په دے اور
 کبښے ډير په عذاب کبښے يم! (۲۵) خو ابراهيم ورته ووئيل
 چه واؤره زويه! په دُنیا کبښے ټول نعمتونه ستا په نصيب وُو
 او ټولے بد بختئ د لعزر په برخه وے. اوس هغه دلته په آرام
 دے او تہ په عذاب کبښے يئے. (۲۶) خو بله خبره دا ده چه
 زمونږ او ستا تر مينځه يوه لويه کنده ده چه د هغے نه نه
 څوک درپورے وتے شی او نه ترے څوک دے خوا راپورے
 وتے شی. (۲۷) مالدار سرې جواب ورکړو چه بيا نو پلاره!
 تہ به دئے زما د پلار کره واستوے (۲۸) چرته چه زما پينځه
 ورويه دی چه هغوئ خبردار کړی، هسے نه چه هغوئ هم د
 عذاب ځائے ته راشی. (۲۹) خو ابراهيم ورته ووئيل چه د
 هغوئ سره موسی او نور نبیان شته، په کار دی چه د هغوئ
 واؤری. (۳۰) خو هغه جواب ورکړو چه نه، ابراهيمه پلاره! که
 د مړو نه څوک هغوئ ته لار شی نو هغوئ به هله توبه گار
 شی. (۳۱) ابراهيم جواب ورکړو، که چرے هغوئ د موسی او
 نورو نبیانو خبرے ته غوږ نه ږدی نو که څوک د قبر نه
 وړپاڅی هم نو هغوئ به ئے هيڅ پرواه ونه کړی.

دَ عیسیٰ مسیح یو خو خبرے

متی ۱۸ : ۶-۷، ۲۱-۲۲، مرقوس ۹ : ۴۲

۱۷ (۱) عیسیٰ خپلو مُریدانو ته ووئیل، ”تیندکونه به

خامخا راخی خو چه دَ چا دَ لاسه دا راخی، دَ هغه په حال

أفسوس دے! (۲) دَ هغه دَ پاره به دا بنه وی چه دَ هغه په

غارہ کبے دَ ژرنده پل واچولے شی او په دریاب کبے

وغورزولے شی، په خائے دَ دے چه په دے وړو کبے یو له

تیندک ورکړی. (۳) خپل خاں ساتی!

که چرے ستاسو ورور خه گناه وکړی نو وئے رتے او که

هغه پنبیمانہ شی نو وئے بخیئی. (۴) او که چرے هغه په

ورخ کبے اووه خله ستا خلاف گناه وکړی او بیا اووه خله

درته راشی او داسے ووائی چه زه توبه کوم نو ته ئے معاف

کړه.

(۵) مُریدانو مالک ته ووئیل چه ”زموږ ایمان زیات کړه!“

(۶) او مالک ورته جواب ورکړو، ”که چرے ستاسو ایمان

دَ شپښمو دَ دانے هومره وی نو که تاسو دَ توت دے ونے ته

ووائی چه دَ بیخه ووزه او په سمندر کبے نهاله شه! نو دا به

سمدستی ستاسو حکم ومنی.

(۷) فرض کړئ چه دَ چا یو نوکر وی چه یوی کوی یا گډے

سنبالوی. او هر کله چه هغه دَ پتی نه بیرته راخی نو ولے

دئے به ورته دا وائی چه دے خوا راشه او خوراک ته

کبینه؟ (۸) ولے هغه به ورته دا نه وائی چه زما پوډی تیاره

کڙه، ملا تڙلے ودرېره اُو زما د پوپئ خورو پورے زما خدمت کوه اُو چه زه پوپئ وخورم نو پس له هغه به ته هم وخورے؟ (۹) ولے هغه په دے وجه د نوکر شکر گزار وی چه د ده د حکم تعمیل ئے کړے دے خه؟ (۱۰) دغه حال ستاسو هم دے. هر کله چه تاسو خپل ټول کارونه چه حکم ئے درته شوے دے، پوره کړئ نو ايله ووايئ چه مونږ د شاباش لائق نه یو حکه چه مونږ خو تش خپل فرض پوره کړے دے.

د لسو جزامیانو روغول

(۱۱) کله چه عیسی بیت المقدس ته روان وو نو هغه د سامریه اُو د گلیل په حد راتیریدو. (۱۲) کله چه هغه یو کلی ته ور د ننه کیدو نو لس کسان جزامیان ئے ولیدل. هغوی په خه فاصله ودریدل، (۱۳) اُو عیسی ته ئے نعرے کړے، ”آئے مالکه! په مونږ رحم وکړه.“ (۱۴) هر کله چه هغه هغوی ولیدل نو وئے وئیل، ”لاږ شی اُو خپل ځان کاهنانو ته وښايئ.“

اُو کله چه هغوی په خپله لاره روان وو نو هغوی پاک کړے شول. (۱۵) په هغوی کښے چه یو تن خپل ځان روغ ولیدو نو راستون شو اُو په چغو چغو ئے د خدائے ثنا وویل. (۱۶) هغه د عیسی په پښو کښے پریوتو اُو د هغه شکریه ئے ادا کړه. اُو هغه یو سامری وو. (۱۷) په دے سره عیسی وویل چه ”ولے لس واړه پاک نه کړے شول؟ نو هغه نور نهه خه شول؟“ (۱۸) بے له دے یو مسافر نه بل یو هم داسے نه وو چه هغه راغله وے اُو د خدائے ثنا ئے وئیلے وے؟“ (۱۹)

اَو عيسى هغه سڀي ته ووئيل، ”پاخه اَو لاڙ شه، خپل ايمان ته جوڙ ڪري.“

بادشاهت راتل

متي ۲۴ : ۲۳ - ۲۸، ۳۷ - ۴۱

۲۰ فريسانو د عيسى نه تپوس وڪرو چه ”د خدائے بادشاهي به ڪله راڻي؟“ هغه ووئيل چه ”تاسو په ليدلو دا نه شئ وئيلے چه د خدائے بادشاهي به ڪله راڻي. ۲۱ داسے هم نه شئے وئيلے چه گورئ دلته ده! يا هلته ده! ولے چه گورئ، د خدائے بادشاهي ستاسو په مينغ ڪبنے ده.“

۲۲ عيسى مُريدانو ته ووئيل چه ”وخت به راشي چه تاسو به د ابن آدم د ورځو نه د يوے ورځے د ليدو شوق لرئ خو تاسو به ئے ليدے نه شئ. ۲۳ هغوي به تاسو ته وائي چه وگورئ هغه هلته دے! وگورئ دلته دے! خو هلته لاڙ نه شئ اَو مه په هغوي پسه منڊے وهئ. ۲۴ لکه د آسمان بربينا چه د مزڪے د يو سر نه تر بل سره رسي، دغه شان به ابن آدم په خپله ورغ وي. ۲۵ خو اول به هغه خامخا پير مصيبت وزغمي اَو دا پيرئ به ئے رد ڪوي ۲۶ اَو لکه چه د نوح په زمانه ڪبنے څنگه شوي وُو، هم هغه شان به د ابن آدم په ورځو ڪبنے وشي. ۲۷ هغوي تر هغے ورځے پورے خوږل څښل اَو وادونه ئے ڪول تر څو چه نوح په خپله ڪشتئ ڪبنے ونه ختلو اَو طوفان رانه غے اَو دوي ئے ٽول غرق نه ڪړل. ۲۸ اَو لکه چه د لوط په زمانه ڪبنے شوي وُو هغوي هم خوږل څښل اَو سوداگري ئے ڪوله اَو بوتي ئے ڪړل اَو ودانئ ئے ڪولے. ۲۹ خو په ڪومه ورغ چه لوط د

صدوم نه ووتو نو د آسمان نه اور اؤ گُوگِر وريدل شروع
شول اؤ دوى ئے ٲول هلاک کړل. (٣٠) هم دغسے به د ابن
آدم د ظهور په ورځ وشى.

(٣١) په هغه ورځ هر څوک چه د کوټے د پاسه وى اؤ سامان
ئے بنکته وى نو هغه د سامان اوجتولو د پاره هيڅ کله هم
بنکته رانه شى اؤ هغه څوک هم چه په پټى کبښے وى هغه د
بیرته کور ته لار نه شى. (٣٢) د لوط بنځه راياده کړئ! (٣٣)
هر څوک چه خپل ځان ساتى، هغه به ځان بائيلى اؤ هر
څوک چه ځان بائيلى، هغه به ځان بيا وساتى. (٣٤) زه تاسو
ته وایم چه په هغه شپه به په يو کټ کبښے دوه سړى وى، يو
به واخستلے شى اؤ بل به پريښودلے شى. (٣٥) اؤ دوه
بنځے به په يو ځائے مينچن کوى، يوه به واخستلے شى اؤ
بله به پريښودلے شى. (٣٦) دوه سړى به په پټى کبښے وى، يو
به واخستلے شى اؤ بل به پريښودلے شى.

(٣٧) هغوى چه دا واوريدل نو ٲوس ئے وکړو، ”کوم خوا
مالکه؟“

عيسى ورته وويل، ”چرته چه مرداره وى هلته به گنجئ
راتوليرى.“

د يوه کُنډے اؤ د يو قاضى مثال

١٨ (١) عيسى هغوى ته يو مثال وويلو، اؤ ورته ئے دا
وبښودل چه هغوى د تل دُعا غواړى اؤ زړه د نه بائيلى. (٢)
وئے وئيل چه ”په يو ښار کبښے يو مُنصف وو چه نه ورسره

دَ خُدائے ویره وه اُو نَه دَ بنده پرواه دار وو. (۳) اُو هم په دغه بنار کبښے یوه کُنډه وه چه هغه به بیا بیا هغه ته راتله اُو ورته به ئے وئیل چه زما دَ مُخالفینو اُو زما تر مینځه اِنصاف وکړه! (۴) پیره مُوده به هغه اِنکار کوو خو آخر ئے په زړه کبښے ووئیل، حقه خو دا ده چه زه نَه خو دَ خُدائے نه ویربرم اُو نَه دَ بنده پرواه دار یم، (۵) خو دا کُنډه زما دَ پاره داسے بلا جوړه شوے ده اُو زه به دَ دے حق دے له ورکړم، داسے نَه چه په آخر کبښے ما تر پوزو راولی.

(۶) بیا مالک عیسی وئیل، ”تاسو واؤریدل چه دے بے اِنصافه مُنصف خه وئیل. (۷) نو ولے خُدائے دَ خپلو غوره شوو بدل وانه خلی څوک چه ورته شپه اُو ورغ په زاری وی اُو هغه ئے پیر په صبر آوری؟ (۸) زه تاسو ته وایم، هغه به پیر زر دَ هغوی نه بدل واخلي. خو هر کله چه ابن آدم راخی، نو ولے هغه به په مزکه ایمان مومی خه؟“

دَ فریسی اُو یو محصُولچی مثال

(۹) عیسی هغه خلقو ته چه په خپل ځان ئے توکل کاوو چه مُونږ صادقان یو اُو نور ئے سپک گڼل، دا مثال ووئیلو، (۱۰) ”دوه سړی دَ دُعا دَ پاره دَ خُدائے کور ته لارل، یو فریسی وو اُو بل محصُولچی. (۱۱) فریسی ودریدلو اُو داسے دُعا ئے وکړه، ائے خُدایه! ستا شکر دے چه زه دَ نورو خلقو په شان نَه خو حِرصناک، نَه بد دیانته، نَه زناکار اُو نَه لکه دَ دے محصُولچی په شان یم. (۱۲) زه په هفته کبښے دوه ځله روژے نیسم اُو خه چه گټم دَ هغے نه لسمه ورکوم. (۱۳) خو

محصولچی لرے ولاړ وو او پاس آسمان ته ئے ونه کتل خو
 خپله سينه ئے وهله او وئيل ئے، آئے خُدايه! په ما رحم
 وکړه! زه پير گناه گار يم! (۱۴) زه تاسو ته وايم چه هم هغه
 سرے د هغه وړومبی نه زيات صادق شوے کور ته بيرته
 لاړو، ځکه هر څوک چه ځان اوچتوی، هغه به غريب کړے
 شی او څوک چه ځان غريبوی، هغه به اوچت کړے شی.

ماشومانو له برکت ورکول

متی ۱۹ : ۱۳ - ۱۵، مرقوس ۱۰ : ۱۳ - ۱۶

(۱۵) هغوی عیسی ته خپل ماشومان راوستل چه هغه پرے
 لاس کېردی. کله چه مريدانو دوی ولیدل نو وئے رتل. (۱۶)
 خو عیسی هغه ماشومان راوبلل او وئے وئیل، ”ماشومان ما
 ته راپریردی، دوی مه منع کوئ ځکه چه د خدائے بادشاهی
 د دغسے خلقو ده. (۱۷) تاسو ته رښتیا وايم، هر څوک چه د
 خدائے بادشاهی لکه د ماشوم قبوله نه کړی، هغوی به
 هيڅکله په دے کېسے داخل نه شی.

مالدار حاکم

متی ۱۹ : ۱۶ - ۳۰، مرقوس ۱۰ : ۱۷ - ۳۱

(۱۸) د حاکمانو نه يو حاکم عیسی نه دا تپوس وکړو، ”نيکه
 استازده! د تل ژوندون گټلو د پاره ما ته څه کول په کار دی؟“

(۱۹) عیسی هغه ته ووئیل، ”ته ما ته نیک ولے وائے؟ د يو
 خدائے نه بغير بل هيڅوک نیک نشته. (۲۰) تا ته حکمونه
 معلوم دی، ”زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلامه کوه، د دروغو

شاهدى مه كوه او د خپل مور پلار عزت كوه.“

٢١) سرى جواب وركړو چه ”ما د هلكوالى نه په دے هر څه عمل كړے دے.“

٢٢) د دے په اوریدو عيسى ورته ووييل چه ”په تا كېښے اوس هم د يو څيز كمے لاشته. هر څه چه درسره دى، هغه خرڅ كړه او په خوارانو ئے وويشه، او ته به په آسمان كېښے خزانه ومومے. بيا راشه او په ما پسے شه.“ ٢٣) په دے خبرو د هغه زړه په پويیدو شو ځكه چه هغه پير مالدار سرے وو.

٢٤) عيسى چه دا وليدل نو وئے وييل، ”د دولت مند سرى د پاره د خدائے په بادشاهي كېښے داخليدل څومره گران كار دے! ٢٥) د يو اوبښ د پاره د ستنې په سوم كېښے ننوتل په نسبت د يو مالدار سرى د خدائے په بادشاهي كېښے داخليدل آسان دى.“

٢٦) چا چه دا واوريدل نو تپوس ئے وكړو، ”نو بيا به څوك خلاصون مومي؟“

٢٧) عيسى جواب وركړو، ”څه چه د بنى آدم د پاره ناممكن وى هغه خدائے ته ممكن وى.“

٢٨) پطروس ووييل، ”مونږ خپل هر څه د دے د پاره پريښى دى چه ستا مريدان شو.“

٢٩) عيسى ووييل، ”زه تاسو ته رښتيا وايم چه هيڅوك

داسے نِشته چا چه دَ خُدائے دَ بادشاهی دَ پارہ خپل کور،
 خپله بَنخه، خپل وروڻه، خپل مور پلار اَو خپل بچی پریبسی
 دی (۳۰) چه هغه به په دے دُنیا کبَسے په خو چنده وُمومی اَو
 په بل جهان کبَسے به دَ تل ژوندون بیا مومی.

دریم خُل دَ عیسیٰ دَ مرگ اَو دَ بیا ژوندی کیدلو پیشن گوئی

متی ۲۰ : ۱۷ - ۱۹، مرقوس ۱۰ : ۳۲ - ۳۴

(۳۱) عیسیٰ دولس مُریدان یوے پدے ته کړل اَو ورته ئے
 ووئیل، ”مُونر اوس بیتُ المُقدس ته حُو اَو دَ ابن آدم په حق
 کبَسے هر خه چه دَ نبیانو په وسیله لیکلی شوی دی، هغه به
 پوره کیری. (۳۲) هغه به غیر قومونو ته حواله کړے شی،
 هغوی به په هغه پورے توقے وکړی اَو بد سلوکی به ورسره
 وکړی اَو لارے به پرے وتوکی. (۳۳) هغوی به ئے په بینتونو
 وهی اَو مر به ئے کړی اَو په دریمه ورخ به هغه بیا ژوندے
 راپاخی.

(۳۴) خو هغوی په دے هیخ ونه رسیدل اَو خه چه وئیلے
 شوی وُو، معنی ئے دَ هغو نه پتے وے حکه چه هغوی ئے
 مطلب ته نه رسیدل.

په یریحو کبَسے دَ یو پُوند سړی بینا کول

متی ۲۰ : ۲۹ - ۳۴، مرقوس ۱۰ : ۴۶ - ۵۲

(۳۵) کله چه عیسیٰ یریحو ته نزدے شو نو یو پُوند دَ لارے په
 غاړه ناست وو اَو خیر ئے غوښتو. (۳۶) هغه چه دَ گڼو خلقو

دَ تيريدو بشکالو واؤريده نو تپوس ئے وکړو چه ”دا څه چل
دے؟“

۳۷ هغوی خبر کړو چه ”عیسیٰ ناصری په دے لار تیریری.“

۳۸ نو هغه چغے کړے، ”آئے عیسیٰ د داؤد زویه! په ما
رحم وکړه!“

۳۹ مخکښے چه کوم خلق روان ؤو، هغوی ورته ووئیل چه
”چپ شه.“ خو هغه لا نورے هم چغے ایستلے چه ”آئے د
داؤد زویه! په ما رحم وکړه!“

۴۰ عیسیٰ ودریدو او سپړو له ئے حکم ورکړو چه ”دے ما
ته راوړی.“ کله چه هغه راغے نو تپوس ئے ترے وکړو،
”ته څه غواړے چه زه ستا د پاره څه وکړم؟“
هغه ووئیل، ”مالکه! چه زه بیا بینا شم.“

۴۲ عیسیٰ هغه ته ووئیل چه ”بینا شه! ته خپل ایمان بچ
کړلے.“

۴۳ سمدستی د هغه سترگے وغړیدے او هغه په عیسیٰ
پسے روان شو او د خدائے ثنا ئے وئیله. او ټولو خلقو چه
دا ننداره ولیده نو د خدائے ثنا ئے ووئیله.

عیسیٰ او زکائی

۱۹ عیسیٰ یریحو ته ننوتو او د ښار په مینځ کښے

تیریدو. (۲) هلته زکائی نُومے یو سرے وو. دئے دَ محصُولچیانو سردار اُو بِنه مالدار وو. (۳) دَ هغه دا تلوسه وه چه عیسیٰ به خنگه سرے وی، خو په قد مندرے وو اُو دَ گڼو خلقو له وجے ئے لیدلے نه شو. (۴) نو هغه دُو کړو اُو دَ اینخر یوے ونے ته وختلو چه هغه وویڼی، خُکه چه هغه هم په دغه طرف روان وو. (۵) اُو چه عیسیٰ هغه خائے ته راورسیدو اُو پورته ئے وکتل نو وئے وئیل چه ”ائے زکایه! زر راکوز شه! زه نن خامخا ستا په کور کښے پاتے کیرم.“

(۶) هغه زر راکوز شو اُو پیر په مینه ئے ورته هر کله ووے. (۷) هغوی چه دا ولیدل نو ټول وگوریدل اُو وئے وئیل، ”هغه دَ یو گناه گار سپری کره ورغے چه دَ هغه میلمه شی.“

(۸) خو زکائی ودریدلو اُو مالک ته ئے ووییل، ”مالکه! هم په دے خائے زه خپل نیم مال خوارانو له ورکوم اُو که ما له چا نه په دوکه باندے خه اخستی وی نو هغه ته ئے هم یو په خلور ورکوم.“

(۹) عیسیٰ هغه ته ووییل چه ”هم نن دے کور ته خلاصون راغله دے خُکه چه دے هم دَ ابراهیم زوئے دے. (۱۰) اُو ابن آدم دے له راغله دے چه ورک شوی ولټوی اُو بچ ئے کړی.“

د لسو سکو مثال

متی ۲۵ : ۱۴ - ۳۰

۱۱) د هغو لا دے ته غور وُو چه عیسیٰ ورته یو مثال ووے
 حُکَه چه هغه اوس بیتُ المُقدس ته رانزدے وُو اُو د هغوی دا
 گمان وُو چه د خدائے بادشاهی اوس په بنکاره کیدو ده.
 ۱۲) هغه ووئیل، ”د یوے لوتے کورنئ یو سرے په اُورد سفر
 یو بل ملک ته لاړو د دے د پاره چه هغه بادشاهت حاصل
 کړی اُو بیا بیرته راشی. ۱۳) خو اول هغه خپل لس نوکران
 راوبلل اُو هر یو ته ئے په دے وینا د سرو زرو یوه سکه
 ورکړله چه دوی سوداگری کوی تر خو چه زه رانه شم. ۱۴)
 خو د هغه وطن خلقو ورسره کینه کوله اُو په هغه پسے ئے
 یوه جرگه سمدستی په دے وینا واستوله چه مونږ دا سرے
 خپل بادشاه کیدل نه غواړو.

۱۵) خو بیا هم هغه د بادشاه په حیثیت بیرته راغے اُو کومو
 نوکرانو ته چه ئے پیسے ورکړے وے هغوی ته ئے سوال
 جواب ولیږو چه دا معلومه کړی چه په دوی کبسه هر یو
 خومره گټه کړے ده. ۱۶) وړومبے راغے اُو وئے وئیل،
 صاحبه! ستا د سرو زرو سکے لس نورے گټلے دی. ۱۷)
 هغه جواب ورکړو، شاباش! ته پیر بنه نوکر یئے! تا په پیر
 واره خیز کبسه خپل خان دیانتدار ثابت کړو، ته د لسو
 بنارونو حاکم شه. ۱۸) بیا دویم راغے اُو وئے وئیل چه ستا
 د سرو زرو سکو پینځه نورے گټلی دی. ۱۹) اُو هغه ته ئے
 هم ووئیل چه ته هم د پنځو بنارونو حاکم شه! ۲۰) بیا بل
 نوکر راغے اُو وئے وئیل، مالکه! دا ستا د سرو زرو سکه
 ده. ما دا په رومال کبسه نغبتے وه اُو سمباله کړے مے
 وه. ۲۱) زه ستا نه ویریدم حُکَه چه ته یو سخت سرے یئے
 اُو هغه خه حاصلوے کوم چه تا چرے نه وی ورکړی اُو

هغه څه ريبے چه کوم د نه وی کرلی. (۲۲) هغه جواب

ورکړو، ائے بد تمیزه! زه به هم ستا په خله ستا سره انصاف

وکریم! تا ته دا معلومه وه چه زه یو سخت سرے یم او هغه

څه و سولوم چه کوم ما نه وی ورکړی او هغه څه ريبم چه

کوم ما نه وی کرلی؟ (۲۳) نو بیا تا ولے زما د سرو زرو سکه

د صرافانو سره نه ده ایبے چه بیا ما په واپس راتلو کبے

سره د سود آخستے وے. (۲۴) هغه حاضرینو ته مخ راواړوو

او وئے وئیل چه دغه د سرو زرو سکه د ده نه واخلي او هغه

ته ئے ورکړی چه د چا سره چه لس دی. (۲۵) هغوی جواب

ورکړو چه مالکه! د هغه سره خو لس د آگاهو نه دی! (۲۶)

هغه وئیل، زه تاسو ته دا وایم چه د کوم سرے سره چه څه

وی، هغه ته به نور هم ورکولے کپړی خو چه د چا سره چه

څه نه وی، د هغه نه به هغه څه هم آخستے شی، چه ئے

لری. (۲۷) خو زما هغه د بسمانو چه زه بادشاه کیدل نه

غوښتم، هغوی راولی او زما په وړاندے ئے قتل کړی.“

په بیت المقدس کبے په فتح مندانه طور دا خلیلد

متی ۲۱ : ۱ - ۱۱، مرقوس ۱۱ : ۱ - ۱۱، یوحنا ۱۲ : ۱۲ - ۱۹

(۲۸) د دے سره عیسی وړاندے لاړو او بیت المقدس ته په

ورختو شو. (۲۹) هر کله چه هغه بیت فکے او بیت عنیا ته

ورنزدے شو کوم چه د بنونانو په غره ودان دی نو هغه دوه

مُريدان د دے هداياتو سره واستول چه (۳۰) ”دے مخامخ

کلی ته ورشئ او تاسو چه کله دے کلی ته ورننوزئ نو یو

کوچے به تړلے ومومئ چه تر اوسه پرے هیچا لا سورلی نه

ده کړے. هغه پرانزئ او دلته ئے راولی. (۳۱) او که څوک

درنه دا پوښتنه وکړی چه تاسو دا کُوچے ولے پرانزئ نو
ورته ووايئ چه زُمونږ د مالک په کار دے.

٣٢) دواړه په مخه لارل او هم هغه شان ئے وموندل لکه چه
عیسی ورته وئیلی وُو. ٣٣) او کله چه هغوی کُوچے
راپرانستو نو د دے مالکانو تپوس وکړو چه ”تاسو دا کُوچے
ولے پرانزئ؟“

٣٤) هغوی جواب ورکړو چه ”دا زُمونږ د مالک په کار
دے.“ ٣٥) او هغوی کُوچے عیسی له راوستو، بیا هغوی په
کُوچی باندے خپلے جامے واچولے او عیسی ورباندے
سور شو. ٣٦) او خلقو په لاره کښے هم ورته خپلے جامے
وغورولے په کومه لاره چه هغه تیریدو.

٣٧) اوس خه وخت چه هغه د ښونانو د غره نه مخ په
کوزیدو وو نو ټولو ملگرو او مُریدانو ئے په هغه ټولو قوتناکو
کارونو چه هغوی لیدلی وُو د خدائے ثنا وویل. ٣٨)
”مبارک دے هغه راتلونکے بادشاه چه د رب په نامه راخی!
سلامتی د وی په آسمان کښے او جلال د وی په اُوچت
آسمان کښے.“

٣٩) خنو فریسیانو په دے گڼه کښے عیسی ته وویل،
”اُستازه! خپلو مُریدانو ته ووايه چه غلی شی!“

٤٠) عیسی جواب ورکړو، ”زه تاسو ته وایم که چرے هغوی
غلی پاتے شی نو گتے به په چغو سر شی.“

دَ عیسیٰ ژړل دَ بیتُ المُقدس په حال

٤١) هر کله چه هغه نزدې راغې، ښار ئې ولیدلو نو هغه په دې باندې وژړل، ٤٢) اَو وئې وئیل، ”که چرې نن ورځ تا ته دا معلومه وې چه کومه دَ خیر لاره ده، خو نه! دا ستا دَ نظر نه پټه ده! ٤٣) یو وخت به په تا داسې راشی چه ستا دُښمنان به ستا مُحاصره وکړی، هغوی به ستا نه چاپیر شی اَو دَ هر اړخ نه به دِ راگیر کړی. ٤٤) اَو په مزکه به دِ راگزار کړی اَو ته اَو ستا بچی به ستا په دیوالونو کښې دَ ننه وی اَو ستا یوه گټه به هم دَ گټې دَ پاسه پرې نه رډی ځکه چه تا دَ خُدائې هغه مقرر وخت ونه پیژندلو، هر کله چه هغه راغې!“

دَ خُدائې کور پاکول

متی ٢١ : ١٢ - ١٧، مرقوس ١١ : ١٥ - ١٩، یوحنا ٢ : ١٣ - ٢٢

٤٥) بیا عیسیٰ دَ خُدائې کور ته ننوتو اَو دَ سوداگرو په بهر راویستو ئې لاس پورې کړو. ٤٦) اَو دا ئې ورته ووئیل، ”صحیفې وائی چه ”زما کور به دَ عبادت ځائې وی“، خو تاسو ترې دَ پاکوانو کنډر جوړ کړې دے.“

٤٧) دَ خُدائې په کور کښې به هره ورځ عیسیٰ تعلیم

ورکولو. اَو مشران کاھنان اَو دَ شرعې عالمان دَ دَه دَ ژولو په تلاش کښې وُو چه دَ اولسی مشرانو مرسته هم ورسره وه.

٤٨) خو هغوی په دې کښې بې وسه وُو ځکه چه دَ خلقو دَ

هغه په خبرو یقین وو.

دَ عِيسَى دَ اِخْتِيَارِ پَه بَارَه كَبْسِي تِپوس

متی ۲۱ : ۲۳ - ۲۷، مرقوس ۱۱ : ۲۷ - ۳۳

۲۰ (۱) يوه ورغ چه عيسی دَ خُدائے په کور کبسے خلقو

ته تعليم ورکولو اؤ ورته ئے زیرے اؤرولو نو مشران
کاھنان، دَ شرعے عالمان اؤ اولسی مشران راغلل. (۲) اؤ
هغوی وویل، ”مُونر ته ووايه چه دا ته په کوم اِختيار داسے
کارونه کورے لگيا يئے؟ دا واک اِختيار تاله چا در کپرے
دے؟“

(۳) عيسی هغوی ته جواب ورکړو، ”زَه هم له تاسو نه يوه
پوښتنه کوم، ما ته وښايئ (۴) چه آيا دَ يحيی پپتسمه دَ
آسمان نه وه يا دَ بني آدمو نه؟“

(۵) په دے هغوی دَ يو بل سره په بحث شول، ”که چرے
مُونر ووايو چه له آسمان نه، نو دے به راته ووايئ چه بيا
تاسو په هغه ايمان ولے رانه وړو؟ (۶) اؤ که چرے مُونر
ووايو چه دَ بني آدمو دَ طرفه وه، نو خلق به ټول مُونر
سنگسار کړي ځکه چه هغوی په دے خبره قايل دی چه
يحيی يو نبی وو.“ (۷) نو هغوی جواب ورکړو چه ”مُونر هيڅ
نه شو وئيلے.“

(۸) اؤ عيسی هغوی ته وویل، ”بيا به زَه هم دا درته ونه بنيم
چه زَه دا کار په کوم اِختيار کوم.“

دَ انگورو باغ اؤ دَ باغوانانو مثال

۹) نو بیا عیسیٰ خلقو ته دا مثال تیر کپرو چه ”یو سپری د انگورو باغ ولگولو او باغوانانو ته ئے ورکپرو او یو بل ملک ته د پیرے مودے د پاره لاپرو. ۱۰) کله چه موسم راغے نو هغه یو نوکر باغوانانو ته ورواستولو چه ترے نه د هغه د پیداوار حصه راوپی خو باغوانانو هغه ووهو او خالی لاس ئے واپس ولیرلو. ۱۱) هغه بیا بل نوکر ور واستولو خو هغه ئے هم بد بد ووهلو، بے عزته ئے کپرو او تش لاس ئے واپس راوشرلو. ۱۲) هغه بیا دریم سپرے ور واستوو خو هغه ئے هم زخمی کپرو، په تیښته ترے راغے. ۱۳) بیا د انگورو د باغ مالک ووئیل چه اوس ما ته خه کول په کار دی؟ زه به خپل خوږ زوئے ورواستوم. کیدے شی چه د ده مخ وکړی. ۱۴) خو هر کله چه باغوانانو هغه ولیدو نو یو بل ته ئے ووئیل، دا ئے وارث دے، راخئ چه مړ ئے کپرو چه میراث ئے مونږ ته پاتے شی! ۱۵) نو هغوی هغه د انگورو د باغ نه بهر راوویستو او مړ ئے کپرو.

نو اوس ووايئ چه د انگورو د باغ مالک به د هغوی سره خه سلوک وکړی؟ ۱۶) هغه به راشی او دا ټول باغوانان به مړه کړی او د انگورو باغ به بل چا ته ورکړی.

هر کله چه هغوی دا واؤریدل نو وئے وئیل، ”خدائے مه کړه!“

۱۷) خو هغه ورته خیر خیر وکتل او وئے وئیل، ”نو بیا د صحیفو د دے عبارت خه مطلب دے؟“

”کُوم کانپے چه گلکارانو رد کرے وو

هم هغه دَ گوٲ سر گانپے شو.“

①۸ هر څوك چه په دے كاني راوغورزيرى هغه به ذرے
ذرے شى اؤ كه چرے دغه كانپے په چا راپريوځى نو هغه به
هم ريز مريز شى.“

①۹ دَ شرعے عالمانو اؤ مشرانو كاهنانو غوبستل چه هغه ته
هم په هغه ځائے كېسے لاس ورواچوى ځكه چه هغوى په
دے ورسيدل چه دا مثال ده په هغوى پورے ووے خو هغوى
دَ خلقو نه ويريدل.

قيصر له محصُول وركول

متى ۲۲ : ۱۵ - ۲۲، مرقوس ۱۲ : ۱۳ - ۱۷

②۰ نو هغوى په دے لټون كېسے وؤ چه څنگه به ئے راگير
كړو. نو جاسوسان ئے پټ دَ صادقانو په جامه كېسے
ورواستول چه دَ هغه څه داسے خبرے راوښي دَ كُومو په
بهاڼه چه هغه ونيولے شى اؤ دَ حاكم زور اؤ اختيار ته
وسپارلے شى. ②۱ هغوى په هغه يو سوال وكړو اؤ ورته ئے
ووئيل، ”استاذه! مونږ په دے خبر يو، څه چه ته وايئے اؤ دَ
څه تعليم چه وركوے هغه حق دے. ته دَ چا مخ ملازه نه
كوے خو په رښتيا هغه څه وايے چه دَ ځدائے لار ده. ②۲
ولے مونږ ته قيصر له خراج وركول په كار دى اؤ كه نه؟“

②۳ عيسى دَ هغوى په چل پوهه شو اؤ ورته ئے ووئيل، ②۴
”ما ته دَ سپينو زرو يوه سكه وښايئ. په دے دَ چا تصوير

دے او د چا نوم؟“

هغوی جواب ورکړو چه ”د قیصر.“

٢٥ عیسی وویل چه ”بسه ده، قیصر ته خپل حق ورکړی او خدائے له خپل.“

٢٦ دغه شان د خلقو په وړاندے د دوی دا کوشش چه هغه په خبرو کبښے راوینیسی کامیاب نه شو او د هغه په جواب هغوی حق حیران غلی پاتے شول.

د بیا ژوندی کیدلو په باب کبښے تپوس

متی ٢٢ : ٢٣ - ٣٣، مرقوس ١٢ : ١٨ - ٢٧

٢٧ بیا ځنې صدوقیان وړاندے راغلل. دا هغه خلق دی څوک چه د قیامت د ورځے نه منکر دی. ٢٨ هغوی دا سوال وکړو چه ”اُستازده! موسی مونږ ته دا بنائیلی دی چه که د چا ورور مړ شی او بنځه ئے پاتے شی او بچی ئے نه وی نو بل ورور د هغه کونډه واده کړی او د هغه نسل د پیدا کړی. ٢٩ نو اوس اووه وروڼه وو. وړومبی واده وکړو او بے اولاده مړ شو. ٣٠ بیا دویم هغه بنځه واخسته، ٣١ بیا دریم هم دغه شان اووه واره مړه شول خو د یو هم اولاد ونه شو. ٣٢ وروستو دغه بنځه هم مړه شوه. ٣٣ د قیامت په ورځ به دغه بنځه د چا وی؟ ځکه چه اوو وارو د هغه سره واده کړے وو.“

٣٤ عیسی هغوی ته وویل، ”د دے دنیا سپری او بنځے واده کوی، ٣٥ خو هغه څوک چه د بل جهان لایق گڼلے شوی

دی، هغوی به د بیا راژوندی کیدو نه پس واده نه کوی. (۲۶)
 حکه چه د هغه نه پس به هغوی نه مری، هغوی به د فرستو
 په شان وی. هغوی د خدائے زامن دی حکه چه هغوی په بیا
 راژوندی کیدو کبسه حصه دار دی. (۲۷) او دا چه مری به
 راژوندی کولے شی، دا موسیٰ په خپله هم د جاپو د سوزولو
 په واقعه کبسه بیان کړے دی چرته چه د مالک په باب
 کبسه وائی، ”د ابراهیم خدائے، د اسحاق خدائے او د
 یعقوب خدائے.“ (۲۸) نو خدائے د مرو خدائے نه دے، د
 ژوندو خدائے دے. د هغه په نزد ټول ژوندی دی.“

(۲۹) په دے ځنو د شرعے عالمانو ووئیل، ”استاذه! پیر بنه
 د ووئیل.“ (۳۰) حکه چه د دے نه پس د چا دا مجال نه وو
 چه په هغه باندے بل سوال وکړی.

د داؤد د زوئے په باب کبسه تپوس

متی ۲۲ : ۴۱ - ۴۶، مرقوس ۱۲ : ۳۵ - ۳۷

(۴۱) عیسیٰ هغوی ته ووئیل، ”هغوی څنگه دا وئیلے شی چه
 مسیح د داؤد زوئے دے؟“ (۴۲) حکه چه داؤد په خپله په زبور
 کبسه وائی چه

”مالک زما مالک ته ووئیل، زما بنی لاس ته کبینه،

(۴۳) تر څو چه زه ستا دُښمنان ستا د پښو لاندے نه کړم.“

(۴۴) داؤد خو په خپله هغه ته مالک وائی، نو بیا هغه د داؤد
 زوئے څنگه کیدے شی؟“

دَ شرعے عالمان ملامتہ کول

متی ۲۳ : ۱ - ۳۶، مرقوس ۱۲ : ۲۸ - ۴۰

④۵ دَ ٲولو خلقو پہ وړاندے عیسیٰ خپلو مُریدانو ته ووئیل،
④۶ ”دَ شرعے دَ عالمانو نه ځان ساتی څوک چه په لویو
لویو چُوغو کبښے گرځی اؤ په بازارونو کبښے دَ عزت په
سلامونو پیر خوشحالپری اؤ په عبادت خانو اؤ په میلستیائو
کبښے دَ مشرئ په ځای کبښیناستل خوبښوی. ④۷ هم دا هغه
خلق دی چه دَ کونډو مال خوری خو په ظاهره اُورډے
اُورډے دُعاگانے کوی اؤ دوی ته به بدترینه سزا ورکړلے
شی.“

دَ کونډے شکرانه

مرقوس ۱۲ : ۴۱ - ۴۴

۲۱ ① عیسیٰ چه پاس وکتل نو وئے لیدل چه مالدار
خلق دَ خُدائے دَ کور په خزانه کبښے خپلے شکرانے
اچوی. ② اؤ هغه یوه خواره کونډه ولیده چه دوه پیسے
ئے ورواچولے. ③ هغه ووئیل، ”زۀ تاسو ته دا وایم چه
دے خوارے کونډے دَ نورو ٲولو نه زیات واچول. ④ ځکه
چه دے نورو چه په شکرانے کبښے څۀ واچول هغوی دَ مال
دَ زیات والی په سبب واچول خو دَ هغے سره چه دَ خپلے
کُزارے نه هم کم وُو، هغه ٲول ئے واچول.“

دَ خُدائے دَ کور دَ بربادیدو په باره کبښے پیشن

⑤ خئے خلقو دَ خُدائے دَ کور اُو دَ هغے دَ بشکلو کانو اُو
 په ورکړو شوو نذرانو چه دا بنايسته کړے شوی وُو،
 ورپورے خبرے وکړلے. عیسیٰ ورته ووئیل چه ⑥ ”دا
 خیزونه چه تاسو وینی، وخت به راشی چه په دے کبے به
 یو کانے په کانې پاتے نه شی، ټول به ونړولے شی.“

تکلیفونه اُو زورونه

⑦ دوئ عیسیٰ ته ووئیل، ”اُستازه! دا هر خه به کله کپړی؟
 اُو د دے د کیدو نخبے به خه وی؟“

⑧ عیسیٰ ووئیل، ”پام کوئ چه خوک مو گمراه نه کړی
 خکه چه پیر به راخی اُو زما د نوم دعویٰ به کوی اُو وائی به
 چه زه هغه یم! اُو وخت نزدے راغله دے خو ورپسے مه
 خئ. ⑨ اُو کله چه تاسو د جنگونو اُو د جگړو واړی نو
 وار خطا کپړی مه خکه چه دا خیزونه به خامخا اول کپړی
 خو انجام به سمدستی ورپسے نه وی.“

⑩ بیا هغه دا ووئیل، ”قامونه به د قامونو سره جنکپړی،
 بادشاهئ د بادشاهئ سره. ⑪ لوائے لوائے زلزلے به راخی،
 قحطونه، وباگانے به په پیرو خایونو کبے راخی اُو په
 آسمان به هیبتناکے اُو لوائے نخبے بشکاره کپړی. ⑫ خو
 د دے هر خه نه آگاهو به هغوی په تاسو پسے شی اُو تاسو به

عذابوی. تاسو به عبادت خانو ته حواله کیرئ او بندى خانو
 ته به اچولے کیرئ. تاسو به د بادشاهانو او حاکمانو په
 وړاندے زما د نوم په سبب ودرولى کیرئ. (۱۳) او دا به
 ستاسو د پاره د شهادت موقع وگرزی. (۱۴) خو یاد لرئ چه
 د آگاهو نه په خپله صفائی کبښے د جواب ورکولو فکر ونه
 کړئ، (۱۵) ځکه چه زه به په خپله تاسو ته د وینا داسے
 طاقت او حکمت درکړم چه یو مخالف به هم د دے قابل نه
 وی چه دے ته ټینگ شی یا ئے دروغ ثابت کړی. (۱۶) تر
 دے چه ستاسو مور پلار، ستاسو وروڼه، ستاسو خپلوان او
 دوستان به مو هم په حواله کړی، په تاسو کبښے به ځنې مره
 کړے شی، (۱۷) او زما د نوم په سبب به ټول تاسو سره کینه
 لری. (۱۸) خو ستاسو د سر یو ویبښته قدرے به هم ورکیرئ
 نه، (۱۹) او د خپل صبر په سبب به خپل ژوندون وگتئ.

د بیت المقدس د بریادیدو په باره کبښے پېشن

گوئی

متی ۲۴ : ۱۵ - ۲۱، مرقوس ۱۳ : ۱۴ - ۱۹

(۲۰) خو هر کله چه تاسو دا وویښئ چه د بیت المقدس نه
 فوځونه راچاپیر شوی دی نو تاسو پوهه شی چه د هغه
 بریادی رانزدے ده. (۲۱) نو بیا هغه څوک چه په یهودیه
 کبښے وی، غرونو ته د وتبښتی او څوک چه په ښار کبښے
 وی، هغوی د ښار نه بهر وځی او څوک چه د ښار نه بهر په
 کلو کبښے وی هغوی د ښار ته د ننه لاړ نه شی. (۲۲) ځکه
 چه هم دا به د بدل آخستو ورځے وی او هر څه چه لیکلی
 شوی دی، هغه به پوره کیرئ. (۲۳) افسوس دے په هغه ښځو

خوک چه په هغه ورځو کبښے اُمیدوارے وی اؤ یا چه بچو
 ته تے ورکوی! ځکه چه په مزکه به پیر لوتے مُصیبت خور
 وی اؤ په دے خلقو به لوتے غضب وی. (۲۴) هغوی به په
 توره پوتے پوتے کیری اؤ ټولو ملکونو ته به قیدیان بوتلے
 کیری اؤ تر هغه ورځے پورے به بیت المقدس د غیرو
 قومونو تر پښو لاندے کیری تر څو چه د هغو وخت تر سره
 شوے نه وی.

د ابن آدم راتل

متی ۲۴ : ۲۹ - ۳۱، مرقوس ۱۳ : ۲۴ - ۲۷

(۲۵) په نمر، سپورمئ اؤ په ستورو کبښے به نخبښے
 څرگندیری. د سمندر د شرهار اؤ د چپو نه به په مزکه
 قومونه پرشان وی. (۲۶) په خلقو کبښے به په مزکه د
 پېښیدونکو واقعاتو د ویرے له کبله په انسان کبښے ساه نه
 پاتے کیری ځکه چه آسمانی قوتونه به وجرقولے شی. (۲۷)
 اؤ بیا به هغوی دا وینی چه ابن آدم به په ورځو کبښے په
 ډیر شان اؤ شوکت اؤ ډیرے لوتے سره راځی. (۲۸) هر کله
 چه دا هر څه پېښیدل شروع شی نو نیغ شی اؤ خپل سرونه
 اوچت کړی ځکه چه ستاسو خلاصون نزدے دے.

د انیخړ د ونے سبق

متی ۲۴ : ۳۲ - ۳۵، مرقوس ۱۳ : ۲۸ - ۳۱

(۲۹) عیسی هغوی ته دا مثال تیر کړو چه ”د انیخړ ونے ته
 وگورئ یا ټولو ونو ته. (۳۰) هر کله چه دا غوتی و سپری نو
 تاسو په خپله وینی اؤ پوهه شی چه اوږے رانزدے دے. (۳۱)

هم دغه شان چه تاسو دا ټولے خبرے په کیدو ووينئ نو
پوهه شی چه د خُدائے بادشاهی نزدے راغله ده.

۳۲ زه تاسو ته دا رښتیا وایم چه دا پیرئ به ختمه نه شی تر
خو چه دا ونه شی. ۳۳ آسمان او زمکه به پاتے نه شی خو
زما کلام به تل تر تله پاتے وی.

د بیدار اوسیدلو تاکید

۳۴ خیال ساتئ او پام کوئ! خپل زړونه په بدمستئ، نشو او
دنياوی غمونو مه آخته کوئ ځکه چه هغه ورځ ناڅاپی تاسو
لکه د لټ راگیر نه کری. ۳۵ ځکه چه هغه ورځ په هر چا چه
په دے ټوله دنیا کښے دی، دغسے راتلونکے ده. ۳۶ هر
وخت بیدار اوسئ او دُعا غواړئ چه قوت ومومئ او د دے
پیښو نه بچ پاتے شی او چه د ابن آدم په وړاندے د ودریدو
جوگه شی.

۳۷ عیسی دا ورځے د خُدائے په کور کښے په تعلیم
ورکولو تیروله او بیا به هغه د شپے تیرولو د پاره د بنونانو
غره ته تلو. ۳۸ او سحر وختی به ټول خلق د خُدائے کور ته
راتولیدل چه د هغه خبرے واوری.

د عیسی د قتل سازش

متی ۲۶ : ۱ - ۵، مرقوس ۱۴ : ۱ - ۲، یوحنا ۱۱ : ۴۵ - ۵۳

۲۲ ۱ اوس د پتیرے پوږئ د اختر ورځ، چه ورته د
فسح ورځ وائی، نزدے وه. ۲ او مشرانو کاهنانو او د

شرعے عالمانو دا کوشش کاوو چہ خۂ داسے بہانہ ولتوی
چہ عیسیٰ قتل کری، حۂ کہ چہ هغوی دَ خلقو نہ ویریدل۔

③ خو بیا شیطان پہ یهوداہ اِسکریوتی کبسے ورننوتو چہ پہ
هغه دولسو مُریدانو کبسے یو وو. ④ اُو یهوداہ دَ مشرانو
کاھنانو اُو دَ خُدائے دَ کور دَ افسرانو سرہ مشورے تہ لاپرو
چہ داسے خۂ بہانہ پیدا کری چہ عیسیٰ خنگہ ورتہ پہ حوالہ
کری. ⑤ هغوی پیر خوشحالہ شول اُو دَ هغه سرہ ئے دَ
پیسو لوظ وکرو. ⑥ هغه رضا شو اُو دَ دے موقعے پہ
لئون کبسے شو چہ هغه پہ تگی هغوی تہ پہ حوالہ کری.

دَ فسح دَ اختر تیاری

متی ۲۶ : ۱۷ - ۲۵، مرقوس ۱۴ : ۱۲ - ۲۱، یوحنا ۱۳ : ۲۱ - ۳۰

⑦ بیا دَ پتیرے پوپی ورخ راغله پہ کومه ورخ چہ دَ فسح
قُرانی کیدونکی وه. ⑧ اُو عیسیٰ بیا پطروس اُو یوحنا دَ
دے ہدایاتو سرہ واستول چہ ”لاپ شے اُو زمونبر دَ پارہ دَ
فسح پوپی تیارہ کری چہ وئے خورو.“

⑨ هغوی تپوس وکرو چہ ”تہ پہ کوم خائے کبسے غوارے
چہ مونبر دا تیاری وکرو؟“

⑩ هغه جواب ورکرو چہ ”خنگہ چہ تاسو بنار تہ ننوزی نو
تاسو بہ یو سرے وینے چہ دَ اویو منگے بہ وری. هغه چہ
کوم کور تہ ورننوزی نو ہم هغه کور تہ ورپسے ننوزی. ⑪
اُو دَ کور خاوند تہ دا پیغام ورکری، اُستاز وائی چہ هغه دَ
میلمانو کمرہ کومه دہ چرتہ چہ بہ زہ دَ مُریدانو سرہ دَ فسح

پوڊئ خورم؟ (۱۲) نو هغه به تاسو ته يوه لويه تياره ڪرے

شوءِ بالا خانہ وٺائي، نو هلته تيارى وڪري.

(۱۳) هغوى لارل او هلته ئے هر خيز د هغه د وينا په مطابق

وليدلو. هغوى د فسح د پاره تيارى وڪره.

د عشا ربانى مقررول

متى ۲۶ : ۲۶ - ۳۰، مرقوس ۱۴ : ۲۲ - ۲۶، اول كورنٿيان ۱۱ :

۲۳ : ۲۵

(۱۴) او چه وخت راغے نو عيسى سره د خپلو رسولانو

پوڊئ ته ڪښيناستو. (۱۵) او هغوى ته ئے ووئيل چه ”زما دا

خومره خواهش وو چه د خپل مرگ او مصيبت د زغملو نه

وړومبے تاسو سره د فسح دا پوڊئ وخورم. (۱۶) حڪه چه

زه تاسو ته دا وايم چه د دے نه پس به زه تر هغے بيا دا

پوڊئ هيچرے ونه خورم تر خو چه د خدائے په بادشاهي

ڪښے د دے مقصد پوره نه شي.“ (۱۷) بيا عيسى يوه پيالہ

واخسته او د شکر ڪولو نه پس ئے ووئيل، ”دا واخلي او په

خپلو ڪښے ئے وويشي. (۱۸) حڪه چه زه تاسو ته دا وايم

چه د دے ساعت نه پس به زه د انگورو رس بيا تر هغے ونه

خښم تر خو چه د خدائے بادشاهي رانه شي.“

(۱۹) بيا هغه پوڊئ واخسته، شکر ئے پرے وڪړو او ما ته

ئے ڪړه او هغوى له ئے ورڪړه او وئے وئيل، ”دا زما بدن

دے چه ستاسو د پاره ورڪړے ڪيري. زما د يادگار د پاره

هم دغسے ڪوي.“ (۲۰) او هم دغسے ئے د پوڊئ نه پس

پيالي واخسته او وئے وئيل چه ”دا پيالي زما په هغه وينه چه

ستاسو د پاره تویولے کیری، نوے لوظ دے.

۲۱) خو گورئ! زما د مُخبر لاس هم ما سره په میز باندے دے! ۲۲) خُکھ چه ابن آدم خنگه چه مقرر شوے دے، هغه شان به خئی، خو افسوس دے په هغه سپری د چا په مُخبری چه هغه په حواله کیری!

۲۳) په دے خبره هغوی په خپلو کبښے په بحث شو چه په مونږ کبښے به دا کار خوک کوی.

د لوی په باره کبښے بحث

۲۴) بیا په هغوی کبښے تکرار وشو چه په هغوی کبښے به خوک د ټولو نه لوی وگڼلے شی. ۲۵) خو عیسی وویل چه ”د قومونو بادشاهان په خپلو خلقو حکومت کوی او خوک چه پرے اختیار لری هغوی ته د ملک خیرخواه ویلے کیری. ۲۶) خو په تاسو کبښے د داسے نه وی. په تاسو کبښے د ټولو نه لوی خان د ټولو نه وړوکی گڼی او ستاسو مشر د ستاسو خدمتگار وی. ۲۷) خُکھ چه په دے کبښے خوک لوی دے؟ هغه خوک چه پوپئی ته ناست وی او که هغه خوک چه خدمت کوی؟ یقیناً هغه خوک چه پوپئی ته ناست وی. خو زه دلته ستاسو په مینغ کبښے د خدمتگار په شان یم.

۲۸) تاسو هغه خلق یی چه زما په آزمیښتونو کبښے ما سره مطبوط ولاړ وی. ۲۹) او اوس زه هغه بادشاهی ستاسو د پاره مقرروم چه زما پلار زما د پاره مقرره کړے ده. ۳۰)

تاسو به زما په بادشاهي كېسې زما په ميز خورئ، څېنئ او د
مُصفاو په شان به په تختونو كېښئ چه د اسرائيل د دولسو
قبيلو تر مينځه انصاف وكړئ.

د پطروس د انكار كولو په باره كېسې پېشن گوئ

متي ۲۶ : ۳۱ - ۳۵، مرقوس ۱۴ : ۲۷ - ۳۱، يوحنا ۱۳ : ۳۶ - ۳۸

۳۱ شمعونه! آئې شمعونه! گوره، خبردار شه! شيطان تاسو

ټول وغوښتلئ چه هغه تاسو لکه د غنمو د دانو وڅنډئ. ۳۲

خو ما ستا د پاره دا دعا كړې ده چه ستا ايمان لاړ نه شي
او هر كله چه ته راوگرزې نو ته خپل ورونه مضبوط كړه.

۳۳ پطروس جواب وركړو چه ”مالكه! زه تا سره قيد خانې

او مرگ ته تيار يم!”

۳۴ عيسى ووئيل، ”پطروسه! زه تا ته وايم چه نن شپه به

چرگ تر هغه بانگ ونه وائي تر څو چه ته زما د پيژندگلو نه

درې ځله انكاري نه شي.”

بتوې، كڅورې او توره

۳۵ عيسى خپلو مريدانو ته ووئيل، ”هر كله چه ما تاسو بې

خپلو او تش لاس بې له بتوې استولي وئ، ولې تاسو د څه

څيز حاجتمند شوئ؟“

۳۶ هغوئ جواب وركړو چه ”نه“

هغه ووئيل چه ”اوس د چا سره بتوې وي، هغه د د ځان

سرہ واخلی اُو خپلے کھوپرے دِ ہم ورسره وی، اُو کہ توره
 ورسره نہ وی، نو هغه دِ خپل کمیس خرخ کړی خو توره دِ
 واخلی. (۳۷) ځکه چه صحیفے وائی چه ”هغه په باغیانو
 کبښے حساب کړے شو،“ اُو دا الفاظ به ضرور زما په حقله
 پوره کپړی بے شکه هر څه چه زما په باب کبښے لیکلی
 شوی دی، هغه به پوره کپړی.“

(۳۸) هغوی وویل، ”گوره مالکه! مونږ سره دا دوه توره
 دی!“

هغه وویل، ”کافی دی!“

د ښونانو په غره کبښے دُعا

متی ۲۶ : ۲۶ - ۲۶، مرقوس ۱۴ : ۳۲ - ۴۲

(۳۹) بیا عیسیٰ بهر ووتو اُو د خپل دستور په مطابق د ښونانو
 غره ته لاړو اُو مړیدان هم ورسره و. (۴۰) هر کله چه هغه
 هغه ځای ته ورسیدلو نو هغوی ته ئے وویل، ”دُعا غواړئ
 چه په آزمیښت کبښے پرے نه وږی.“

(۴۱) هغه په خپله د هغوی نه یو څو قدمه لرے لاړو، په
 زنگونو شو اُو دُعا ئے شروع کړه. (۴۲) ”آئے پلاره! که دا
 چرے ستا رضا وی نو دا پیاله له مانه لرے کړه خو زما
 رضا نه، ستا رضا د پوره شی.“ (۴۳) اُو په دغه وخت کبښے
 یوه فرښته د آسمان نه رانازله شوه، چه ئے مضبوط کړی.
 (۴۴) اُو چه سخت عذابیدو نو لائے هم په جوش کبښے دُعا
 وکړله اُو د هغه خوله د وینو د څاڅکو په شان په مزکه

٤٥) هر كله چه عيسى دَ دُعا نه پاخيدو اَو خپلو مُريدانو ته راستون شو نو هغوى ئے غم زپلى اوده و مُوندل. ٤٦) هغه ووئيل، ”دا تاسو ولے اوده يئ؟ پاخئ اَو دُعا وغوارئ چه تاسو په آزمايښت كښے پرے نه وزئ.“

په عيسى مُخبرئ اَو نيول

متى ٢٦ : ٤٧ - ٥٦، مرقوس ١٤ : ٤٣ - ٥٠، يوحنا ١٨ : ٣ - ١١

٤٧) هغه ساعت چه عيسى لا دا خبرے كولے نو گڼ خلق راغلل. اَو يهوداه نومے سرے څوك دَ دولسو مُريدانو نه يو وو، دَ هغوى نه مخكښے وو. هغه عيسى له راغے چه كښل ئے كړئ. ٤٨) خو عيسى ووئيل، ”يهوداه! ته دَ ابن آدم مُخبرئ په كښلولو كوے څه؟“

٤٩) كله چه دَ عيسى ملگرو دا وليدل چه څه كپري نو هغوى ووئيل، ”مالكه! مونږ دَ خپلو تورو نه كار واخلو څه؟“ ٥٠) اَو په هغوى كښے يو دَ مشر كاھن په نوكر گزار وكړو اَو دَ هغه ښئ غوږ ئے پرے كړو.

٥١) خو عيسى جواب وركړو، ”پرېردئ چه هغوى خپل كار وكړئ!“ بيا هغه دَ هغه سرې په غوږ لاس كيښودو اَو روغ ئے كړو.

٥٢) بيا عيسى مشرانو كاھنانو اَو دَ خدائے دَ كور حفاظت كوونكو افسرانو اَو اولسي مشرانو ته مخ راواړوو چه دَ هغه په نيولو پسے راغلي وو. هغه ووئيل، ”ولے تاسو ما يو ډاكو

گئی چہ توره کو تک پہ لاس زما پہ گرفتاری پسے راوتی یئ
 خہ؟ (۵۳) ہرہ ورخ چہ زہ تاسو سرہ د خدائے پہ کور کبے
 وم نو تاسو ما تہ لاس ونہ چولو خو اوس دا ستاسو وخت
 دے او د توره تیارے اختیار۔“

د پطروس د عیسیٰ نہ انکار

متی ۲۶ : ۵۷ - ۵۸ ، ۶۹ - ۷۵ ، مرقوس ۱۴ : ۵۳ - ۵۴ ، ۶۶ - ۷۲ ،
 یوحنا ۱۸ : ۱۲ - ۱۸ ، ۲۵ - ۲۷

(۵۴) بیا ئے عیسیٰ گرفتار کرو او بوئے تلو او د مشر کاہن
 کور تہ ئے ننویستو او پطروس ورپسے وروستو وروستو
 روان وو۔ (۵۵) هغوی د غولی پہ مینخ کبے اور بل کرو او
 گیر چاپیرہ ترے کبیناستل او پطروس ہم د هغوی پہ مینخ
 کبے کبیناستو۔ (۵۶) بیا یوے وینخے چہ د اور پہ ریا
 کبے هغه ولیدو او ورته ئے نیغ وکتل نو وئے وئیل، ”دا
 سرے خو ہم ورسره وو!“

(۵۷) خو پطروس د دے نہ انکار وکرو۔ هغه وئیل، ”ائے
 بنخے! زہ ئے خہ پیژنم؟“

(۵۸) لبرہ شیبہ پس بل چا ولیدو او وئے وئیل چہ ”تہ خو ہم
 پہ هغوی کبے یو یئے!“

خو پطروس وئیل چہ ”نہ! هغه زہ نہ یم!“

(۵۹) یوہ گینتہ بہ تیرہ وہ چہ یو بل تن نور ہم پہ کلکہ وئیل
 چہ ”بے شکہ، دا سرے ہم ورسره وو حکہ چہ دے ہم
 گللی دے!“

٦٠) خو پطروس ووئیل، ”سرپه! زه خبر نه یم چه دا ته لا څه وایئو!“

په دے ساعت کبښے چه هغه لا خبرے کولے نو چرگ بانگ ووی. ٦١) او بیا مالک مخ راواروو او پطروس ته ئے وکتل او پطروس ته د مالک خبرے رایادے شوے چه ”هم په دے شپه د چرگ د بانگ وئیلو نه مخکښے به ته درے ځله زما نه انکاری شه.“ ٦٢) نو هغه بهر لارو او په چغو چغو ئے وژړل.

د عیسی سپکاوے او وهل

متی ٢٦ : ٦٧ - ٦٨، مرقوس ١٤ : ٦٥

٦٣) کومو خلقو چه د عیسی څوکی کوله، هغوی ورپورے توقے وکړلے او وئے وهلو. ٦٤) سترگے ئے ورله وتړلے او تپوسونه ئے ترے شروع کړل، ”اوس نبوت وکړه! ته چا ووهلے؟ دا راته ووايه!“ ٦٥) او دغه شان هغوی د هغه نور هم سپکاوے کولو.

عیسی د جرگے په مخ کښے

متی ٢٦ : ٥٩ - ٦٦، مرقوس ١٤ : ٥٥ - ٦٤، یوحنا ١٨ : ١٩ - ٢٤

٦٦) او چه ورغ شوه نو اولسی مشران، مشران کاهنان او د شرعے عالمان راټول شول او عیسی ئے د خپلے جرگے وړاندے پیش کړو. ٦٧) هغوی ووئیل، ”مؤبر ته ووايه چه ته په رښتیا مسیح یئو؟“

هغه جواب ورکړو، ”که زه درته وایم نو تاسو به په ما یقین ونه کړئ. ﴿٦٨﴾ او که زه درنه تپوسونه وکړم نو تاسو به خواب رانه کړئ. ﴿٦٩﴾ خو د دې ساعت نه پس به ابن آدم د حق تعالیٰ بنی لاس ته ناست وی.“

﴿٧٠﴾ هغوی ټولو ووئیل، ”نو بیا ته د خدای زوئے یئې څه؟“

هغه جواب ورکړو، ”دا تاسو وایئ چه زه یم.“

﴿٧١﴾ هغوی ووئیل، ”ولې د نور شهادت څه حاجت شته؟

مُونږ د ده د خپلې خلې نه په خپله دا واوړیدل!“

د پیلطوس په مخکېنې د عیسیٰ پیشی

متی ٢٧ : ١ - ٢، ١١ - ١٤، مرقوس ١٥ : ١ - ٥، یوحنا ١٨ : ٢٨ -

٣٨

٢٣ ﴿١﴾ د دې سره ټوله غونډه پاڅیده او عیسیٰ ئې

پیلطوس ته بوتلو. ﴿٢﴾ او په دې وینا ئې د هغه خلاف

دعویٰ شروع کړه، ”مُونږ داسې سرې ولیدلو چه زمونږ د

قوم خلق بدراه کوی او قیصر ته د خراج ورکولو نه خلق منع

کوی او وائی چه زه مسیح یعنی بادشاه یم.“

﴿٣﴾ پیلطوس د هغه نه تپوس وکړو، ”ولې ته د یهودیانو

بادشاه یئې څه؟“

هغه ووئیل چه ”دا ستا وینا ده.“

﴿٤﴾ نو بیا پیلطوس مشرانو کاهنانو او حاضرینو ته

ووئیل چه ”زَه دَ دے سرے پہ جواب کبے ہیخ جُرم نہ
وینم.“

⑤ خو هغوی اصرار وکرو چه ”د هغه تعلیمات په توله
یهودیہ کبے د خلقو په زړونو کبے کرکه او نفرت پیدا
کوی. دا د گلیل نه راشروع شو او تر دے بناره راخوړ شو.“

د هیرودیس په مخ کبے د عیسیٰ پیشی

⑥ کله چه پیلطوس دا واؤریدل نو تپوس ئے وکرو چه
”ولے دا سرے گلیلی دے خه؟“ ⑦ او چه د دے نه خبر
شو چه عیسیٰ د هیرودیس د رعیت سرے دے نو هغه دا
مقدمه هیرودیس ته واستوله څوک چه په خپله په هغه ورځو
کبے په بیت المقدس کبے دیره وو. ⑧ کله چه
هیرودیس عیسیٰ ولیدو نو د هغه په لیدو پیر خوشحاله شو
ځکه چه د هغه په حقله ئے اوړیدلی خو وُو او د پیر وخت نه
ئے دا تلوسه وه چه هغه ووینی او په دے طمع وو چه د هغه
د لاسه خه معجزه په خپله ووینی. ⑨ هیرودیس د عیسیٰ نه
پیر تپوسونه وکړل خو هغه هیخ جواب ورنه کړو. ⑩ خو
مشران کاهنان او د شرعے عالمان راغلل او پیر په زور سره
ئے د هغه برخلاف مقدمه شروع کړه. ⑪ بیا هیرودیس او د
هغه سپاهیانو د هغه سپکاوی وکړو او بے عزته ئے کړو او
په ځلیدونکو جامو کبے ئے پیلطوس ته واپس واستوو.
⑫ هم په هغه ورځ هیرودیس او پیلطوس دوستان شول
ولے چه تر دغه وخته پورے د هغوی دواړو په مینخ کبے
دبمنی وه.

په عیسیٰ د مرگ فتویٰ

متی ۲۷ : ۱۵ - ۲۶، مرقوس ۱۵ : ۶ - ۱۵، یوحنا ۱۸ : ۳۹ - ۱۹ : ۱۶

۱۳ پیلطوس اوس مشران کاهنان، مشران اُو ځنې خلق راوبلل، ۱۴ اُو ورته ئے ووئیل، ”تاسو دا سرے ما ته د خلقو د بدراه کولو په الزام کبے راوستے دے خو لکه چه تاسو گورئ ما په خپله ستاسو په وړاندے د هغه تحقیقات وکړل اُو په هغه کبے مے هغه جرم ونه موندلو چه تاسو پرے د کوم دعویٰ کړے ده. ۱۵ اُو نه هیرودیس په کبے څه وموندل ځکه چه هغه هغه بیرته مونږ ته راوولیرلو. بنکاره ده چه هغه داسے څه جرم نه دے کړے چه د مرگ لائق وی. ۱۶ ځکه زه دا تجویز کوم چه د یو څو کورو سزا ورکړم اُو پرے به ئے ږدم.“ ۱۷ د اختر په موقعه به هغه ته دا اجازت وو چه د هغویٰ په وینا یو قیدی آزاد کړی.

۱۸ خو ټولو په جمع چغے کړے، ”دا سرے لرے کوه! مونږ ته برابا آزاد کړه!“ ۱۹ دا سرے په ښار کبے د بغاوت اُو قتل په الزام قید کړے شوے وو.

۲۰ پیلطوس هغویٰ ته بیا مخاطب شو اُو دا ئے غوښتل چه عیسیٰ آزاد کړی. ۲۱ خو هغویٰ چغے کړے، ”دئے په سولئ کړه! دئے په سولئ کړه!“

۲۲ هغه په دریم ځل بیا هغویٰ ته ووئیل، ”ولے؟ ده څه گناه کړے ده؟ ما هغه د څه غټ جرم مجرم نه دے موندلے، ځکه به ئے زه د کورو په سزا آزاد کړم.“

﴿۲۳﴾ خو هغوی پہ تینگه او پہ چیغو ووئیل چه ”عیسیٰ دِ په سولی کرے شی!“ او د هغویٰ مُطالبه ومنلے شوه. ﴿۲۴﴾ نو پیلطوس دا فیصله وکره چه د هغویٰ د خوبسے کار د وشی. ﴿۲۵﴾ هغه هغه سرے آزاد کرو چه هغویٰ غوښتو، هغه سرے د بغاوت او قتل په جرم کبسے قید شوے وو، او عیسیٰ ئے د هغویٰ مرضیٰ ته وسپارلو.

د عیسیٰ په سولی کیدل

متی ۲۷ : ۲۲ - ۴۴، مرقوس ۱۵ : ۲۱ - ۳۲، یوحنا ۱۹ : ۱۷ - ۲۷

﴿۲۶﴾ چه هغویٰ عیسیٰ په سولی کولو ته بوتلو نو شمعون کرینی نومے سرے ئے راونیولو چه له میرے نه راتلو، سولی ئے هغه ته په اوږه کره او هغه ئے په عیسیٰ پسے سولی په اوږه روان کرو.

﴿۲۷﴾ ډیر خلق ورپسے شول چه په کبسے گنې ښخے هم وے، چه سینے ئے وهلے او د هغه په حال ئے ویر کولو. ﴿۲۸﴾ عیسیٰ هغویٰ ته مخ راواړوو او ورته ئے ووئیل، ”آئے د بیت المقدس لونیو! په ما پسے ژړا مه کوئ خو په خپل خان او په خپل اولاد وژاری. ﴿۲۹﴾ ځکه چه هغه ورځے بے شکه راتلونکی دی چه هغویٰ به وائی چه بختورے دی شنډے چه کله ئے هم بچی نه دی راوړی او تے ئے هم نه دے ورکړے. ﴿۳۰﴾ بیا به هغویٰ غرونو ته وائی چه په مونږ راورغړئ! او غونډو ته به وائی چه مونږ پت کړئ! ﴿۳۱﴾ ځکه چه که دا کار د شنې ونے سره کیږی نو د وچے ونے سره به څه چل کیږی؟“

٣٢) دَ عيسىٰ سره دوه بدمعاشان هم وُو څوڪ چه په سولئ
 كولو ته بوتلئ شول. ٣٣) اُو كله چه هغوى كپري نومئ
 ځائئ ته ورسيدل نو هغه ئئ هلته په سولئ كرو اُو
 بدمعاشان هم ورسره چه يو ئئ بنى لاس اُو بل ئئ په گس
 لاس وو. ٣٤) عيسىٰ ووئيل، ”پلاره! دوى معاف كره! ځكه
 چه هغوى نئ پوهيرى چه څئ كوى.“

هغوى دَ عيسىٰ جامئ په خپلو كبنئ په خسنئ وويشلئ.
 ٣٥) اُو خلق ئئ تماشئ ته ولاړ وُو اُو دَ هغوى حاكمانو په
 هغه پورئ توقئ كولئ، ”هغه نور خلق بچ كول، اوس د
 ځان بچ كړى كه چرئ په رشتيا دَ ځدائئ غوره شوئ
 مسيح وى!“

٣٦) سپاهيان هم په دئ توقو كبنئ ورسره ملگرى شول اُو
 رامخكبنئ شول اُو هغه له ئئ سرکه وركره. ٣٧) اُو وئئ
 وئيل، ”كه چرئ تئ دَ يهوديانو بادشاه يئئ نو خپل ځان بچ
 كره!“

٣٨) اُو دَ هغه دَ سر دَ پاسه يوه تختئ وه چه پرئ ليكلئ وُو
 چه ”دا دَ يهوديانو بادشاه دئ.“

٣٩) دَ بدمعاشانو نه يو چه هلته ځورند وو عيسىٰ ته پيغور
 وركرو، ”ولئ تئ مسيح نئ يئئ څئ؟ نو بيا خپل ځان اُو مونږ
 هم بچ كره!“

٤٠) خو دويم هغه ورتلو اُو ورته ئئ ووئيل چه ”تئ دَ ځدائئ
 نه نئ ويريرئ څئ؟ تا ته هم دَ ده په شان سزا دركړئ كيرى.
 ٤١) زمونږ سره خو انصاف شوئ دئ. مونږ خو دَ خپل

عمل بدل بیا مُوندو، ولے دے سړی خو هیڅ بد کار نه دے
کړے. “ (۴۲) اؤ هغه ووئیل، ”اټے عیسیٰ! هر کله چه ته
خپلے بادشاهئ ته راشے نو ما یاد کړه!“

(۴۳) عیسیٰ جواب ورکړو، ”زۀ تا ته دا رښتیا وایم چه ته به
نن ما سره په جنت کښے یټے.“

د عیسیٰ مرگ

متی ۲۷ : ۴۵ - ۵۶، مرقوس ۱۵ : ۳۳ - ۴۱، یوحنا ۱۹ : ۲۸ - ۳۰

(۴۴) قریباً د غرمے وخت وو اؤ په ټول ملک کښے تیاره
شوہ اؤ د ماسپښین تردریو بجو پورے وه. (۴۵) نمر پټ شو
اؤ د خدائے د کور پرده په مینځ دوه ټوټے شوہ. (۴۶) نو بیا
عیسیٰ یوه اوجته چغه وویسته اؤ وئے وئیل، ”اټے پلاره! زۀ
خپل رُوح ستا په لاس کښے سپارم!“ اؤ د دے وینا سره ئے
سah ورکړه.

(۴۷) اؤ صوبه دار دا هرڅه ولیدل اؤ د خدائے ثنا ئے بیان
کړه. هغه ووئیل چه ”بے شکه چه دا سړے صادق وو!“

(۴۸) خو هغه ټولو خلقو چه تماشے ته راغونډ شوی وو چه
هغوی دا واقعه ولیده نو سینے ئے ووهلے اؤ کورونو ته
بیرته لاړل. (۴۹) د عیسیٰ ټول واقفان لرے ولاړ وو اؤ کومه
بنځے چه د گلیل نه ورپسے راغلے وے، هغه هم ولاړے
وے اؤ دا هرڅه ئے ولیدل.

دَ عیسیٰ بشخیدل

متی ۲۷ : ۵۷ - ۶۱، مرقوس ۱۵ : ۴۲ - ۴۷، یوحنا ۱۹ : ۳۸ - ۴۲

٥٠ هلتہ یوسف نومے یو سرے وو چہ دَ جرگے ممبر ہم
وو، یو نیک اؤ صادق سرے وو. ٥١ هغه دَ هغویٰ پہ دے
عمل اؤ پہ صلاح کبے ورسره مُتفق نہ وو. هغه دَ یهودیانو دَ
اریمتیه دَ بنار نہ وو اؤ دَ خدائے دَ بادشاهیٰ پہ انتظار وو.
٥٢ نو دا سرے پیلطوس ته لاپرو اؤ دَ عیسیٰ لاش ئے ترے
وغوبستو. ٥٣ دَ سولیٰ نہ ئے راگوز کرو اؤ پہ مهینه لته
کبے ئے ونغبستو اؤ پہ گت کبے ئے پہ کنستی شوی قبر
کبے کینودو چہ دَ دے نہ وپاندے پہ کبے بل خوک نہ
وو کینودے شوے. ٥٤ دا دَ جُمعے ورغ وه اؤ دَ سبت
ورغ شروع کیده.

٥٥ کومے بنخے چہ ورسره دَ گلیل نہ راغلی وے هغویٰ
ورپسے وے اؤ هغویٰ قبر پہ نخبسه کرو اؤ دا ئے کتل چہ دَ
عیسیٰ لاش خنگه کینودے شوے وو. ٥٦ بیا هغویٰ کور ته
لاپلے اؤ عود اؤ لوبان ئے تیار کرل اؤ دَ شریعت پہ مطابق
ئے دَ سبت پہ ورغ آرام وکرو.

دَ عیسیٰ بیا ژوندے کیدل

متی ۲۸ : ۱ - ۱۰، مرقوس ۱۶ : ۱ - ۸، یوحنا ۲۰ : ۱ - ۱۰

٢٤ ١ خو دَ اتوار پہ ورغ سحر وختی بنخے قبر ته
راغلی اؤ هغه تیارے کرے خوشبویٰ ئے دَ خان سره
راؤپے. ٢ اؤ دَ قبر نہ ئے کانے رغپدلے ولیدو. ٣

هغوی د ننه ورغلی خو د مالک عیسی لاش ئے هلته ونه
موندلو. (۴) دوی لا په دے واقعه حیرانے ولاړے وے چه
ناڅاپی دوه سړی په بریښناکو جامو کبښے د هغوی خوا
کبښے ولاړ و. (۵) هغوی وویریدلے او خپل سر ونه ئے
مزکے ته ټیټ کړل خو هغوی ورته وویل چه ”ژوندے په
مړو کبښے څله لټوی؟“ (۶) هغه دلته نښته، هغه پاڅیدلے
دے. تاسو رایادے کړئ هغه خبرے چه په گلیل کبښے ئے
درته کړے وے (۷) چه ابن آدم په څنگه د گناه گارو سړو
په لاس حواله کیری او په سولئ به شی او په دریمه ورځ به
ژوندے پاڅی.“

(۸) بیا هغوی ته د عیسی خبرے وریادے شوے، (۹) او د
قبر نه په واپسئ ئے دا ټولے خبرے هغه یوولسو مړیدانو او
نورو ټولو خلقو ته واړولے. (۱۰) هغه بنځے مریم مگدالینی،
یوانه او د یعقوب مور مریم وے او دوی د هغه نورو بنځو
سره رسولانو ته دا خبرے وکړلے. (۱۱) خو دا خبرے هغوی
ته عبث ښکاره شوے او هغوی پرے باور ونه کړو. (۱۲) خو
پطروس پاڅیدلو او قبر ته ئے په منډه لاړو او چه ټیټ شو او
د ننه ئے وکتل نو د تش کفن نه سیوا ئے نور هیڅ ونه لیدل او
هغه په دے شوی کار اریان دریان کور ته لاړو.

إماؤس ته تلل

مرقوس ۱۶ : ۱۲ - ۱۳

(۱۳) هم په هغه ورځ إماؤس نومے کلی ته د دوی نه دوه
کسان روان و و چه د بیت المقدس نه خوا او شا اووه میله
لرے دے. (۱۴) او په خپلو کبښے ئے په دے واقعاتو خبرے

کولے. (۱۵) اُو هغوی دَ یو بل سره په دے بحث کبسه لگیا
 وُو نو عیسیٰ په خپله راغے اُو دَ هغوی سره ملگرے شو.
 (۱۶) خو دَ هغوی سترگے بندے کرے شوی وے چه هغه
 ونه پیژنی. (۱۷) هغه له هغوی نه تپوس وکړو چه ”دا تاسو په
 تلو تلو کبسه په خه بحث کولو؟“

هغوی غم زیلی ودریدل. (۱۸) نو کلیوپاس نومے سړی ورته
 جواب ورکړو، ”ولے ته په بیت المقدس کبسه یکی یو
 مسافر یئے چه دَ دے واقعے نه خبر نه ئے چه په تیرو څو
 ورځو کبسه هلته خه شوی دی؟“

(۱۹) هغه ورته وویل چه ”خه شوی دی؟“

هغوی جواب ورکړو چه ”دَ عیسیٰ ناصری په حقله چه دَ
 خدائے په وړاندے په کلام اُو عمل دواړو کبسه یو زورور
 نبی وو. (۲۰) اُو زمونږ مشرانو کاهنانو اُو حاکمانو اُو ټولو
 خلقو هغه حواله کړو چه دَ مرگ حکم پرے وشي اُو په سولئ
 ئے کړو. (۲۱) خو زمونږ دا طمع وه چه هم دا سړے به بنی
 اسرائیل خلاص کړی! خو یوه غټه خبره په کبسه دا وشوه
 چه نن دریمه ورځ ده چه دا واقعه شوی ده. (۲۲) اُو اوس
 زمونږ دَ پلے یو څو بنځو مونږ په دے خبره حق حیران کړو
 چه سحر وختی دَ هغه قبر ته تلے وے. (۲۳) خو دَ هغه لاش
 ئے ونه موندو اُو دَ دے خبر سره بیرته راغلے چه هغو ته
 فرېستے بنکاره شوی اُو ورته ئے وویل چه هغه خو ژوندے
 دے. (۲۴) نو زمونږ یو څو کسان قبر ته لاړل اُو خه چه هغه
 بنځو وئیلی وُو هغه شان ئے ولیدل خو هغه ئے ونه موندو.“

٢٥ عيسى جواب ورکړو چه ”آئى ناپوهه خلقو او د نبیانو په ټولو خبرو ایمان راوړلو ناراسته زړونو! (٢٦) ولې د مسیح د پاره دا مقرر نه و چه هغه به دا زحمتونه وزغمی او په خپل جلال کبى به داخل شی؟“ (٢٧) بیا عيسى له موسى نه او له ټولو نبیانو نه هغه خبره واخسته چه څومره خبرې د هغه په حقله په صحیفو کبى راغلى دی او هغوى ته ئې بیان کړه.

٢٨ په دې وخت کبى هغوى چه کوم کلی ته تلل، هغه ته نزدې و او عيسى لا په مخه روان وو. (٢٩) خو هغوى هغه ته په کلکه ووئیل چه ”مونږ سره پاتې شه ځکه چه ما بنام کیدونکې دې او ورغ په تیریدو ده.“ نو هغه د ننه لاړو او د هغوى سره پاتې شو. (٣٠) او کله چه هغه د هغوى سره خوراک ته کبىناستو نو پوږى ئې راواخستله، شکر ئې پرې وویستو، ټکړې ئې کړه او هغوى ته ئې ورکړه. (٣١) بیا د هغوى سترگې وغړیدې او هغه ئې وپیژندلو خو هغه د هغوى د نظر نه غائب شو. (٣٢) هغوى یو بل ته ووئیل، ”کله چه په لاره هغه زمونږ سره خبرې کولې او د صحیفو تشریح ئې کوله نو څنگه زمونږ زړونه د جوشه پک شوی و!“

٣٣ بیا هغوى هغه ساعت پاخیدل او بیرته بیت المقدس ته روان شول. هلته هغوى هغه یوولس مريدان او نور ملگرى چه راټول و، ولیدل. (٣٤) او وئیل ئې، ”دا ربستیا دی چه مالک پاخیدلې دې او شمعون ته بنکاره شوې دې!“

٣٥ نو بیا هغوى ورته د خپلې لارې قیصه تیره کړه او ورته

ئے ووئیل چه هغویٰ خنگه مالک د پوئی ماتولو په وخت
ویژندلو.

په مُریدانو ښکاره کیدل

متی ۲۸ : ۱۶ - ۲۰، مرقوس ۱۶ : ۱۴ - ۱۸، یوحنا ۲۰ : ۱۹ - ۲۳،
أعمال ۱ : ۶ - ۸

۳۶) کله چه مُریدان په دے خبرو لگیا وُو نو عیسیٰ په خپله
د هغویٰ په مینځ کښے ودریدو او ورته ئے ووئیل، ”السلام
علیکم.“

۳۷) هغویٰ ویرے او هیبت واخستل او دا گمان ئے کاوو
چه گنی پیرے دے. ۳۸) خو هغه ورته ووئیل چه ”تاسو
داسے وار خطا ولے یئ او ستاسو په زړونو کښے دا قسم
قسم وسوسے ولے پیدا کیری؟ ۳۹) زما لاسونو او پښو ته
وگورئ چه دا زه یم. ما له لاس راوړئ او وگورئ، د پیری
غوبښه او هډوکی نه وی لکه چه تاسو وینئ چه زه ئے لرم.“

۴۰) د دے وینا نه پس ئے خپل لاسونه او پښے هغویٰ ته
وښودل. ۴۱) د هغویٰ اوس هم د خوشحالی په وجه باور نه
کیدو او لا حیران وُو، نو هغه هغویٰ ته ووئیل چه ”ستاسو
سره دلته د خوراک د پارہ خه شته که نه؟“ ۴۲) نو هغویٰ
ورله د ماهی یوه ټکړه ورکړه چه هغویٰ ورپته کړے وه. ۴۳)
هغه واخسته او د هغویٰ په وړاندے ئے وخوړله.

۴۴) عیسیٰ هغویٰ ته ووئیل چه ”دا زما هغه کلام دے چه کله
زه ستاسو سره وم نو درته به مے وئیل چه د موسیٰ په

شریعت کبڻے دَ نبیانو په صحیفو کبڻے اُو په زبُور کبڻے
هر څه چه زما په حقله لیکلی شوی دی، هغه به ضرور پوره
کیري.“

٤٥) بیا هغه دَ هغوی عقل روښانه کړو چه په صحیفو پوهه
شی. ٤٦) هغه وویل چه ”دا لیکلی شوی دی چه مسیح به
زحمت وزغمی اُو په دریمه ورځ به له مړو نه بیا ژوندی
پاڅی. ٤٧) اُو دَ هغه په نامه به ټولو قومونو ته دَ گناهونو نه دَ
توبی اُو دَ معافی و عظ کولے شی. تاسو دَ بیتُ المُقدس نه
شروع شی. ٤٨) هم تاسو دَ دے هر څه گواهان یی. ٤٩) اُو
دا گوری، زه تاسو ته دَ خپل پلار کړی لوظ دراستوم، دلته په
دے ښار کبڻے تر هغه پاتے شی تر څو چه په تاسو
آسمانی قوت نازل شی.“

دَ عیسی آسمان ته ختل

مرقوس ١٦ : ١٩ - ٢٠، اعمال ١ : ٩ - ١١

٥٠) بیا عیسی هغوی بهر دَ بیت عنیاه پورے بوتلل اُو لاسونه
ئے اُوچت کړل اُو هغوی له ئے برکت ورکړو. ٥١) اُو
داسے وشو چه په برکت ورکولو هغه دَ هغوی نه جدا شو اُو
آسمان ته پورته کړی شو. ٥٢) هغوی ورته سجده وکړله اُو
پیر په خوشحالی بیتُ المُقدس ته واپس شول. ٥٣) اُو خپل
ټول وخت ئے دَ خدائے په کور کبڻے دَ خدائے په ثنا ویلو
کبڻے تیرولو.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

١٩٩٦ عام © pashtobibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.